

ISSN 2810 – 3173

ISSN – L 2734 – 5939

DEMERSURI DIDACTICE (ONLINE)

STUDII DE SPECIALITATE

Editura Educația Azi

Coordonatori:

- prof. înv. primar Elena-Loredana TĂBĂCARU (Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești, Bacău);
- prof. înv. primar Maria BOTEZATU (Școala Gimnazială „George Enescu” Moinești, Bacău);
- prof. înv. primar Laura-Elena LEAHU (Școala Gimnazială „Ion Luca ” Bacău - Structură-Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”);
- maestru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ (Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani).

Referenți științifici:

- prof. dr. Alina PISTOL (Școala Gimnazială „George Enescu” Moinești, Bacău);
- prof. dr. Mirela DUMITRU-SAVIN (Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza” Constanța).

Colectivul de redacție:

- prof. înv. primar Elena-Loredana TĂBĂCARU, prof. înv. primar Maria BOTEZATU, prof. Lucica-Cristina MOLOCI, prof. înv. primar Luminița PETROVICI, prof. Elena-Felicia BEZNEA, prof. Ana-Violeta MUNTIANU.

Tehnoredactare: prof. înv. primar Elena-Loredana TĂBĂCARU

2023 © pentru prezenta ediție *Editura Educatia Azi*

Site: <https://edituraeducatiaazi.ro/>

Site revista: <https://noidemersurididactice.wgz.ro/>

Adresa editurii: Suceava, str. Nicolae Iorga, nr. 14

IMPORTANȚA EXPERIMENTULUI ÎN ÎNVĂȚARE

Prof. înv. primar Mirela – Roxana CIULPAN
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” București

Experimentul înseamnă cunoaștere, descoperire, învățare. Copiii sunt mult mai curioși decât adulții, iar acest lucru este un bun prilej pentru a le forma o atitudine activă față de mediul înconjurător. Curiozitatea lor poate contribui la o observare eficientă a tuturor fenomenelor, a realității înconjurătoare. Copiii se află în deplin proces de învățare și, de aceea, este un moment oportun ca, prin experiment, să descopere ceea ce îi înconjoară.

Spiritul de observație, curiozitatea, dorința de a cunoaște sunt doar câteva dintre condițiile care stau la baza învățării prin folosirea experimentului. Experimentul poate crea stări emoționale favorabile, îi poate determina pe elevi să-și folosească experiențele dobândite în urma realizării experimentelor și în alte activități ulterioare.

Prin folosirea experimentului, învățarea devine mai temeinică, elevul participă activ la învățare, observă, formulează întrebări, găsește singur unele răspunsuri. De asemenea, spiritul de investigație se formează și se dezvoltă, elevii dobândesc capacitatea de a formula ipoteze, de a le verifica. Prin realizarea unui experiment, elevul își însușește unele abilități practice, își dezvoltă gândirea logică, creativitatea.

La clasele primare, experimentul este folosit ca metodă de învățare, consolidare și evaluare a cunoștințelor. Cuvântul „experiment” provine din latinescul „experimentum” care înseamnă experiență, investigare, probă.

Experimentul ca metodă de învățământ presupune învățarea prin descoperire (ca procedeu). Acesta poate fi folosit în orice moment al lecției, fiind ales în funcție de scopul pentru care e propus: captarea atenției, dobândire de cunoștințe, consolidare de cunoștințe, evaluarea cunoștințelor. În plus, este o cale eficientă de a relaționa cu cadrul didactic, dar și cu colegii de clasă. Se pot demara experimente individuale, dar și în grupuri mici și mari. Astfel sunt implicați toți elevii, indiferent de tipologie.

Această metodă de învățare implică procesele gândirii care ajută elevul să interpreteze, să deducă, să analizeze, să compare datele obținute, să generalizeze sau să transfere cunoștințele noi în alte contexte de învățare. În școală, experimentul are valoare formativă deoarece dezvoltă spiritul de observare și investigare, capacitatea de a înțelege fenomene, de a prelucra și interpreta date, trezește interesul pentru cunoaștere. Elevii studiază pe viu, vin în contact direct cu realitatea învățând prin descoperire.

Învățarea la științe are la bază experimentul care este o metodă de dobândire de cunoștințe, de formare de priceperi și deprinderi, de formare a deprinderilor de muncă intelectuală și practică ce permite elevului să participe activ în procesul instructiv-educativ. Elevul este pus în situația de a observa, a studia, a dovedi, a verifica și a măsura rezultatele obținute.

Experimentul poate fi folosit la toate clasele primare. Îl putem desfășura în clasă, în curtea școlii, într-un parc, în excursie. Poate fi desfășurat în cardul orei, în derularea unui proiect sau program. Ca materiale necesare, pot fi folosite obiecte la îndemna elevului, aduse de acasă sau aduse din laboratoarele existente în școli.

Pentru ca experimentul să fie un succes, trebuie ca, după efectuarea lui, să se tragă concluziile, fie verbal sau înregistrate în tabele, fișe de observare, grile.

Experimentarea - procesul de testare a ipotezelor. Această etapă presupune: stabilirea materialelor și ustensilelor/ aparaturii, a modului de lucru, a mijloacelor de colectare a datelor și a modului de prezentare a acestora.

La clasa a III-a este esențial să se desfășoare experimente. Ar fi ideal ca, la fiecare conținut predat, să se desfășoare un experiment. La clasa mea încerc să desfășor experimentul, de câte ori am ocazia. Am ales să prezint un experiment realizat cu elevii mei :

Disciplina : Științe ale naturii

Clasa : a III-a

Unitatea : Științele Pământului, Pământul- mediu de viață

Subiectul : Apa, aerul, solul

Competență specifică : Investigarea mediului înconjurător folosind instrumente și procedee specifice

Ustensile: 2 pahare de plastic și apă (într-un pahar se pun pietricele, în altul pământ și frunze)

Loc de desfășurare: curtea școlii și în clasă

Scopul: sol permeabil și fertil

Bibliografie:

Ioan Cerghit, „Metode de învățământ”, Editura Didactică și Pedagogică R.A., București, 1997;

Constantin Cucuș, „Psihopedagogie”, Editura Polirom, București, 2009;

Marin Stoica, „Pedagogie și psihologie”, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002.

OPȚIONAL EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS

Prof. înv. preșcolar Elena ALBU
Grădinița cu P.N. Nr.6 Roșiorii de Vede, jud.Teleorman

NOTĂ DE PREZENTARE

Dreptul la sănătate este unul din drepturile fundamentale ale omului. Conform Organizației Mondiale a Sănătății, sănătatea individului este definită drept „o stare de bine fizică, mentală și socială și nu doar absența bolii sau a infirmității”.

Educația pentru sănătate, încă de la vârsta preșcolară, reprezintă una din principalele căi de promovare a cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil și sănătos.

Comportamentele privind alimentația și activitatea fizică, educația privind stilul de viață sănătos formate în perioada copilăriei creează premisele câștigării unor deprinderi sanogene, care vor fi practicate pe toată durata vieții persoanei, favorizând menținerea unei bune stări de sănătate pentru o perioadă cât mai lungă de timp.

Copiii care învață de mici să consume zilnic micul dejun, să mănânce fructe și legume, să facă mișcare, să își prețuiască starea de sănătate, vor practica aceste deprinderi și în viața de adult și își vor educa, la rândul lor, copiii pe baza acestor principii.

Când vorbim despre educație, nu trebuie să se piardă din vedere faptul, că orice activitate umană este supusă unei legi suverane : adaptarea individului la mediul său, dar și întreținerea sănătății lui. Educația pentru sănătate urmărește pregătirea preșcolărilor pentru adoptarea unui stil de viață sănătos. Educația pentru sănătate este un drum sigur, prin care noțiunile ajung la copilul de vârstă preșcolară, ca reguli sau norme ce vor pătrunde adânc în modul de viață cotidian.

Opționalul ”Vreau să cresc sănătos!” va contribui, prin activitățile desfășurate, la însușirea și consolidarea unor cunoștințe, la valorificarea unor deprinderi sănătoase privind obiceiuri alimentare corecte, petrecerea timpului în aer liber prin mișcare, respectarea unor norme de igienă de grup și personală, a unui program de activitate/jocuri/relaxare, și poate fi în același timp, un semnal, pentru a atrage atenția asupra importanței educației pentru sănătate, a bunei evoluții fizice, intelectuale, morale a copiilor noștri.

Obiectivele acestui opțional vor fi atinse prin diverse mijloace de realizare, tipuri de activități din toate domeniile experiențiale - povestiri, memorizări, convorbiri, activități practice, jocuri didactice, jocuri senzoriale, de mișcare, , sportive, activități artistico-plastice.

Recunoscând rolul exemplului personal, al dialogurilor și al activităților aplicative de exersare a deprinderilor igienice, activitățile de educație pentru sănătate desfășurate în grădiniță au un rol formativ deosebit, prin stimularea motivației intrinseci, fiind bază pentru comportamentul civilizat al adultului de mâine.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚII OPȚIONALE

Denumire opțional: „Educație pentru sănătate”

Tipul opționalului: Opțional integrat

Durata opționalului: 1 an școlar – 2002/2023

Număr de ore: 1 activitate/săptămână

Domenii experiențiale vizate:

- **Domeniul Om și Societate**
- **Domeniul Științe**
- **Domeniul Psiho-motric**
- **Domeniul Limbă și Comunicare**
- **Domeniul Estetic și Creativ**

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII VIZATE:

- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare;
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare;
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală;
- Mesaje orale în diverse situații de comunicare;
- Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității;
- Activare și manifestare a potențialului creativ.

COMPORTEMENTE:

- 3.4. Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers, ca parte a lumii vii, și ca ființă socială;
- 1.1. Își coordonează mușchii în desfășurarea unor activități diversificate, specific vârstei;
- 1.2. Participă la activități fizice variate, adecvate nivelului lui de dezvoltare;
- 3.1. Exersează , cu sprijin, respectarea unor principii de bază specific unei alimentații sănătoase;
- 3.2. Manifestă deprinderi de păstrare a igienei personale;
- 2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă);
- 2.3. Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specific vârstei, în contexte variate;
- 3.1. Manifestă creativitate în activități diverse.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

- Povestiri, memorizări
- Lecturi după imagini
- jocuri didactice; jocuri senzoriale; jocuri de rol, jocuri distractive
- Convorbiri
- Activități artistico-plastice
- Activități practice

CONȚINUTURI

I.Noțiuni elementare de anatomie si fiziologie.

- Corpul uman – părți componente
- Organele de simț
- Starea de sănătate / boală
- Păstrarea sănătății prin alimentație, odihnă, recreere, sport

II.Igiena personală

- Igiena cavității bucale
- Igiena mâinilor, a unghiilor
- Igiena corpului
- Igiena îmbrăcăminte, încălțăminte

III. Sănătatea alimentației

- Tipuri de alimente - (Piramida alimentelor)
- Termenul de valabilitate al alimentelor. Reguli de păstrare a acestora
- Diversitatea alimentelor – condiție a sănătății (importanța vitaminelor, a apei în alimentație etc.)

IV. Activitate și odihnă

- Regimul de activitate și odihnă în perioada copilăriei
 - Apă, Aer, Soare - timpul liber în natură

GRUP ȚINTĂ:

- preșcolarii grupei

RESURSE UMANE:

- preșcolarii grupei
- cadrele didactice din unitate, părinții

RESURSE MATERIALE:

- obiecte de igienă personală;
- seturi de planșe, fotografii;
- bloc de desen, creioane

MODALITĂȚI DE EVALUARE

Având în vedere, că evaluarea este o componentă importantă a procesului de învățământ (și a oricărei situații de învățare) vor fi utilizate: **probe orale** (jocuri didactice, convorbiri, concursuri tematice), **probe scrise** (fișe de activitate individuală), **probe practice** (jocuri - concurs, dezlegări de rebusuri cu ajutorul unor simboluri, desen, picturi, activități practice), autoevaluarea, portofolii etc.

CONȚINUTURI

Nr. Crt.	Data	Denumirea activităților	Mijloc de realizare
MODULUL 1 5 septembrie- 21 octombrie			
1.	29.09.2022	“Ce știm despre corpul nostru?”	Convorbire
2.	06.10.2022	“Autoportret/Desenează din figuri geometrice un om”	Desen
3.	13.10.2022	“De ce este importantă sănătatea?”	Convorbire
4.	20.10.2022	“Ce ne spune oglinda?”	Joc-exercițiu
MODULUL 2 31 octombrie – 22 decembrie			
5.	03.11.2022	“Apa, peria, săpunul-prietenii nostru!”	Lectură după imagini
6.	10.11.2022	“Maricica”, de Luiza Vlădescu	Povestire
7.	17.11.2022	“Unde se ascund microbii?”	Joc didactic
8.	24.11.2022	“Cum ne îngrijim, ochii, nasul, gura?”	Convorbire
9.	08.12.2022	“Simțurile”, de N.Nasta	Memorizare
10.	15.12.2022	Deschide urechea bine! ”Ce-ai mirosit?” ”Spune ce gust are?” ”Calde – rece!”	Jocuri senzoriale
11.	22.12.2022	“Povestea unui nas năzdrăvan”, de A. Bujoru	Povestire
MODULUL 3 09 ianuarie – 10 februarie			
12.	12.01.2023	“La stomatolog”	Lectură după imagini
13.	19.01.2023	“Măseluța supărată”	Povestire creată Desen
14.	26.01.2023	“Cum ne spălăm pe mâini?”	Activitate practică
15.	02.02.2023	“Batista, prosopul”	Desene decorative
16.	09.02.2023	“Cum îmi întrețin hainele?”	Convorbire
MODULUL 4 20 februarie – 06 aprilie			
17.	23.02.2023	“Periem hăinuțele de praf”	Activitate practic-gospodărească
18.	02.03.2023	“Cum ne îmbrăcăm?”	Joc didactic
19.	09.03.2023	“Să ne păstrăm jucăriile și camera curate?”	Lectură după imagini
20.	16.03.2023	“Alimente bogate în vitamine”	Convorbire
21.	23.03.2023	”Piramida alimentelor”	Lectură după imagini
22.	30.03.2023	”Salata de fructe, sau de legume”	Activitate practic-gospodărească

23	06.04.2023	“De-a gospodina”	Joc de rol
MODULUL 5 19 aprilie – 16 iunie			
24	20.04.2023	“Sănătate de la toate”, de Ana Ciobanu	Memorizare
25	27.04.2023	“Dulciurile – bucurie sau necaz?”	Convorbire
26	04.05.2023	“Prietenii sănătății”	Joc didactic
27	11.05.2023	“Când și cum ne odihnim?”	Convorbire
28	18.05.2023	“Mișcarea mă face sănătos”	Convorbire Joc de mișcare
29	25.05.2023	“Aer, soare și mișcare”	Jocuri în aer liber
30	08.06.2023	“Să trăim într-un mediu sănătos”	Convorbire
31	15.06.2023	“Minte sănătoasă în corp sănătos”	Convorbire

Bibliografie :

1. Curriculum pentru educație timpurie – 2019;
2. Alice Nichita, Mihaela Mitroi, „Educație pentru sănătate” – îndrumător, Ed.Aramis, București, 2008;
3. Peneș Marcela, „Igiena personal” Ed. Ana, București, 2000.

STUDIUL LEXICULUI LIMBII ROMÂNE PRIN JOC DE ROL -PROCEDEU DE EFICIENTIZARE A ÎNVĂȚĂRII PENTRU ELEVII DE LA ȘCOLILE ȘI SECȚIILE CU PREDARE ÎN LIMBA MAGHIARĂ

Prof. Alexandra- Ștefania CORDOȘ
Școala Gimnazială „Dosa Daniel” Valea Izvoarelor, jud. Mureș

Cunoașterea și învățarea limbii române este vitală procesul de adaptare la climatul școlar, dar și socio-cultural. Până în 2017, elevii de gimnaziu studiau pe baza unei singure programe de limba și literatura română, indiferent de secția la care învățau. Odată cu apariția noii programe de limba și literatura română pentru școlile cu predare în limba maghiară se propune o nouă abordare a procesului de predare-învățare-evaluare. Lucrând cu elevi care vorbesc limba română doar la școală, întâlnirea dintre mine și elevii maghiari din clasa a V-a din anul școlar trecut a avut ca miză principală dezvoltarea vocabularului. Școala are un rol esențial în respectarea și promovarea dialogului intercultural, a respectului pentru sine și pentru celălalt. Pentru ca elevii din grupuri etnice diferite să poată interacționa, s-a încurajat permanent dialogul. Orele de limba română se bazează pe modelul comunicativ-funcțional, model care vizează receptarea și producerea de texte orale/ scrise în diverse situații de comunicare.

În ceea ce privește actuala programă, lexicul este vizat la nivel de competențe și conținuturi. Pentru ca un elev să-și stabilească anumite siguranțe lingvistice este nevoie în cadru orelor de limba română de o abordare tematică a conținuturilor, de o repetare sistematică și de realizarea unor contexte favorabile în care elevul să-și dezvolte competența de comunicare și ulterior să se simtă independent din punct de vedere lingvistic.

Activitățile de dezvoltare a lexicului derulate la clasă au implicat strategii de receptare a cuvintelor (receptare de text) și strategii de utilizare a cuvintelor (producere de text). O activitate consacrată învățării sistematice a vocabularului o reprezintă jocul de rol. Definit ca „o metodă derivată din psihodramă”¹, jocul de rol este cea mai potrivită modalitate de a dezvolta deprinderi de inițiativă, comunicare, dar îi va învăța pe elevi cum să acționeze în anumite situații de viață, cum să se pună în pielea unor personaje. Mai jos se vor prezenta un astfel de microscenariu:

1. Exercițiu bazat pe conversația orală care vor continua cu lectură și redactare de text.
 - a) Se prezintă un schimb de replici între doi elevi, pe tema „Animalul meu preferat”. Din scurta conversație se observă că majoritatea preferă câinii, se identifică câmpul lexical și se observă cuvintele folosite frecvent. Participanții la dialog se schimbă și se folosesc alte cuvinte identificate în câmpul semantic afișat pe tablă. Se poate apela și imagini, obiecte în miniatură sau orice recuzită care aduce un plus dialogului.
 - b) Se citește un text literar/ nonliterar care conține același câmp lexical. Spre exemplu, se citește poezia „Zdreanță” de Tudor Arghezi. Se discută textul, pe baza câmpului lexical realizat anterior. Ca text nonliterar, se propune citirea unei știri despre rasa de câini Mops. Elevii joacă rolul prezentatorului de știri.

¹ Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu Structuri didactice deschise*, editura paralela 45, Pitești, 2008, p.70

- c) (Opțional) Se poate asculta melodia „Iubiți și câinii vagabonzi” de Mihai Constantinescu și se continuă completarea câmpului semantic inițiat în prima parte a activității.

Scopul acestui microscenariu a fost de a integra termenii câmpului semantic într-o structură dinamică amplă care vizează producere și receptare de text oral/ scris. Pentru ca elevul să-și însușească cuvintele e necesară exersarea contextuală a lexicului atât prin activități ludice cât și prin lectură.

Bibliografie:

- Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu – Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2007;
- Rațiu, Bogdan, Șoptorean, Claudia, *Limba română- L2: Activități remediale*, proiect AGIR EDU Training, Târgu Mureș, 2020;
- Torok, Erika-Maria, *Ghidul profesorului de limba și literatura română pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară*, Editura Abel, Cluj-Napoca, 2017.

PLAN DE INTERVENȚIE ÎN SITUAȚIE DE CRIZĂ EDUCAȚIONALĂ

Prof. Ana-Violeta MUNTIANU
Școala Gimnazială Răchiteni, jud. Iași

Argument

În acest caz se păstrează **caracteristicile unei situații de criză** și anume:

-este **instantanee**; s-a declanșat surprinzător pentru noi, cadrele didactice, dar și pentru clasa de elevi;

-consider că **a afectat sistemul informațional**, deoarece, a fost tulburată activitatea școlară;

-**a generat oarece stări de conflict**;

-în final s-a dovedit că situația de criză avea un caracter inedit, **diferit de starea de normalitate**;

-inițial, situația aceasta, a generat impresia de **insolvabilitate**; din fericire, pe parcurs, s-au găsit soluții de rezolvare.

Etape de intervenție:

a)Identificarea și cunoașterea situației de criză :

Anul trecut, am fost surprinsă să aflu de la polițist despre un elev din clasa mea că este autorul unor furturi. Primele semne au fost lipsa nemotivată de la școală, elevul acumulând un număr impresionant de absențe.

b)Etiologia:

Elevul intrase probabil într-un grup de „prieteni” care îi întreținea anumite vicii, precum fumatul și consumul de alcool, fiind surprins de nenumarate ori la ore târzii în preajma lor.

c)Decizia:

Dirigintele a informat familia elevului despre situația creată, precum și conducerea școlii. Părinții au venit la școală și s-au purtat discuții care s-au finalizat cu încheierea unei înțelegeri între familie și școală, precum că vor lua măsurile ce se impun pentru ca situația să nu se repete.

d)Program de intervenție:

Având în vedere situația deosebită prin care trece elevul, va fi sprijinit de către cadrele didactice pentru îmbunătățirea situației școlare pentru a promova clasa.

e)Punerea în practică a intervenției:

Mai întâi, dirigintele a descurajat colegii care râdeau de el, s-au purtat discuții între elev și diriginte, cât și elev-director, în urma cărora comportamentul elevului s-a schimbat radical.

f)Controlul:

Învățătorul a ținut legătura tot timpul cu familia, l-a încurajat, l-a ajutat să treacă peste momentele dificile, unii dintre colegi chiar l-au ajutat în pregătirea temelor.

g)Evaluarea

-elevii au înțeles demersurile legate de colegul lor, iar incertitudinile au dispărut: situația s-a calmat;

-colegii care predau celelalte discipline l-au ajutat să recupereze o mare parte din materie ;

-elevul a acceptat înțelegerea colegilor și a cadrelor didactice și se comportă firesc (integrat în colectivul clasei, nu marginalizat);

1.Cateva aspecte importante:

-s-a evitat un abandon școlar;

-s-au cultivat relații de prietenie și sprijin reciproc în situații de criză;

-colegii mei, cadrele didactice, au dovedit ca se poate lucra in echipa și că există (poate exista) comunicare între noi.

2.Precizare:

-Elevul a trecut testul de evaluare finală cu rezultate bune;

Bibliografie:

Iucu, R., *Managementul clasei. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Editura Polirom, Iași, 2006;

Iucu, R., *Managementul clasei de elevi – fundamente teoretico-metodologice*, Editura Polirom, Iași, 2010.

STUDIU DE CAZ PRIVIND MODALITĂȚILE DE REZOLVARE A PROBLEMELOR DE COMPORTAMENT DEFECTUOS

Prof. Ana-Violeta MUNTIANU
Școala Gimnazială Răchiteni, jud. Iași

Am semnalat probleme comportamentale în cazul unui elev din clasa a VII-a, din școala în care lucrez, fapt care m-a determinat să realizez un plan de ameliorare pe termen lung a acestor probleme și să previn abandonul școlar.

Mai întâi, am crezut de cuviință că trebuie să determin cauza pentru a o elimina. Precizez că elevul provine dintr-un mediu familial defavorizat, părinții divorțați, chiar decăzuți din drepturile părintești, lăsat în grija unei bunici care nu a avut grija să contribuie la descoperirea și la rezolvarea problemelor emoționale cu care elevul se confrunta, bunica fiind de părere că ceilalți sunt vinovați pentru manifestările nepotului dumneaei.

Descrierea cazului

Elevul nu acceptă regulile unui grup, ale clasei, ale școlii, deranjează orele. Cu toate acestea, elevul este extrovertit, dar agresiv. Acest fapt este cauzat de mediul dificil din care provine. Pe de altă parte, elevul prezintă o întârziere intelectuală față de nivelul normal, având nevoie de un program special de studiu pentru a putea recupera material și pentru a se integra în mediul clasei. Pentru toate acestea, ceilalți elevi îl marginalizează și îl supun bullyingului verbal și comportamental.

Strategii de intervenție a cadrului didactic

1. Identificarea situației problemă

- Agresiv, nu acceptă regulile unui grup, ale clasei, ale școlii, deranjează orele.
- Incapacitatea de a rezolva sarcinile școlare
- Tendință spre abandon școlar

2. Diagnoză și prognoză

Pentru a da un prognostic referitor la comportamentul elevului din clasa a VII-a și pentru a aduna mai multe informații, i-am vizitat familia. Totodată, am solicitat informații și de la dirigintele clasei. Am analizat acțiunile elevului și rezultatele acestora: desene, modul în care scrie, lucrările etc. Am observat comportamentul școlar față de ceilalți elevi și profesori. Provoacă fiind de ceilalți colegi, de cele mai multe ori, are întotdeauna un comportament impulsiv, adresează injurii celorlalți, toate acestea îl fac respingător, câteodată pare agitat, nervos, nu pare să conștientizeze importanța orelor de curs, le tratează cu superficialitate este mereu distras.

3. Variabile socio-familiale

- Părinții sunt divorțați, chiar decăzuți din drepturile părintești, așadar nu asigură din punct de vedere financiar o creștere și o dezvoltare solidă a copilului;

- Contactați în legătură cu situația copilului, părinții par indiferenți dacă acesta asimilează sau nu cunoștințe și nu par să fie deranjați de eșecul băiatului.
- Ambii părinți sunt fără un loc de muncă stabil, tatăl locuiește în București, mama locuiește în județul Dolj, iar copilul locuiește cu bunica în județul Iași. Menționez că înainte de a locui cu bunica, acesta a mai locuit cu o mătușă, care între timp a decedat. Așadar, atmosfera este una tensionată.

4. Fișă individuală de examinare psiho-pedagogică

Antecedente fiziologice:

- copilul nu suferă și nu a suferit de nicio boală gravă.

Achiziții școlare:

- minime;
- a frecventat mai multe școli;
- fără voință și fără motivație, neatent din această cauză acumulează lacune în învățare;
- se manifestă imposibilitatea de a rămâne concentrat mult timp pe o anumită sarcină de lucru;
- nu se implică în activitățile extrașcolare;
- sarcinile curente le consideră inutile, având întotdeauna tendința de a închide caietul și de a se juca pe telefon.

Petrecerea timpului liber:

- participă la activitățile gospodărești, muncește mult pentru vârsta lui;

5. Observarea comportamentului școlar

Conduită:

- Comportament inadecvat față de restul colegilor, refuzul de a coopera cu aceștia;
- Lipsă de interes pentru a înțelege cele explicate în clasă;
- Nu respectă regulile specific mediului școlar;
- Reacții verbale inadecvate.

6. Programul de intervenție al cadrului didactic

Intervenția a constat în:

- Explicarea celorlalți colegi a faptului că el trebuie ajutat, încurajat în permanență, că trebuie să găsim un mod de a ne apropia de el, ceea ce duc la dezvoltarea relațiilor de colegialitate;
- Aprecierea și laudarea fiecărui succes școlar și al fiecărui pas înainte;
- Antrenarea în activități interesante, transformarea sa într-un membru indispensabil clasei;
- Motivația pozitivă (formulări de tipul: „dacă vei realiza ... vei obține”);
- Consultarea unui psiholog, terapie psihologică cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice).

Concluzii

Nu am reușit să trezesc interesul părinților în ceea ce privește schimbarea care a avut loc în comportamentul copilului.

Aceste schimbări sunt:

- Conformarea regulilor clasei, școlii;

- Respectarea colegilor, dar și a profesorilor;
- Creșterea încrederii în sine și o atitudine pozitivă față de activitățile întreprinse;
- Conștientizarea importanței fiecărei ore.

Au fost înregistrate progrese în activitatea didactică, dar elevul are foarte mult de muncă pentru a recupera cunoștințele și capacitățile pierdute. Pe viitor se întrevede o adaptare mai bună la cerințele școlii.

Bibliografie:

Iucu, R., *Managementul clasei. Aplicații pentru gestionarea situațiilor de criză educațională*, Editura Polirom, Iași, 2006;

Iucu, R., *Managementul clasei de elevi – fundamente teoretico-metodologice*, Editura Polirom, Iași, 2010.

PROGRAMA PENTRU OPȚIONAL *ELEMENTE MATEMATICE APLICATE ÎN ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGII*

Prof. Elena-Claudia ARGEANU
Liceul Special „Moldova” Tg. – Frumos, jud. Iași

Tipul: opțional integrat la nivelul mai multor arii curriculare

Aria curriculară: limbă și comunicare, matematică și științe, om și societate, arte, tehnologii.

Clasa: a VIII-a

Durata: 1 an

Nr. ore: 1 oră/săptămână

Notă de prezentare

Această propunere de Curriculum integrat pentru cls. a VIII-a este în concordanță cu noua opțiune didactică adoptată de către Ministerul Educației Naționale în procesul de reformă a învățământului. În cadrul temelor acestui curs se urmărește dezvoltarea unor abilități și dobândirea unor noțiuni intuitive, ce vor fi dezvoltate ulterior, pe cale rațională, în cadrul orelor de curs, la toate disciplinele.

Lucrarea de față este structurată în patru capitole având ca “*numitor comun*” Matematica. Obiectele de studiu contribuie, fiecare în funcție de propriul specific, la clarificarea temei investigate. În acest context este vizată integrarea Matematicii în cadrul disciplinelor: Istorie, Geografie, Religie și Limba Română – Capitolul I; Educație plastică și Educație muzicală – Capitolul II; Fizică, Chimie, Biologie și Educație tehnologică – Capitolul II; T.I.C. – Capitolul IV.

Pentru fiecare disciplină de studiu este prezentată o temă pentru a oferi o perspectivă cât mai largă pentru subiectul respectiv.

La acest nivel apare o corelare a demersurilor mai multor discipline în vederea clarificării unei probleme din mai multe unghiuri de vedere. Fuziunea este, așadar, faza cea mai complexă a integrării.

Această disciplină opțională este construită pentru un buget de timp – 1 oră pe săptămână, pe parcursul unui an școlar.

Prezentul Curriculum Școlar conține competențe generale, valori și atitudini, bibliografie, competențe specifice și exemple de activități de învățare. Aceste elemente de conținut pot fi modificate pe parcursul anului școlar, pentru îndeplinirea obiectivelor propuse.

I. Argument

*„Educația este cel mai frumos dar pe care-l poate dobândi omul.”
Platon*

Educația are sarcina de a pregăti omul ca element activ al vieții sociale. Educația urmărește dezvoltarea unor calități umane și explorarea orizonturilor, este orientată predominant spre pregătirea pentru viață, are în vedere, cu precădere, întrebări asupra existenței. Finalitatea în educație îmbină viziunea pe termen scurt cu cea pe termen lung, viziunea integrală și integrate asupra obiectelor, fenomenelor, proceselor studiate, etc. Activitatea educațională este dinamică și flexibilă în același timp, iar educația stimulează idealul ființei umane exprimat prin „a fi și a deveni”.

Educația ca formă a cunoașterii dirijează copilul să traverseze barierele obiectelor de studiu, aducând împreună diferitele aspecte ale curriculumului în asociații semnificative care să se centreze pe ariile mai largi de studiu.

Integrarea curriculară presupune ancorarea învățării în contexte reale de viață, problem cotidiene, teme de actualitate, preocupări specifice vârstei și articularea armonioasă a diferitelor aspecte ale cunoașterii și formării abilităților fundamentale disciplinare sau interdisciplinare și de transfer. În urma transferului de metode rezultă aplicații practice concrete.

II. COMPETENȚE GENERALE

1. Competențe de învățare/a învăța să înveți;
2. Competențe de comunicare în limba română și limbi străine;
3. Competențe de bază în matematică, științe și tehnologie;
4. Competențe culturale, interculturale (de a recepta și a crea valori);
5. Competențe interpersonale, civice, morale;
6. Competențe de autocunoaștere și autorealizare;
7. Competențe digitale și în domeniul tehnologiilor informaționale;
8. Competențe antreprenoriale.

III. VALORI ȘI ATITUDINI

Interes și curiozitate pentru realizările și descoperirile din toate domeniile vieții;
Motivația pentru informarea și documentarea științifică;
Dezvoltarea curiozității și a respectului față de orice formă de viață;
Manifestă respect cultura poporului său, deține idei și reprezentări despre cultura altor popoare, manifestă atitudine respectuoasă, fără prejudecăți;
Dezvoltarea toleranței față de opiniile altora;
Interes pentru explorarea diferitelor modalități de comunicare, inclusiv cele create prin aplicarea TIC;
Coerență și rigoare în gândire și acțiune;
Gândire critică și flexibilă;
Gândire sistemică, creativă și critică;
Relaționarea pozitivă cu ceilalți;
Abilități de colaborare constructivă;
Atitudine responsabilă față de mediu și resursele naturale în activitatea sa și viața

cotidiană;

Valorifică modul sănătos de viață, își dezvoltă corpul și spiritul;

Receptivitate la valorile estetice;

Responsabilitate pentru propria formare;

Conștientizarea și implicarea în problemele de interes global.

I. COMPETENȚE SPECIFICE ȘI CONȚINUTURI ASOCIATE

Competențe specifice	Conținuturi
<p>1. Identificarea surselor în scopul documentării</p> <p>2. Descrierea semnelor ce reprezintă cifrele romane și cifrele arabe</p> <p>3. Utilizarea surselor istorice și geografice</p> <p>4. Exprimarea necesității utilizării acestor semne</p> <p>5. Alegerea semnelor corespunzătoare situației întâlnite</p> <p>6. Analizarea și interpretarea rezultatelor obținute în diverse situații problemă</p>	<p>1. Povestea numerelor</p> <ul style="list-style-type: none"> ✦ Timpul: Unități de măsură. ✦ Cifrele romane: Reguli de scriere. ✦ Echivalența cifrelor romane cu cifrele arabe. ✦ India – istorie, geografie, comerț. ✦ Istoric al cifrelor arabo-indiene. ✦ Istoria numerelor de la 1 la 9. Istoria numărului 0. ✦ Numere celebre. ✦ Alte numere celebre. ✦ Domnitori importanți în istoria poporului român. ✦ Opere celebre: Domnitori români.
<p>1. Observarea diferențelor între forme de comunicare artistică, care apar de-a lungul timpului, în diferite culturi</p> <p>2. Explorarea registrului expresiv al comunicării artistice</p> <p>3. Exprimarea ideilor, sentimentelor și a mesajelor, utilizând limbajul artistic contexte variate</p> <p>4. Cultivarea sensibilității, a imaginației și a creativității</p>	<p>2. Muzică și culoare</p> <ul style="list-style-type: none"> ✦ Muzica: Noțiuni de cultură artistică. ✦ Muzica: Ritmul. ✦ Culoare: Compoziții cu dominantă verticală, orizontală, oblică. ✦ Culoare: Matematica în artă. Numărul de aur.
<p>1. Recunoașterea și descrierea unor obiecte, fapte și fenomene din lumea reală</p> <p>2. Organizarea informațiilor și conceptelor științifice interdisciplinare</p> <p>3. Utilizarea unor modele matematice/științifice pentru rezolvare unor probleme și situații problemă din lumea înconjurătoare</p> <p>4. Exprimarea în limbaj specific a problemelor practice întâlnite în viața reală</p>	<p>3. Măsurare și măsură</p> <ul style="list-style-type: none"> ✦ Alimentele și alimentația ✦ Soluții: Concentrații. ✦ Mișcare și repaus. Determinarea valorii unei mărimi fizice. ✦ Măsurare: Măsurarea unor parametric fiziologici ai organismului ✦ Măsură: Unități de măsură vechi. Unități de măsură românești vechi.

<p>5. <i>Interpretarea</i> matematică a unor probleme practice prin utilizarea operațiilor cu numere raționale pozitive</p> <p>6. <i>Transpunerea</i> unei situații-problemă, rezolvarea problemei și interpretarea rezultatului</p>	<p>✦ Măsură: Echivalența între unitățile vechi românești și unitățile SI.</p> <p>✦ Măsurare: Măsurători topografice.</p> <p>✦ Măsură: Orașe, localități.</p> <p>✦ Reprezentarea și interpretarea rezultatelor unor măsurători prin tabele, diagrame și grafice.</p>
<p>1. <i>Înțelegerea</i> dezvoltării tehnicii și implicațiile ei asupra mediului și societății</p> <p>2. <i>Dezvoltarea</i> capacității de investigare și utilizare a unor cunoștințe assimilate la alte discipline.</p> <p>3. <i>Cultivarea</i> unei gândiri logice și creative.</p> <p>4. <i>Valorificarea</i> termenilor de specialitate în comunicare.</p> <p>5. <i>Dezvoltarea</i> capacității de cooperare în scopul realizării unui produs.</p> <p>6. <i>Dezvoltarea</i> simțului practic, economic și estetic.</p>	<p>4. Calculatorul prietenul nostru</p> <p>✦ GeoGebra – un program util în construcții geometrice.</p> <p>✦ Simetria.</p> <p>✦ Translația în figuri geometrice.</p>

IV. Exemplele de activități de învățare însoțesc elementele de conținut din programă și sugerează modalități concrete de organizare a proceselor de predare-învățare, pornind de la experiența elevului.

Exemple de activități de învățare propuse:

- formarea, scrierea și citirea numerelor folosind cifrele romane;
- transcrierea cu cifre romane a unor numere scrise cu cifre arabe;
- utilizarea cifrelor romane în situații uzuale (de exemplu, scrierea cu cifre romane a unor numere ordinale);
- citirea hărții geografice și a celei istorice;
- realizarea în grup a unei mape “ Știați că ... ? “;
- discuții în grup referitoare la faptele unor personalități, la evenimentele desfășurate într-o perioadă studiată (de exemplu, conducători, eroi și evenimente: Alexandru cel Mare, Decebal, Traian, Mircea cel Bătrân, Vlad Țepeș, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul).
- activități care să pună în evidență necesitatea unui etalon comun pentru efectuarea unor măsurători: măsurarea cu diferite unități nestandard, compararea rezultatelor;
- exerciții de calcul în care intervin transformări cu unități de măsură;
- exerciții de alegere a celei mai potrivite unități de măsură, pentru un anumit context dat
- exerciții de apreciere a dimensiunilor, capacității, masei unor obiecte familiare;
- aprecierea distanțelor;
- exerciții de reperare a unor puncte (poziții), utilizând diferite repere: tabla de șah, meridianele și paralelele;
- exerciții de reprezentare a unor puncte în cadrul reperelor descrise mai sus;
- exerciții de reprezentare a unui punct de coordonate întregi într un sistem de axe ortogonale;
- exerciții de reprezentare a figurilor geometrice și a corpurilor geometrice prin desen;

- analiza unor exemple de simetrie și translație, din cotidian;
- analiza unor exemple de figuri cu și fără axă de simetrie; exerciții de desen pe rețeaua de pătrate;
- reperarea unei informații dintr-un tabel sau listă; interpretarea unei informații extrase dintr-un tabel (listă);
- reprezentarea unor date în tabele cu una și două intrări; realizarea unor diagrame statistice simple (grafice cu bare);
- generalizarea unor scheme, grafice, formule, situații matematice;
- realizarea unor experimente de tip probabilistic și întocmirea unor tabele cu rezultatele acestora;
- brainstorming: care dintre metodele matematice studiate sunt utilizate, de exemplu, în studiul științelor naturii;
- activitate-proiect: concepte și metode necesare într-un anumit domeniu practic de activitate
- abordarea unor situații-problemă
- exerciții de culegere și interpretare a unor date, folosind cărți, dicționare, hărți, culegeri de probleme, baze de date și Internet-ul.

V. Sugestii metodologice

Sugestiile metodologice cuprind recomandări pentru proiectarea demersului didactic, având rolul de a orienta cadrul didactic în demersul instructiv-formativ spre atingerea standardelor de performanță asociate competențelor, formarea deprinderilor, valorilor și atitudinilor prevăzute de programă. În plus au rolul de a orienta profesorul în aplicarea programei pentru proiectarea și derularea la clasă a activităților de predare - învățare - evaluare, în concordanță cu specificul corelării demersurilor mai multor discipline pentru formarea la elevi a competențelor propuse.

Sugestiile metodologice abordează această integrare în perspectiva transformării modului în care elevii sunt stimulați să învețe și sunt învățați să proceseze informația. Elevul nu primește cunoștințe de-a gata ci își construiește el însuși cunoștințele, pe cât posibil prin eforturi proprii. În acest fel utilizarea noilor tehnologii este orientată spre învățare, spre cel care învață, venind în sprijinul încurajării demersului activ și constructiv al elevului.

Pentru realizarea acestui obiectiv, se pot propune de exemplu sarcini elevilor:

- informare, accesare, colectare de informații din mai multe surse;
- prelucrarea informației și construirea unor cunoștințe noi;
- realizarea unor analize critice, de sinteze, de analogii;
- structurare logică a ideilor;
- redare, elaborare și formulare de argumentații;
- transformare a informației în reprezentări grafice;
- raportări critice la realitate;
- identificare de probleme în cadrul subiectului explorat și de găsim de soluții pentru acestea;
- exersare a abilității de rezolvare de probleme;
- explorare a realității, de investigație, căutare, descoperire;
- formulare de ipoteze, experimentare, realizare de studii de caz;
- înțelegere și interpretare.

VII. Evaluarea se realizează în principal în vederea învățării, prin forme, metode și instrumente cât mai diversificate, orientate pe formarea și dezvoltarea competențelor urmărite.

Forme de evaluare: evaluare frontală, evaluare scrisă, evaluare asistată de calculator;

Metode de evaluare: conversația, explicația, observarea sistematică a activității și comportamentului elevului, rezolvarea de probleme, autoevaluarea, jocul didactic, portofoliul,

investigația, studiul de caz, proiectul etc.;

Instrumente de evaluare: fișe de lucru sau fișe de lucru individualizate, seturi de întrebări structurate, chestionare, teste de evaluare etc.

Evaluarea reprezintă o parte integrantă a predării și învățării. Se recomandă cu prioritate abordarea modernă a evaluării ca activitate de învățare. În acest context, sunt adecvate metode precum: observarea sistematică a comportamentului elevilor, urmărind progresul personal, autoevaluarea, realizarea unor proiecte care să valorifice achizițiile copiilor și să stimuleze în același timp dezvoltarea de valori și atitudini, în contexte firești, adaptate vârstei.

Evaluarea să se realizeze prin raportare la standarde generale și nu la nivelul clasei. De asemenea, evaluarea orientează cadrul didactic în reglarea strategiilor de predare, pentru o mai bună adecvare la particularitățile individuale și de vârstă ale elevilor. Procesul de evaluare va pune accent pe recunoașterea experiențelor de învățare și a competențelor dobândite de către copii în contexte nonformale sau informale.

În întreaga activitate de învățare și evaluare va fi urmărit, încurajat și valorizat progresul fiecărui copil.

În consecință, trebuie acordată o atenție deosebită tuturor componentelor evaluării pentru ca aceasta să fie parte integrantă din procesul de învățare, să capete caracter formativ și să ofere un feed-back permanent asupra acțiunii educaționale în raport cu intențiile proiectate.

Bibliografie:

Lecții integrate – Editura Sigma – 2017;

www.profudemate.ro;

www.edu.ro;

<https://ro.wikipedia.org>;

www.ccd-bucuresti.org;

<http://www.didactic.ro>;

www.epsilon.ro;

www.brio.ro.

STEAM - STIMULAREA GÂNDIRII LATERALE

Prof. înv. primar Ramona-Cristina CHERNICIUC
Școala Gimnazială „Bogdan Vodă” Rădăuți, jud. Suceava

CLASA: a IV-a A

PERIOADA: februarie - aprilie

DISCIPLINE INTEGRATE:

- **Limba și literatura română**
- **Matematica – Geometria**
- **Științe ale naturii**
- **Arte vizuale și abilități practice**
- **Tehnologii digitale**

Prin intermediul opționalului „*Cu MATE pe planeta STEAM*” și a abordării originale a domeniului STEAM, am acoperit toate ariile curriculare prevăzute în programa pentru învățământul primar, printr-o perspectivă *transdisciplinară și creativă*.

SCOPUL PROIECTULUI

Proiectul vizează activități care permit elevilor să fie participativi la lecții prin:

- sporirea nivelului de pregătire al elevilor în domeniul științific, în geometrie prin activitățile de tip *learning by doing și design thinking*
- înțelegerea conceptelor și formarea de abilități procedurale necesare pentru trasarea spiralei corespunzătoare *Șirului lui Fibonacci*, precum și construirea de *corpuri platonice*, apoi valorificarea lor în proiecte STEAM, care implică integrarea „componentelor complementare” din științe, tehnologie, inginerie, arte și matematică
- Motivarea elevilor, formarea aptitudinilor și a atitudinilor pentru studiul științelor experimentale

COMPETENȚE VIZATE:

La sfârșitul proiectului, elevul va fi capabil:

- să se implice în desfășurarea unor investigații științifice practice și demonstrative;
- să extragă informații necesare din surse de pe internet, în baza unor informații date;
- să prelucreze informațiile.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

- Creșterea interesului pentru studierea științelor prin participarea la diverse activități experimentale;
- Dezvoltarea competențelor științifice ale elevilor, prin antrenarea lor în activități de învățare prin aplicații experimentale;
- Dezvoltarea competențelor de comunicare, de colaborare și de lucru în echipă
- Îmbunătățirea cunoștințelor și abilităților elevilor în domeniul **programării**

- Să dezvolte competențe de **design thinking**
- Îmbunătățirea capacității elevilor de a transfera cunoștințe și abilități de la un domeniu de învățare la altul, sau în alte contexte
- să aplice cunoștințele dobândite, realizând machete;
- să evalueze performanțele obținute în proiect;
- să dezvolte atitudini științifice: curiozitate, adresarea de întrebări, căutarea unui răspuns, rezolvarea problemelor și extragerea concluziilor.

PROBLEMA IDENTIFICATĂ

Pentru mult timp cele patru științe STEM au fost preluate și predate copiilor ca elemente separate. Apoi a apărut acest tip de educație ce le-a împletit adăugând arta.

Cheia succesului în societate este să oferim copiilor cunoștințele și abilitățile necesare pentru a se descurca, chiar mai mult de atât, într-o lume ce se află într-o continuă schimbare.

Educația STEAM se concentrează pe procesul de învățare la fel de mult ca pe rezultate.

Educația STEAM a încorporat **gândirea de tip design, gândirea laterală și procesul de proiectare** pentru a oferi o soluție bazată pe abordarea rezolvării problemelor.

Oferă oportunități de învățare experiențială și oferă elevilor posibilitatea de a gândi critic și de a se autoeduca.

Copiii sunt pur și simplu provocați să preia o problemă și să o rezolve. Prin **gândirea critică** ei trebuie să își pună întrebări și să afle răspunsuri.

Gândirea laterală arată că și greșelile sunt de apreciat în acest proces, deoarece reprezintă faptul că ceva nu a mers bine și va trebui să vedem „ce?”, dar să găsim și soluția potrivită. De aici înțelegem că acest tip de educație încurajează **perseverența**.

Copiii sunt încurajați să asculte opiniile celorlalți și să împărtășească cunoștințe.

Învață că pot sprijini lumea într-un mod pozitiv prin noile cunoștințe acumulate ce le vor pune în aplicare.

ETAPA DE INFORMARE

Pregătirea pentru implementarea proiectului stabilit

Depistare problemei care îi interesează pe elevi:

Este domeniul STEAM un prieten inovativ?

Care sunt beneficiile inovației în viața de zi cu zi?

Comunicarea temei de proiect elevilor

Formularea scopului și a obiectivelor

Stabilirea grupului de comunicare

Formarea echipelor

Susținerea lecției demonstrative

ETAPA DE IMPLEMENTARE

Spre deosebire de lecțiile clasice din sistemul tradițional de învățământ, unde profesorul predă și copilul ascultă, în educația STEAM se utilizează metode active, aplicative, constructiviste, de a „învăța prin a face”.

Elevii vor lucra asemănător unui om de știință sau a unui inginer: observând, adresând întrebări, formulând idei, ipoteze, experimentând și punând în practică ceea ce descoperă, formulând și transmițând concluziile.

CUPRINS:

Activitatea 1: *De vorbă cu... STEAM*

Activitatea 2: *Corpurile platonice*

Activitatea 3: *Șirul lui Fibonacci*

Activitatea 4: *Proiecte STEAM - prezentare*

Grupa 1 – „Parcul cu mașini electrice”

Grupa 2 – „Nava spațială”

Grupa 3 – „Pista pentru Ozobot 2.0.”

Grupa 4 – „Castelul din corpuri geometrice iluminate”

Grupa 5 – „Traseul prin parcul iluminat”

Grupa 6 – „Podul cu lumini”

Grupa 7 – „Micul ecologist – Roboțelul TRICKY”

RESURSE MATERIALE:

-suport digital de programare:

Snap Circuits Junior, Snap Circuits Discover Coding, Robotică – Ozobot Bit 2.0., Q-Scout Roboblog, Robot lego programabil TRICKY, Tabla interactivă – DualBoard

- materiale pentru activitățile practice:

Plasă corpuri platonice, plasă cu Șirul lui Fibonacci, cartoane, bandă cupru, folie aluminiu, leduri, peturi, foarfece, lipici, acuarele, materiale din natură, materiale refolosibile, plastilină conductoare, baterii 3 V și AAA;

Resurse umane:

- 35 elevi, cadre didactice, părinți

Resurse informaționale și metodologice:

- video, imagini, tutoriale;

Produce: Șirul lui Fibonacci, eco-machete, octaedru iluminat, expoziții în școală
videoclip-înregistrare *lecție demonstrativă* postată de site-ul școlii

DESCRIERE LECȚIE DEMONSTRATIVĂ

În prima parte a activității, *elevii clasei a IV-a A* precizează cunoștințele însușite în cadrul orelor de opțional „*Cu MATE pe planeta STEAM*”.

În partea a II-a a activității se prezintă „*Șirul lui Fibonacci*” și „*Corpurile platonice*”, urmând ca elevii să construiască *OCTAEDRUL cu iluminare în interior*.

În a treia parte a activității, elevii detaliază proiectele STEAM realizate la nivelul fiecărei grupe.

REZULTATE AȘTEPTATE:

Elevii generează idei noi.

Elevii lucrează în echipe și se grupează în funcție de aptitudinile și tipul lor de inteligență
Lucrând în echipă au mai multe șanse să pună în practică ideile, astfel au acoperit o paletă largă de domenii: de la îmbinarea eficientă a materialelor reciclabile, la programare, inginerie, științe, totul printr-o abordare sub forma de joc și cooperare, în care fiecare a învățat unul de la celălalt
A crescut motivația pentru învățare deoarece conținuturile au fost proiectate în funcție de interesele copiilor și învățarea s-a bazat pe investigare, experimentare, pe participarea activă a copilului la propria sa învățare
Elevii au devenit mai încrezători în puterea lor de muncă, mai răspunzători față de activitățile desfășurate, mai implicați, mai toleranți și mai creativi.

JOCUL DE ROL

Prof. înv. primar Mirela – Roxana CIULPAN
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” București

Jocul de rol este o metodă derivată din psihodramă, metodă terapeutică creată de J.L.Moreno în 1921, prin care se urmărește formarea modului de a gândi, simți și acționa, specific unui anumit statut, dezvoltarea capacităților empatice, a capacității de a rezolva situații problematice, verificarea corectitudinii și eficienței comportamentelor formate la elevi și înlăturarea comportamentelor inadecvate.

În învățământul primar, jocul este o activitate aptă să răspundă unor importante obiective ale procesului instructiv-educativ. Jocul implică un ansamblu de acțiuni și procese psihice care creează o atmosferă favorabilă desfășurării învățării, stârnește interesul, motivează.

În vederea stimulării imaginației, un rol important îl ocupă jocul de rol. Acesta lasă câmp liber de manifestare creativă, atât pentru învățător, cât și pentru elevi. Jocul de rol favorizează trăirea de către copil a realității sociale într-un mod specific, datorită funcției sale principale de asimilare a realului. Jucând diferite roluri, elevul reproduce modele de conduită și le asimilează în propria lui comportare. Mai precis, trăiește realitatea.

Utilizarea jocului de rol în activitatea de predare-învățare-evaluare duce la o comunicare deschisă cu elevii, fără limite între real și imaginar, contribuie la dezvoltarea originalității gândirii, fanteziei, pune în evidență potențialul creativ al elevilor. Prin jocul de rol, elevii gândesc creativ și reprezintă simbolic obiecte, idei, persoane, negociază și rezolvă conflicte, comunică, exprimă liber gânduri, sentimente și emoții, dialoghează, pun întrebări.

Avantaje:

- activează elevii din punct de vedere cognitiv, afectiv, punându-i în situația de a interacționa;
- prin dramatizare, asigură problematizarea, sporind gradul de înțelegere și participare activă a cursanților;
- pune în evidență modul corect sau incorect de comportare în anumite situații;
- este una din metodele eficiente de formare rapidă și corectă a convingerilor, atitudinilor și comportamentelor.

Dezavantaje:

- proiectarea și pregătirea lui cer timp și pricepere din partea cadrului didactic;
- poate dura mai mult timp decât cel prevăzut inițial;
- este posibilă apariția blocajelor emoționale în preluarea și interpretarea rolurilor de către unii elevi.

Etapale pregătirii și folosirii jocului de rol:

1. Stabilirea obiectivelor și a temei/problemei;
2. Selectarea și împărțirea „rolurilor”;
3. Stabilirea modului de desfășurare a jocului de rol:
 - povestitor și personaje care mimează,
 - personaje,
 - proces cu argumente pro și contra;
4. Pregătirea unui cadru favorabil de desfășurare;

5. Interpretarea jocului de rol;
6. Evaluarea activității atât de către actori, cât și de către spectatori.

Jocurile de rol se folosesc cu succes în lecțiile de limba și literatura română. Învățătorul poate elabora variante de jocuri de rol, în funcție de posibilitățile de înțelegere, de exprimare și interpretare a elevilor. Însă, această metodă este benefică și la alte discipline, la anumite teme care necesită transpunerea elevului într-o anumită situație de viață, dar și imaginară.

Astfel, metodele de simulare și în cadrul acestora, jocul de rol, este prezentat pe două categorii: de o parte, cea a jocurilor didactice sau educative, pe de altă parte, categoria jocurilor simulative.

- jocurile educative au, într-o măsură și într-o perioadă, caracter imitativ empiric (sunt proprii vârstei și educației preșcolare).
- jocurile simulative - au alt registru și altă semnificație, ele fiind veritabile ocazii de antrenament, pentru îndeplinirea unor roluri reale în viață (la vârste școlare mai mari și se prezintă mai ales sub forma jocurilor de rol).
- învățarea pe simulatoare - îmbină mai multe dintre metodele anterior citate și prezentate.
- jocul de rol - o metodă activă de predare-învățare, bazată pe simularea unor funcții, relații, activități, fenomene, sisteme .

Manualul de Limba și literatura română la clasa a III-a sugerează jocuri de rol, precum: "Reporterul și elevul la librărie", "La policlinică", "Supărarea lui Azor", "Dialog între toamnă și o frunză", "De vorbă cu o frunză uscată", "Respectă-mă!", "Dialog cu Moș Crăciun", "Prin București cu ciobanul Bucur", "Albina lucrătoare și trântorul", "Alisa și Iepurașul Alb", "Interviu cu fata babei", "Bine ai venit, doamnă barză!".

La disciplina Matematică pot fi desfășurate ca jocuri de rol: „ La librărie”, „ La piață”, „ Pe drum”, „Croitorul”, „ Proiectantul.

Prin originalitatea și creativitatea copilului în redarea impresiilor proprii despre realitatea înconjurătoare, spontaneitatea și intensitatea trăirilor exprimate în joc, acesta se diferențiază de alte tipuri de jocuri. Jocul de rol este liber și își are sursa în imaginația elevilor. Are o contribuție deosebită la dezvoltarea intelectuală, a gândirii simbolice, permițând elevilor să identifice problemele, să încerce să le rezolve prin negociere, cooperare.

Având impresia că se joacă, elevul participă activ la propria formare, achiziționând cunoștințele, formându-și atitudini și comportamente.

Bibliografie:

1. Cucuș, Constantin, Pedagogie, Iași, Editura Polirom, 1996;
2. Ionescu, Miron, Radu, Ioan, Didactica modernă, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001;
3. Elkonin, D.B., Psihologia jocului, E.D.P., București, 1979.

FOLOSIREA PLATFORMELOR E-LEARNING ÎN PROCESUL DE PREDARE ÎNVĂȚARE- EVALUARE LA DISCIPLINELE TEHNICE- MECANICĂ

Prof. ing. Elena-Stela CUCUTEANU
Liceul Tehnologic „Nicolae Ciorănescu” Târgoviște, jud. Dâmbovița

S-a dovedit în urma evaluărilor realizate în mai multe țări care utilizează tehnologia asistată de calculator, faptul că procesul de învățare- predare- evaluare realizat cu ajutorul noilor tehnologii este foarte eficient, cu condiția unei proiectări didactice de calitate.

Prin e-Learning se înțelege procesul didactic continuu și integrat care permite: creșterea implicării elevului prin crearea și simularea unor situații de învățare, furnizarea de servicii de educație adaptate cererii, personalizarea parcursurilor didactice.

Rolul platformelor educaționale este de a facilita învățarea, înțelegerea și dobândirea unor competențe, abilități și cunoștințe într-un anumit domeniu, în contextul dezvoltării galopante a tehnologiei informației și comunicării, conducând la creșterea capacității de argumentare, de comunicare- necesare integrării în societate și pe piața muncii.

Obiectivele urmărite prin utilizarea platformelor educaționale sunt:

- ✓ dezvoltarea încrederii în forțele proprii și în cei din jur;
- ✓ dezvoltarea creativității elevilor;
- ✓ crearea unor noi contexte de învățare;
- ✓ conștientizarea importanței evaluării;
- ✓ stimularea încrederii în dezvoltarea relațiilor interumane informale;
- ✓ reactualizarea cunoștințelor, puse în diferite contexte practice de învățare;
- ✓ dezvoltarea lucrului în echipă, a lucrului pe grupe;
- ✓ îmbunătățirea performanței la disciplinele tehnice- Mecanică a fiecărui elev participant;
- ✓ învățarea continuă prin explorare și descoperire;
- ✓ creșterea motivării elevilor;
- ✓ dezvoltarea creativității, a gândirii critice;
- ✓ dezvoltarea unor atitudini sociale prin dialog cu ceilalți colegi;

Mi-a captat atenția editorul de lecții interactive LIVRESQ, o platformă dedicată profesorilor care doresc să realizeze lecții digitale interactive, care pot fi vizualizate de către elevi folosind orice browser, fără a fi necesar un cont LIVRESQ. Lecțiile pot fi exportate în Biblioteca publică Livresq, dar pot fi salvate și ca pachet HTML 5, pachet care poate funcționa și offline.

Caracterul interactiv al lecțiilor este dat de prezența, în afara textului, a unor elemente care necesită interacțiunea cu cititorul, cum ar fi: imagini, galerii de imagini, clipuri video, clipuri audio, chestionare, teste, animații, simulări etc., ce pot fi vizualizate în cadrul lecției sau în ferestre pop-up.

În cadrul lecțiilor regăsim o parte de text, imagini sugestive, videoclipuri, pentru un conținut dat, în care se urmărește ierarhizarea conceptelor, conexiunile dintre acestea. Pot fi încărcate filme video create în format mp4 și încărcate direct în lecție, sau filmulețe cu link de pe YouTube. Se pot

atașa materiale cu iFrame de pe alt site. Pentru captarea atenției și îndrumare, se pot folosi așa numiții: „asistenți” cu mesaje audio menite să capteze atenția elevilor.

Chestionarele utilizate pentru evaluare sunt cu alegere multiplă, chestionare tip plasare, tip selectare dintr-o listă, reordonare, răspuns liber și Drag and Drop.

Lecțiile realizate cu editorul Livresq, pot fi vizualizate, deschizând link-urile de mai jos:

<https://author.livresq.com/workshop/5f620ffb79c5c9a41fc03835> - asamblări sudate

<https://author.livresq.com/workshop/5f5e2ff679c5c9e478ba0028> - Măsurarea dimensiunilor exterioare cu șublerul

<https://author.livresq.com/workshop/5f3e98a6d8644f584252c08d>- lagăre cu alunecare

Lecții omologate MEC:

<https://library.livresq.com/details/5ea5b010907b65bd37c5545e>- Sudarea

<https://library.livresq.com/details/5ea0691c13f0cf35488d451f>- Sudarea MIG

<https://library.livresq.com/details/5ec2dcc6b981cb37caf2d3e3> – Filetarea

Rezultatele chestionarelor de evaluare pot fi stocate și gestionate online, fiind astfel evaluată învățarea elevilor, atât individual cât și ca grup. Pe baza informațiilor obținute, profesorul poate decide să reia acele subiecte la care elevii au întâmpinat dificultăți.

Pentru evaluarea învățării sunt utile acele probe care să reflecte gradul de înțelegere și aplicare al noțiunilor studiate, respectiv formarea competențelor vizate, pentru o unitate de învățare. Este recomandat să utilizăm în afară de metode și instrumente de evaluare sumativă tradiționale, aplicații și instrumente online care să potențeze la maxim facilitățile oferite de mediul digital. Astfel, evaluarea poate fi mai personalizată și mai centrată pe elev.

Există o paletă largă de tehnici și instrumente online, pentru evaluarea formativă, sumativă, autoevaluare și feedback.

Cu ajutorul aplicațiilor, Learning Apps, Quizziz, Quizlet (<https://quizlet.com/>) sau Wordwall (<https://wordwall.net/ro>) de exemplu, pot fi realizate fișe de activitate și jocuri diverse pentru aprofundarea subiectelor predate sau pentru a exersa cu acestea. Elevii pot accesa platformele de pe telefon pentru studiu individual, dar cel mai mult le utilizăm la clasă, urmărind la videoproiector materialele și aprofundăm cunoștințele utilizând chestionarele de evaluare și jocurile interactive create.

Profesorul poate aplica diverse instrumente sau metode, ca de exemplu:

Gamificarea. Putem gamifica evaluarea sumativă, utilizând în locul clasicele teste jocuri interactive: rebusuri, ordonarea cartonașelor pe grupe, ordonarea cartonașelor în perechi, ordonare logică a unor faze (cronologie), ordine simplă, răspuns text liber, potrivire de imagini, quiz cu alegere multiplă, text spații goale, audio- video cu inserări, jocul milionarii, puzzle- grupe, cuvinte încrucișate, spânzurătoarea, joc perechi, tabel cu ordonare, completează tabel, quiz cu introducerea termenilor care lipsesc.

Utilizarea și evaluarea unor instrumente și resurse digitale, profesorul fiind cel care trebuie să selecteze din varietatea de instrumente accesibile, pe cele mai adecvate pentru fiecare situație de evaluare în parte.

Evaluarea digitală poate să ofere oportunități imense de îmbunătățire a experiențelor de evaluare și totodată poate duce la dezvoltarea unor modalități de evaluare relevante, adaptate nivelului elevilor.

Teste online

Cu ajutorul testelor pot fi evaluate cunoștințele dobândite de elevi în procesul didactic desfășurat online, offline sau mixt. În general platformele de e-learning au integrate și instrumente de testare.

Dintre avantajele utilizării testelor online enumerăm: posibilitatea de administrare multiplă, evaluare dinamică și personalizată, notare imediată.

Testele pot fi construite având la bază diverse grile sau criterii de evaluare, iar notarea automată este cea care ușurează activitatea de evaluare pentru profesor, oferind elevilor feedback în timp util.

Jocurile online (axate pe conținutul predat) – se bazează pe secvențe în care elevii trebuie să gândească cu voce tare – să explice deciziile și raționamentul care a stat la baza acestora, fiind utile pentru evaluarea competențelor și identificarea modului de gândire al elevului.

Câteva jocuri interactive create pe Learning Apps:

<https://learningapps.org/view22032483>

<https://learningapps.org/view22033194>

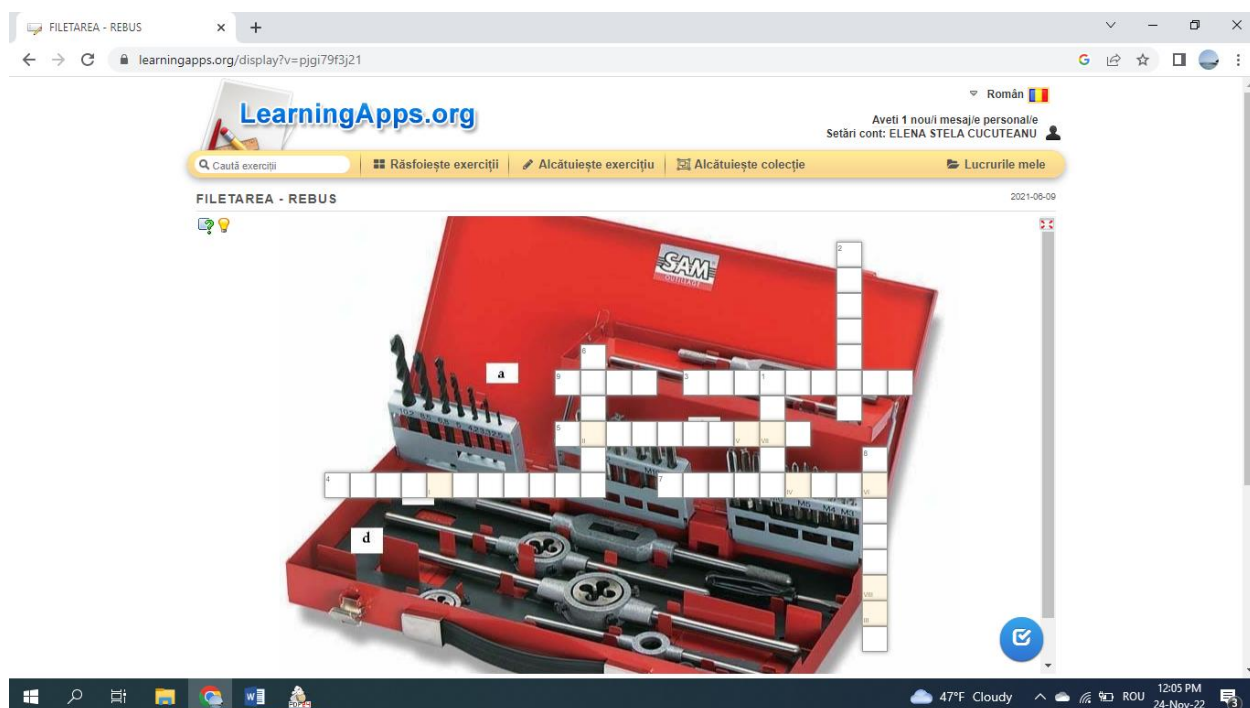
<https://learningapps.org/view22033194>

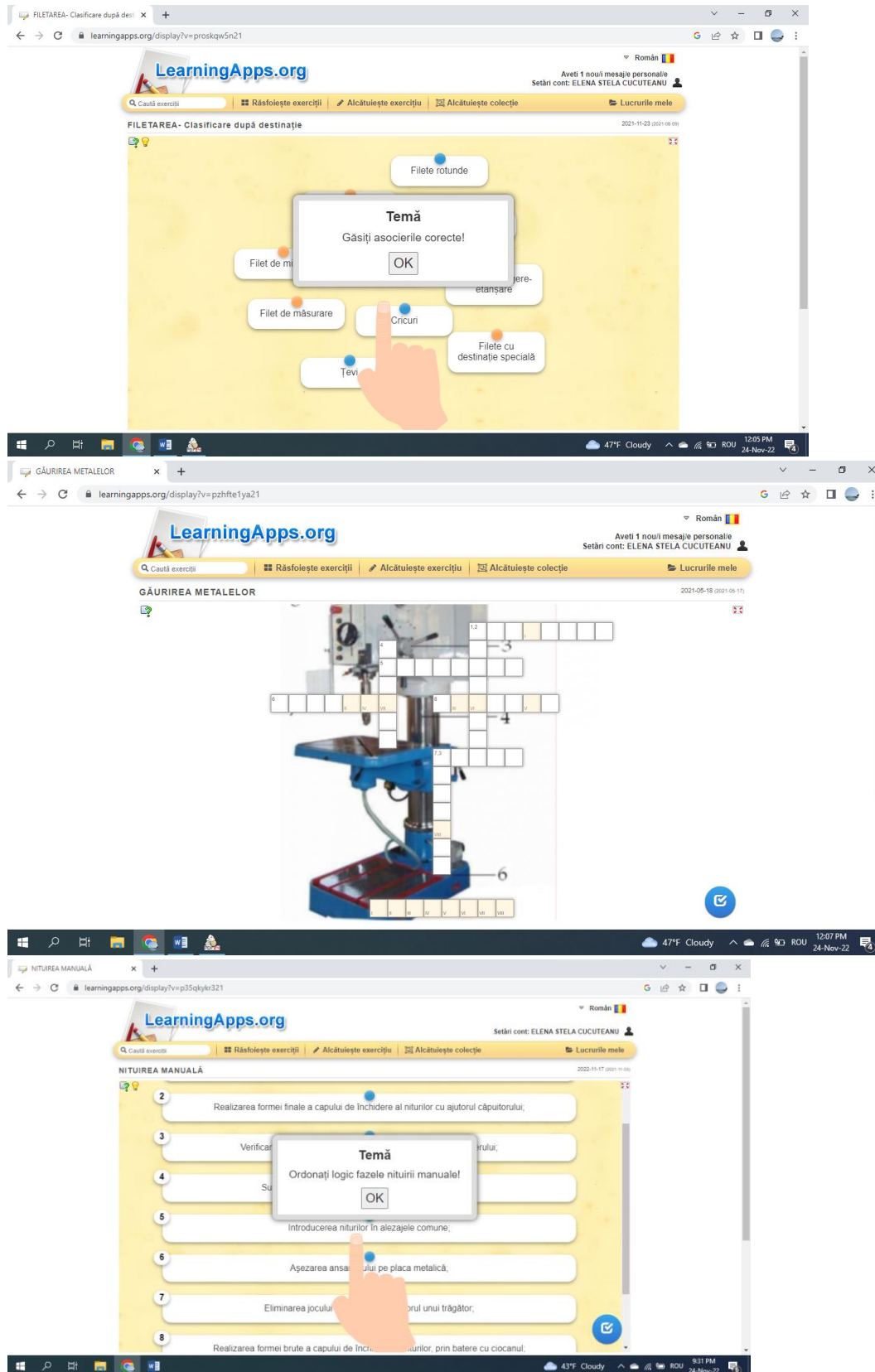
<https://learningapps.org/view27584090>

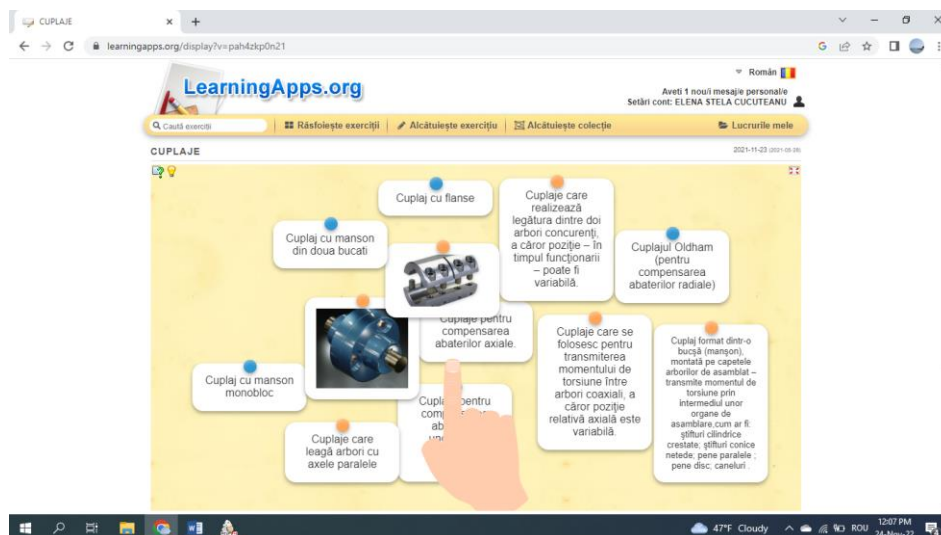
<https://learningapps.org/view21951546>

<https://learningapps.org/view21954579>

<https://learningapps.org/view22052171>

Jocurile create pe această platformă sunt publice, pot fi accesate de orice profesor.

O evaluare potrivită, asistată de tehnologie vizează învățarea, îmbunătățirea învățării sau este ea însăși o modalitate de învățare.

Evaluarea modernă, inclusiv cea online, vizează responsabilizarea elevilor pentru învățare, autorefecția, autoevaluarea și este interactivă, contextualizată și integrată organic procesului de instruire.

Selecția aplicațiilor online, a instrumentelor de evaluare utilizate pentru evaluare ar trebui să se potrivească scopului, să fie pliate conținutului vizat, adecvate particularităților individuale și de vârstă ale elevului, respectiv abilităților dezvoltate.

Bibliografie:

1. Tom Savu, Andrei Dumitrescu „De la didactică la e-didactica”, Ed RBA Media, București, 2012;
2. Tom Savu, Andrei Dumitrescu, „Introducere în telelucru”, Ed. RBA Media, București, 2012;
3. Ghid practic de resurse educaționale și digitale pentru instruirea online.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR PRACTICE ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI

Prof. înv. preșcolar Gabriela CERNAT
Grădinița cu P. P. Nr. 3 Bragadiru, jud. Ilfov

Deoarece abilitățile socio-emoționale au un rol important în viața copiilor, a părinților și a celorlalte persoane implicate în educarea copiilor preșcolari, prin activitățile pe care le desfășoară, pot oferi copiilor oportunități de dezvoltare a abilităților socio-emoționale în mod adecvat. Prezentul articol aduce în vedere importanța educației socio-emoționale la copiii preșcolari, iar pentru a asigura o bună dezvoltare socio-emoțională a acestora este necesar ca activitatea cadrului didactic la grupă să cuprindă activități, jocuri, diverse acțiuni prin care copiii să poată interacționa cu cei de vârstă apropiată, precum și cu adulții, în sensul respectării și acceptării diversității, dar și al formării unor abilități și comportamente sociale.

În același timp, dezvoltarea competențelor socio-emoționale are implicații pe termen lung în adaptarea la grădiniță și, mai târziu, la școală. Copiii devin capabili să relaționeze deschis cu ceilalți colegi, să empatizeze, să se împrietenească, să își exprime emoții variate, să fie parteneri de joc și de învățare.

Iată câteva exemple de activități de stimulare a dezvoltării competențelor socio-emoționale la preșcolari:

Sesiunea 1: Denumirea activității: „Ce-ar fi dacă...”

Scopul activității: identificarea consecințelor emoțiilor, recunoașterea emoțiilor și etichetarea corectă a emoțiilor în scopul dezvoltării competenței emoționale.

Obiective:

- stimularea exprimării libere;
- identificarea consecințelor emoțiilor asupra comportamentului;
- dezvoltarea capacității de a anticipa reacțiile comportamentale ale celorlalți.

Resurse necesare: imagini cu diferite acțiuni pe care le desfășoară preșcolarul pe parcursul programului zilnic desfășurat în grădiniță.

Resurse temporale: 10 - 15 minute.

Desfășurarea activității: Sunt citite, pe rând, situațiile descrise diferite scenarii din viața unei fetițe Alina, căreia i se întâmplă tot felul de lucruri neașteptate. Fetița are nevoie de ajutorul tău pentru a afla cum să se descurce. Alina a ajuns la grădiniță și cea mai bună prietenă a ei a râs de ea pentru că s-a tuns. S-a făcut ora 12 și Alina merge la masă împreună cu colegii ei. Acolo își dă seama că nu mai găsește un scaun liber.

Discuții: voi cere copiilor să dea exemple din viața lor de zi cu zi în care s-au simțit triști, argumentând răspunsul.

Sesiunea 2: Denumirea activității: „Frumos dar diferit!”

Scopul activității: acceptarea diversității, conștientizarea unicității, cultivarea respectului pentru colegi în vederea dezvoltării competenței socio-emoționale.

Resurse necesare:

- resurse materiale: cartonașe colorate, jucării din sala de grupă, coli albe, carioci;

- resurse temporale: 10 - 15 minute;
- resurse spațiale: sala de grupă.

Modalitate de abordare: copiii sunt așezați în semicerc pe scăunele. Fiecare dintre ei arată culoarea preferată motivând alegerea și își prezintă jucăria preferată. După prezentarea fiecăruia, copiii trebuie să redea pe scurt ce au reținut și să-și aplaude colegul. Apoi vor primi un desen identic pe care-l vor colora, fiecare după cum dorește. La sfârșit vor observa că toate sunt diferite, dar frumoase.

Discuții: împreună cu educatoarea se vor da exemple și de alte situații în care aceeași problemă poate fi rezolvată în diferite moduri.

Sesiunea 3: Denumirea activității: „Așa da, așa nu!”

Scopul activității: identificarea comportamentelor prietenoase/neprietenoase în scopul dezvoltării competenței sociale

Resurse necesare:

- resurse materiale: scene poveste, flipchart cu tabel, lipici;
- resurse temporale: 10-15 minute;
- resurse spațiale: sala de grupă.

Informații pentru consilier/educator: prin această activitate copiii pot exersa exprimarea facială corectă a emoțiilor de bucurie, furie, tristețe și teamă; învață să asocieze corect etichetele verbale ale emoțiilor cu expresiile faciale corespunzătoare.

Copiii sunt așezați pe covor sau saltele pentru a sta confortabil. După ce li s-a relatat povestea „Împărăția emoțiilor” fiecare împărăție este descrisă de educatoarea prin culori specifice emoției, peisaje, fenomene ale naturii. La sfârșit li se va cere copiilor să deseneze cum și-au imaginat ei „Împărăția emoțiilor”. Apoi, fiecare copil va veni în fața celorlalți și își va prezenta desenul.

Discuții: alte exemple de emoții din viața lor de zi cu zi, situații de manifestare a emoțiilor.

Încheierea activității: Copiii sunt invitați să formuleze cu propriile cuvinte păreri referitoare la activitatea desfășurată (ce le-a plăcut, ce nu le-a plăcut).

Modalitate de abordare: Se relatează conținutul unei povești, de exemplu „Peștișorul de aur”, în care se regăsesc mai multe comportamente bune sau mai puțin bune. Educatoarea expune în fața grupei tabelul trierii aserțiunilor (AȘA DA!, AȘA NU!, UNEORI DA!, ALTEORI NU!). Pe rând, vor veni în față, vor extrage o imagine cu o scenă din poveste și o vor lipi pe coloana corespunzătoare comportamentului în tabelul dat.

La sfârșit vor realiza zidul prieteniei: câte un copil va veni în față și va alege un coleg-prieten care să-l țină de mână, astfel realizându-se zidul prin epuizarea numărului de copii. Aceștia își vor motiva fiecare alegere.

Discuții: împreună cu educatoarea se vor identifica situații în care au dat dovadă de prietenie.

Încheierea activității: copiii sunt invitați să formuleze cu propriile cuvinte păreri referitoare la activitatea desfășurată (ce le-a plăcut, ce nu le-a plăcut).

Sesiunea 4: Denumirea activității: „Eu, omulețul!”

Scopul activității: dezvoltarea competenței emoționale.

Materiale: coli de desen, creioane colorate.

Resurse temporale: 10 - 15 minute

Obiective:

- stimularea exprimării libere;
- autoprezentarea;
- spargerea blocajelor emoționale.

Desfășurarea activității: fiecare participant va avea sarcina să se deseneze pe sine iar mai apoi să se prezinte grupului.

Sesiunea 5: Denumirea activității: „Să fim prieteni!”

Scopul activității: dezvoltarea competențelor sociale.

Materiale: popice, eșarfe colorate.

Resurse temporale: 10 - 15 minute

Obiective:

- stimularea cooperării;
- stimularea relaționării pozitive;
- stimularea oferii și cererii ajutorului;
- să respecte regulile.

Desfășurarea activității: participanții vor fi grupați câte doi. Unul dintre copii va avea ochii legați cu o eșarfă iar celălalt copil îl va ghida pe drumul popicelor astfel încât acestea să nu fie dărâmate.

În concluzie, odată cu învățarea limbajului emoțional, copilul preșcolar învață să numească, să vorbească despre emoții și odată cu acestea, învață cum să își regleze atât emoțiile, cât și comportamentul în relația cu ceilalți, fie că este vorba despre copii sau adulți. Formarea și dezvoltarea competențelor emoționale are o influență semnificativă în dezvoltarea competențelor sociale.

Bibliografie:

1. Bonchiș, Elena (2004). *Psihologia copilului*. Oradea: Editura Universității Oradea;
2. Botiș, A., Mihalca, L., (2007). *Despre dezvoltarea abilităților emoționale și sociale ale copiilor, fete și băieți, cu vârsta până la 7 ani*. Buzău: Editura Alpha MDN;
3. Dumitru, I. Al. (2008). *Consiliere psihopedagogică. Baze teoretice și sugestii practice*. Iași;
4. Neacșu, I., Suditu, M. (2020). *Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii*. Iași: Editura Polirom;
5. Ștefan, Catrinel, A., Kallay, E. (2010). *Dezvoltarea competențelor emoționale: ghid practic pentru educatori*. Cluj-Napoca: ASCR.

PAȘTELE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII!

Prof. înv. primar Laura-Elena LEAHU
Școala Gimnazială „Ion Luca” Bacău
Structură-Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”

MOTTO : „ Paștele este demonstrația lui Dumnezeu că viața este mai presus de toate spirituală și fără sfârșit.” (Charles M. Crowe)
„ Creștinismul a început acolo unde multe religii se termină ... cu Învierea.”
(Herbert Booth Smith)
„ Paștele spune ca poți să pui adevărul chiar în mormânt, însă nu o să rămână acolo.” (Clarence W. Hall)

A sosit primăvara. Soarele mângâie crengile copacilor cu razele lui fierbinți. Păsărelele cu glasul cristalin au înveselit toată natura. Mugurașii și-au spart carapacea de aramă să privească spre mândrul soare.

Odată cu sosirea primăverii, vine cea mai sfântă sărbătoare, Paștele. La această zi mare, creștinii sărbătoresc Învierea Domnului. Oamenii se pregătesc cu multă bucurie să întâmpine această zi. Cea mai mare sărbătoare a creștinilor, Paștele, este singurul praznic care se sărbătorește pe parcursul a trei zile. Săptămâna care urmează praznicului se numește Săptămâna luminată. În această săptămână nu avem voie să ne plângem morții, ci să ne bucurăm de lumina și veselia Paștelui. Ziua de vineri a acestei săptămâni ne întâmpină cu o sărbătoare în cinstea Maicii Domnului, numită Izvorul Tămăduirii. Salutul „ Hristos a înviat!” se adresează timp de patruzeci de zile până la sărbătoare Înălțării Domnului la cer. Sărbătoarea sărbătorilor aduce numai bucurie, numai dragoste. Învierea Domnului ne dovedește că viața a învins, „pre moarte călcând”, lumina a alungat întunericul, credința nu este zadarnică, iar dragostea vindecă cele mai adânci răni. Atât trupul cât și sufletul se înnoiesc.

Pentru a simți cu adevărat și a întâmpina cum se cuvine această sărbătoare, trebuie să ieșim din starea banală, de zi cu zi, și să facem pasul spre purificare, prin Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei. Plin de tradiții și semnificații străvechi, Paștele este una dintre cele mai importante sărbători creștine a anului. De Paști oamenii sărbătoresc învierea fiului lui Dumnezeu, Isus. Este sărbătoarea iubirii, a biruinței, a bucuriei și totodată inaugurare, început al împărășiei cele veșnice. După cum spune în Biblie, mormântul lui Isus a fost găsit gol la două zile după moartea Lui. Creștinii cred că învierea lui Iisus înseamnă că și ei pot primi o nouă viață după moarte. Această credință este celebrată de Paști.

Mulți oameni de știință consideră că Paștele creștin derivă din Paștele evreiesc, numit “Pesach” (cuvântul de origine al cuvântului “Paști”). Evreii sărbătoresc de Paști fuga și eliberarea din Egipt. Mulți dintre primii creștini erau evrei crescuți în tradiția ebraică. Ei au privit Paștele ca o eliberare cu semnificația: comemorarea venirii lui Isus așa după cum anunțaseră profeții.

La începutul creștinismului, pentru ca oamenii să accepte mai ușor religia creștină, misionarii creștini au adaptat sărbătoririi Paștelui elemente din festivaluri păgâne, festivaluri în care se sărbătorea venirea primăverii. Pentru misionarii creștini ar fi fost o sinucidere să convertească oamenii la o cu totul altă sărbătoare fără ca aceasta să nu coincidă deloc cu festivaluri care deja

existau. Ca să salveze vieți, misionarii au transmis treptat mesajele lor către populație permițându-le să-și continue tradițiile păgâne, dar într-o manieră creștină. Au preluat din tradiția evreilor, de exemplu, ideea sacrificării mielului. De la această tradiție, a sacrificiului, Iisus a fost numit “Mielul lui Dumnezeu”, pentru că așa cum mielul era sacrificat de către evrei pentru iertare, la fel Iisus s-a sacrificat pentru salvarea lumii.

Paștele trebuie celebrat de creștini cu multă bucurie, dar și cu o oarecare pregătire. Creștinii nu trebuie să uite că li se cere o ieșire din prea multele împrăștiere ale acestei lumi, că li se cere iubirea și iertarea semenilor. Paștele este cea mai importantă sărbătoare a creștinătății și s-a sărbătorit pentru prima dată în jurul anului 1400 înainte de Hristos.

Deși Paștele este cea mai importantă sărbătoare a creștinătății și reprezintă Învierea mântuitorului Iisus Hristos, aceasta a fost mai întâi o sărbătoare iudaică (cuvantul Paște își are etimologia în cuvantul ebraic pesah, care înseamnă trecere) și simboliză eliberarea evreilor din robia egipteană și trecerea prin Marea Roșie, pe pamântul făgăduinței. **De Paște, Lumina Sfântă se pogoră la Ierusalim.** Patriarhul Ierusalimului intră în cripta bisericii Mormântului Domnului și aduce de acolo lumina pogorâtă din cer, lumina care vestește biruința lui Hristos asupra morții. Lumina Sfântă este un miracol al Ortodoxiei, o minune dumnezeiască, necuprinsă de mintea noastră care se întâmplă în fiecare an de Paștele Ortodox la Ierusalim, când în timpul Vecerniei Mari din Sâmbăta Mare, între orele 12:30-14:30, deasupra Sfântului Mormânt se aprinde Sfânta Lumină, un foc care se pogoră din cer, manifestându-se diferit în fiecare an și care în primele minute nu arde. Este cea mai mare minune care uimește toată mintea și dovedește oamenilor până la sfârșitul veacurilor că Hristos, Mântuitorul sufletelor noastre, a înviat a treia zi, dăruind tuturor viața veșnică. Se spune că Lumina Sfântă nu apare decât de Paștele Ortodox și decât la ortodocși. Ori de câte ori non-ortodocșii au încercat să obțină Lumina Sfântă, tentativele lor au eșuat.

Cunoscut mai este faptul că de-a lungul timpului mulți păgâni s-au convertit la Ortodoxie convingși fiind de miracolul Sfintei Lumini. Flacăra se aprinde numai la ortodocși, “ca o dovadă incontestabilă că numai ei păstrează dreaptă credința apostolică”, spun preoții. Cea mai mare sărbătoare a creștinilor, Învierea Domnului, este prilej pentru români de a trăi clipe de bucurie sfântă, dar și de a sărbători în cadrul comunității.

Noaptea, după primul cântat al cocoșilor, toată suflarea se scoală pentru a pleca la slujba de Înviere. Înainte de a pleca de acasă toți oamenii, vârstnici și tineri, se spală pe față cu un ou roșu și un bănuț de argint, în credința că vor “fi sănătoși ca oul și curați ca argintul”. Apoi, întreaga familie se îndreaptă către biserică. La întoarcerea spre casă, fiecare duce în mână și lumânarea aprinsă la Înviere. Lumânarea, poate cel mai important simbol al Învierii, reprezintă biruința vieții asupra morții și a binelui asupra răului.

Tradiția spune că, după slujbă, lumânarea trebuie adusă acasă aprinsă. Lumânarea de la Înviere nu se aruncă, ci este păstrată cu sfințenie pentru a fi aprinsă la necazuri. Conform credinței populare, lumânarea de Înviere se aprinde în fața unei icoane în caz de primejdie sau necazuri mari, la cutremure și vreme rea. După o scurtă perioadă de odihnă, toți membrii familiei se așază la prima masă festivă de Paște, dar nu înainte de a se spăla, încă o dată, în mod ritual, cu oul roșu și banul de argint. Festivitatea este deschisă de cel mai vârstnic bărbat din familie care ciocnește primul ou roșu cu soția sa, apoi ciocnește ouă cu toți ceilalți.

Pe masa de Paște trebuie neapărat să existe ouă roșii, obicei transmis din timpuri străvechi. Una dintre legende spune că, însăși Maica Domnului ar fi pus un coș cu ouă sub crucea pe care fiul ei era răstignit. Erau ouăle pe care voia să le dea soldaților ca să-i înduplece să aibă milă de fiul ei.

Sângele Mântuitorului, simbol al vieții, care a curs peste ouăle din coș, le-a înroșit. Ouăle de pe masa de Paște, trebuie să fie, întotdeauna roșii. Ele simbolizează jertfa Mântuitorului, sângele vărsat și bucuria Învierii. Ouale roșii simbolizează sângele vărsat de Iisus pentru mântuirea omenirii.

Legenda spune că după răstignirea lui Iisus, Pilat a fost invitat la o petrecere. Atunci un soldat a intrat în incapere și a strigat că Iisus a înviat. Pilat, neîncrezător, a spus că va crede acest lucru doar atunci când oul pe care îl ținea în mână se va înroși. Și oul s-a înroșit pe loc, iar Pilat a scăpat oul pe jos care a crapat. Tot de atunci a rămas și obiceiul că de Paște să se ciocnească ouăle.

O altă legendă spune că în dimineața Duminicii după Înviere, o copilă mergea cu un coș cu ouă la Ierusalim pentru a le vinde. Copila s-a întâlnit pe drum cu un evreu, care bucuros de vestea învierii lui Isus, în loc de bună ziua i-a spus copilei Hristos a înviat. De atunci a rămas obiceiul ca de Paște oameni să se salute în acest fel. Ciocnitul ouălor de Paște se face după reguli bine știute. Persoana mai în vârstă ciocnește primul oul ținut în mână de o persoană mai tânără, și rostește "Hristos a Înviat", iar celălalt îi răspunde cu "Adevărat a Înviat".

În unele zone ale țării, există tradiția că în dimineața de Paste, întreaga familie să își spele fața cu apă nouă, în care se pune un ou roșu. Există astfel credința că cel care se spăla în această apă va fi tot anul frumos și sănătos ca un ou roșu. Cojile ouălor mâncate de Paște sunt păstrate și puse apoi în brazda pentru că pământul să fie roditor. Cine mănâncă în ziua de Paște prima oară ouă, va fi ușor peste an.

Legendele creștine leagă simbolul ouălor roșii de patimile lui Iisus. Se spune că atunci când Iisus a fost bătut cu pietre, când acestea l-au atins, s-au transformat în ouă roșii. Și se mai spune că Sf. Maria, venind să-și vadă Fiul răstignit, a adus niște ouă într-un coș, care s-au însângerat stând sub cruce. Se povestește că după ce Iisus a fost răstignit, rabinii farisei au făcut un ospăț de bucurie. Unul dintre ei ar fi spus: "Când va învia cocoșul pe care-l mâncăm și ouăle fierte vor deveni roșii, atunci va învia și Iisus". Nici nu și-a terminat bine vorbele și ouăle s-au și făcut roșii, iar cocoșul a început să bată din aripi. Răstignirea și învierea reprezintă eterna legătură dintre moarte și viață, așa precum renaște natura în fiecare primăvară, când se reia ciclul vieții. Oul, el însuși purtător de viață, devine un simbol al regenerării, al purificării, al veșniciei. În tradiția populară românească se crede că ouăle de Paști sunt purtătoare de puteri miraculoase: ele vindecă boli și protejează animalele din gospodărie.

În dimineața primei zile de Paști, copiii sunt puși să se spele pe față cu apa dintr-un vas în care s-au pus dinainte un ou roșu și un ban de argint, pentru ca astfel copiii să fie tot anul sănătoși și rumeni la față precum oul de Paști și curați (de ce nu, și bogați?) precum argintul! Când ouăle se ciocnesc se rostește cu bucurie formula tradițională "Hristos a înviat!" la care cealaltă persoană răspunde, cu sufletul pătruns de dragoste și respect față de evenimentul sărbătorit, "Adevărat a înviat!".

Pasca, alt simbol al Paștelui și Învierii, vorbește prin forma ei și prin ingredientele folosite, de ceea ce înseamnă trupului lui Hristos. Pasca are întotdeauna forma rotundă, care o leagă de discul solar, cel ce este menit să crească și să dea vigoare întregii vegetații și oamenilor. Având la mijloc o cruce, pasca este împodobită pe margini cu aluat împletit. În momentul în care se pune în cuptor, femeile fac semnul crucii cu lopata pe pereții cuptorului, spunând: "Cruce-n casă,/ Cruce-n piatră,/ Dumnezeu cu noi la masă,/ Maica Precista pe fereastră". Legenda pascăi spune că, în timp ce predica împreună cu apostolii, Iisus a găzduit la un om foarte primitiv care le-a pus în traistă, la plecare, pâine pentru drum fără stirea lor. Întrebându-l pe Hristos când va fi Paștele, Mântuitorul le-a spus că atunci când vor găsi pâine în traistă. Cautând, apostolii au găsit în traistă ce le pusese acel

om. De atunci fac femeile pască. Pasca este preparată în ajunul Învierii. Adevărata pască este aceea care se taie în bucățele mici, se pune în pachețele și se duce la biserică pentru a fi sfințită. Bucățile de pască sunt duse acasă și păstrate pentru a-i face pe credincioși părtașii binecuvântării lui Dumnezeu, având puterea de a alunga bolile și necazurile.

Mielul de Paște este un alt simbol al acestei sărbători creștine și reprezintă simbolul lui Iisus. Ca al Mântuitorului, mielul este o jertfă adusă creștinătății. Mielul este și mâncarea tradițională de Paște și este pregătit după mai multe rețete, în funcție de zonă.

Un alt preparat simbolic al sărbătorii de Paște este și drobul din carne de miel. Mielul pregătit pentru masa de Paște era fript cu toate măruntaiele la cuptor, fără a fi fiert și fără a se zdrobi vreun os.

Deniile reprezintă unele dintre cele mai profunde slujbe ale creștinătății. Deniile se țin în Postul Mare al Paștelui, iar cele mai frecventate sunt cele din ultima săptămână a postului, în Săptămâna Mare. Deniile au apărut o dată cu creștinismul și se practică în deosebi la lăsatul serii, după ora 18:00. Deniile din Săptămâna Mare încep cu seara de Florii și țin apoi de luni până vineri, când preoții rostesc rugăciuni rituale și citesc fragmente din Vechiul Testament. Tradiția spune că până la începerea Deniilor, casa trebuie să fie curată, iar pomii și gardurile vopsite. Femeile care merg la biserică pentru slujba Deniilor trebuie să poarte pe cap o năframă neagră

- **La Înviere** este bine să te îmbraci cu o haină nouă, îmbrăcămintea nouă, la fel ca și apa, are un rol purificator.

- **În ziua de Paști** nu este bine să dormi, pentru că în restul anului vei fi somnoros, vei avea ghinion, viermii vor mânca semănăturile, recolta va fi distrusă și te va prinde ploaia ori de câte ori vei vrea să lucrezi câmpul.

- **Lumânarea** de la Înviere trebuie păstrată în casă și aprinsă în caz de boală, calamități naturale, supărări.

- În dimineața Paștelui e bine să privești prima dată într-o cofa cu apă neîncepută. Se spune că vei avea vederea bună în restul anului. – Un alt obicei spune că e bine să te speli pe față cu apă neîncepută dintr-o cană nouă, în care ai pus un ou roșu, unul alb, un bănuț de argint și un fir de iarbă verde, semne ale sănătății, prosperității și sporului în toate.

- În ziua de Paști nu se mănâncă oul cu sare, se spune că transpiri tot anul.

- **Pasca**, crucea de pe ea sau anafura sînt considerate de leac, de aceea se păstrează bucăți din ele peste an.

- Cocoșul sfințit de Paști se credea a fi o sursă de belșug, sănătate și dragoste. În vechime oamenii aduceau cocoși la slujba de Înviere, pe motiv că acelaia căruia îi va cînta primul cocoșul în acea noapte va avea noroc tot anul. Apoi cocoșii erau dați de pomană săracilor.

- La masa de Paști e bine să mănînci mai întîi un ou, se crede că acesta aduce sănătate trupului pe parcursul anului, apoi pește și pasăre, pentru a fi sprinten precum peștele și ușor ca pasărea.

- Cu cine ciocnești ouăle vopsite în ziua de Paști, te vei întîlni în lumea cealaltă.

- Dacă păstrezi un ou roșu 40 de zile după Paști și nu se strică, vei avea noroc tot anul.

- De Paști se așează o bucățică de fier sub prag, ca o protecție pentru casă.

- Dacă prima persoană care îți intră în casă este bărbat, vei avea noroc tot anul.

- De Paști, există credința că cerurile se deschid, permițând sufletelor celor morți să se întoarcă acasă, pentru a-și proteja rudele dragi.
- Se spune că cei ce mor în duminică de Paști sînt scutiți de Judecata divină, sufletele lor ajungînd direct în rai.
- Copii născuți de Paști sînt binecuvîntați, avînd o viața luminată și presărată cu noroc toată viața.

Vinerea Mare este ultima vineri dinaintea Sărbătorii de Paști (din Săptămîna Mare) și se mai numește și Vinerea Patimilor (ziua patimilor și răstignirii lui Iisus) sau Vinerea Seacă (pentru că e zi de post negru pentru cei mai mulți români, adică nu mănîncă și nu beau nimic toată ziua). Postul negru este ținut în credința că Dumnezeu îl va feri pe cel care postește de toate bolile, îl va face să fie sănătos și să-i meargă bine tot restul anului.

În timp ce oamenii mai în vîrstă se spovedesc și se împărtășesc de mai multe ori pe an, cei tineri merg pentru aceste lucruri doar o dată pe an, în Vinerea Paștilor. Conform tradiției, Vinerea Mare este ziua scaldatului: se crede că cel care se cufundă de trei ori în apă rece în Vinerea Seacă, va fi sănătos tot anul. Se spune că dacă plouă în Vinerea Seacă anul va fi bogat, cu recolte îndestulătoare, iar dacă nu plouă, anul va fi secetos, neroditor.

În **prima zi de Paști** există obiceiul de a se purta haine noi în semn de respect pentru această aleasă sărbătoare, dar și pentru că ea semnifică primenirea trupului și a sufletului, așa cum se primenește întreaga natură odată cu primăvara. Masa din prima zi de Paști este un prilej de reunire a familiei, decurgînd după un adevărat ritual. De pe masa de Paști nu pot lipsi: ouăle roșii, cașul de oaie, salata cu ceapă verde și ridichi, drobul și friptura de miel, pască umplută cu brînză sau smântîna și mai nou, cu ciocolată.

În **a doua zi de Paști** s-a mai păstrat (în special în Transilvania) obiceiul udatului, avînd semnificația unui act de purificare. De obicei, feciorii stropesc cu apă sau cu parfum persoanele ieșite în cale, în special fetele. În fiecare primăvară, se reaprinde în sufletul nostru flacăra speranței și încrederii în Învierea din veac, așa cum natura reînvie an de an, mai gingașă cu fiecare ghiocel, mai caldă cu fiecare mîțîșor, mai plină de taine cu fiecare mugur și fiecare frunză...

Paștele este o sărbătoare a bunătății, a sacrificiului și a dăruirii. Așa că nu e de mirare că de-a lungul anilor, oamenii au încercat în mai multe feluri să-și exprime sentimentele prin diferite acțiuni. De aceea multe obiceiuri sunt diferite în funcție de zone, de popor sau de nivelul de trai al oamenilor. Însă ce este important este că fiecare creștin dorește să se exprime așa cum a fost obișnuit de la părinții săi. Uneori generația tânără mai schimbă uneori puțin din obiceiul străvechi astfel încât acesta capătă o nuanță nouă. Dar trebuie să ținem cont de un singur lucru acela că tot ce facem, tot ce simțim și tot ce planificăm să fie întru totul înspre **SLAVA LUI DUMNEZEU ȘI A UNICULUI SĂU FIU IISUS HRISTOS!**

Bibliografie:

Evseev, I. - *Dicționar de simboluri și arhetipuri culturale*, Timișoara, Editura Amarcord, 1994;

www.tradiții.ro;

www.rtv.net.

VALORIZAREA INSTRUIRII DIFERENȚIATE A ȘCOLARILOR ÎN EDUCAȚIE

Prof. înv. primar Laura-Elena LEAHU
Școala Gimnazială „Ion Luca” Bacău
Structură-Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”

„Educația este premisa progresului, în fiecare societate, în fiecare familie.”
(Kofi Anan)

Educația are și a avut dintotdeauna roluri multiple pentru individ și pentru societate. Una dintre tendințele modernizării învățământului vizează flexibilitatea instrucției și educației pentru a asigura dezvoltarea capacităților și aptitudinilor fiecărui elev în raport cu propriilor posibilități și interese.

Problema instruirii diferențiate a școlarii este de mare actualitate și se înscrie printre temele abordate cu prioritate în programele de pregătire ale cadrelor didactice de la toate nivelele de învățământ.

Din multitudinea factorilor care conduc la necesitatea realizării unei activități didactice diferențiate, s-au impus în primul rând, deosebirile dintre copiii de aceeași vârstă, supuși unui proces comun de instruire, înțelegerea nevoii de a nu uniformiza ci de a oferi condiții de afirmare a celor dotați cu înzestrări personale deosebite, ori cu ritmuri mai alerte sau mai lente în acumulări. Ele privesc dimensionarea psihologică a personalității umane, care se distinge printr-o sinteză de dispoziții și înclinații innăscute pe de o parte și însușiri formate pe parcursul vieții și activității, pe de altă parte.

Deosebirile dintre copii pot fi calitative, relevând natura și caracteristicile unor dispoziții ale subiectului, ori cantitative, exprimând gradul de dezvoltare al unor trăsături sau capacități. De aceea trebuie să avem permanent în vedere că nu ne aflăm în fața unor copii la modul general, ci în fața unui caz particular care se dovedește a fi o enigmă de multe ori.

Desigur, întâlnim și similitudini între aceste capacități ale copiilor, ceea ce ne permite gruparea acelor trăsături apropiate în vederea realizării unui învățământ colectiv cu grupuri mai mici sau mai mari de copii, dar acest lucru nu înseamnă că nu trebuie să lucrăm diferențiat și în funcție de posibilitățile fiecăruia.

Datorită faptului ca suntem diferiți, modul în care învățăm este diferit. Elevii preferă experiențele de învățare în care sunt activ implicați, astfel ei vor obține rezultate mai bune și vor avea succes la școală. Fiecare copil este o individualitate irepetabilă care pretinde un tratament individualizat. Fiecare copil are individualitatea lui definită de o serie de aspecte dintre care merită menționate: specificul psihologic reprezentat de anumite particularități ale proceselor sale psihice; unele însușiri psihice (aptitudini, temperament, și) și structuri afectiv-emoționale distincte (interese, aspirații, convingeri, trebuințe etc.); nivelul de dezvoltare intelectuală; volumul de cunoștințe, priceperi și deprinderi; experiența de viață, stilul de a învăța etc. Respectarea particularităților individuale este în consens cu cerințele unui învățământ modern și democratic. O

strategie fundamentată științific, care să ducă la o diferențiere autentică și eficientă în instruirea copiilor impune realizarea a două obiective majore:

a) cunoașterea particularităților psihice ale copiilor în corolație cu randamentul lor, cu referire la interese, înclinații și afectivitate;

b) clasificarea psihologică a copiilor în procesul instruirii, cu referire la particularitățile activității de gândire și ale capacităților de învățare.

Acțiunea de diferențiere a activităților cu copiii, trebuie stabilită orientand-o după acele aspecte care influențează mai puternic randamentul acestora. Stabilirea unui sistem de lucru adecvat trebuie să se facă în funcție de capacitatea de învățare sau de însușire a informațiilor adică receptivitatea copiilor.

În acest sens deosebiriile dintre copii sunt evidente și sunt legate de capacitățile individuale și structurile pe plan mental, iar de aici rezultă necesitatea nuanțării formelor de muncă, a metodelor folosite, a ritmului de lucru, în funcție de capacitatea de asimilare dovedită de copil.

Depistarea acelor trăsături care-i diferențiază pe copii, stabilirea rolului fiecăreia în definirea comportamentului care conduce la performanțele scontate, reprezintă premisa oricărei acțiuni de tratare diferențiată a subiecților.

Caracteristica acțiunii de instruire diferențiată în cadrul activității didactice din grădiniță o constituie nuanțarea modalităților de lucru, evitându-se însă separarea copiilor capabili de randament ridicat, de copiii lenți.

Modalitățile adoptate în cadrul instruirii diferențiate au în vedere combinații ale următoarele aspecte:

- conținuturile învățării;
- modul de grupare al preșcolarilor;
- timpul sau ritmul de lucru;

În acest sens învățătoarele pot recurge la variații în conținutul structurii și ritmului de lucru, același conținut, dar timp variabil, același ritm de lucru dar conținut diferit ca volum și complexitate, precum și grupări variate ale copiilor însoțite de variabilitatea metodelor de lucru și a modalităților de realizare a conținuturilor.

Considerațiile acestea de ordin teoretic, călăuzesc munca noastră de zi cu zi a educatoarelor care, prin modul cum concepem, organizăm și desfășurăm activitățile cu copiii, îi tratăm diferențiat ori de câte ori este necesar și conform constatările noastre zilnice.

În continuare, voi prezenta succint câteva modalități de tratare diferențiată a copiilor din colectivul pe care îl conduc și care este un colectiv destul de omogen. Desigur fiecare la randul nostru ne străduim prin strategii diferite și metode minuțios alese să antrenăm pe toți copiii la activitate și chiar să insistăm asupra celor mai timizi sau care dintr-un motiv sau altul prezintă lacune mai mici sau mai mari în dezvoltarea motorie, cognitivă sau afectivă.

Astfel în cadrul activităților de educație a limbajului, la lecturi după imagini unde primează analiza, capacitatea de exprimare verbală am antrenat cu succes copiii cu deficit de pronunție sau cu un vocabular mai sărac, iar la sintetizarea sau desprinderea concluziilor pe cei care se exprimă cursiv sau au un vocabular mai elevat. De asemenea am adresat întrebări cu grad de dificultate mai ridicat celor care au o dezvoltare cognitivă mai bună.

Un important mijloc de tratare diferențiată a copiilor îl constituie jocul didactic, în special al celor timizi și nu numai, prin adresarea unor sarcini cu conținut diferit în funcție de capacitățile intelectuale și disponibilitatea afectivă a fiecăruia. Chiar și în cadrul activităților de povestire copiii

pot fi antrenați diferențiat, solicitând răspunsuri mai simple sau mai complexe în funcție de capacitatea de exprimare a gândurilor, emoțiilor sau sentimentelor.

În cadrul activităților de observare, care reprezintă principalul mijloc de transmitere de cunoștințe despre mediul înconjurător și care solicită copiilor operații de analiză, sinteză, comparații generalizări, am avut în vedere natura și tematica întrebărilor adresate copiilor, astfel încat să nu solicit copiilor cu un ritm de dezvoltare mai lent să facă comparații între părțile componente ale obiectelor și fenomenelor ce nu sunt ușor de sesizat, iar copiilor cu potențial cognitiv mai ridicat le-am cerut explicarea unor cauze, fenomene, legături sau efectura unor concluzii și generalizări.

Desigur considerentelor precizate anterior, adăugăm necesitatea utilizării unor fișe de muncă independentă diferențiate și chiar a fișelor de evaluare de la sfârșitul unei activități sau secvențe de învățare, care ne ajută să obținem informații despre nivelul de dezvoltare intelectuală al copiilor, ne ajută să-i grupăm și să diagnosticăm anumite aspecte din dezvoltarea psiho-individuală, procedand mai departe în mod diferențiat și în cunoștință de cauză.

Astfel avem mai bune premise pentru o muncă educativă eficientă, care să ne ofere satisfacții prin progresul înregistrat de toți copiii clasei.

Bibliografie:

- Neacșu Ion - "Metode și tehnici de învățare eficientă" - Editura Militară, București, 1990;
Radu Ion - "Învățământul diferențiat. Concepții și strategii" - Editura Didactică și Pedagogică, București, 1978;
Jinga I., Negret I. - "Învățarea eficientă" - Editura Edilis, București, 1994;
Bontaș Ioan - "Pedagogie" - Editura All, 1998;
Rom. B. Iucu - "Instruirea școlară - Perspective teoretice și aplicative" - Editura Polirom, Iași, 2001;
Joița E. - "Eficiența instruirii" - Editura Didactică și Pedagogică, București, 1999.

ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII LA GRUPA MARE „DISNEY”

Prof. înv. preșcolar Adina-Mihaela MARCU

Motto: „Citim împreună”

Rolul esențial: Promovarea cărții și a lecturii ca preocupare curentă a copiilor

Argument: La vârsta lor, copiii au capacitatea de a prelua exemple pozitive și de a-și analiza propriul comportament prin analogie cu cel al personajelor din povești. Înțeleg că o carte poate deveni „lumea minunată a poveștilor”. Dacă reușim să le trezim interesul pentru carte și bibliotecă, vor ajunge să identifice cartea cu un tărâm al fantasticului, plic de mistere pe care ei au curajul să îl descopere.

Scopul: „Oricât de simple și ușoare ar părea aceste povești, ele nasc, fără îndoială, între copii, dorința de a fi asemănători cu cei buni, care ajung fericiți, în același timp se naște în sufletul lor teama față de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi” (Charles Perrault – scriitor)

Activități: Subtema săptămânii: „Jungla și savana”

- ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ:

Intâlnirea de dimineață „Cine are carte, are parte”

SALUTUL: „Bună dimineața, povestitorilor! Cartea adusă de mine este...”

PREZENȚA: „Care sunt povestitorii prezenți la bibliotecă?”

CALENDARUL NATURII: „Ce poveste ne spune calendarul astăzi?”

ACTIVITATEA DE GRUP: „Girafele nu știu să danseze” – povestea educatoarei.

- ACTIVITĂȚI LIBER ALESE:

BIBLIOTECĂ: „Simba și struțul” – lectura educatoarei

ARTĂ: „Elefantul Elmer” – desen liber (realizare copertă de carte)

CONSTRUCȚII: „Rafturi pentru cărți”

ȘTIINȚĂ: „Ce ne spun atlasele?”

Joc de mișcare „Cursa cărților de povești”

- ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

Domeniul Limbă și Comunicare: „Girafa care nu voia să poarte ochelari” – poveste creată

Domeniul Estetic și Creativ: „Povestea preferată” – colorare

„De ce este bine să citim?” – Răspunsurile copiilor:

- „Să fim deștepți”;
- „Să aflăm multe lucruri”;
- „Să învățăm ce nu știm”;
- „Să răspundem la întrebări”.

Concluzii: Ziua Națională a lecturii s-a desfășurat la grupa mare „Disney” cu multă implicare din partea copiilor. Erau dornici să afle ce le spun cărțile, au fost foarte comunicativi când au avut ca sarcină să împărtășească informații din cărți și plăcut impresionați când au desenat copertile cărților.

Scopul activității a fost atins iar cei mici au deja ca preocupare curentă lucrul cu cartea.

Bibliografie:

Curriculum pentru învățământul preșcolar, 2019;

Suport pentru explicitarea și înțelegerea curriculumului ET 2019;

Comunicat de presă Ziua Națională a Lecturii al ME.

JOCUL - ACTIVITATE DOMINANTĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

STUDIUL DE SPECIALITATE

Prof. înv. preșcolar Maria MARINESCU
Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor. Adulții reneagă des și repede amintirile legate de această activitate. Ideea de "joc" ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniți de această activitate. "A te juca" este o confruntare plăcută cu tine însuși, cu ceilalți, cu diferite materiale și procese și cu mediul înconjurător. În societatea noastră modernă ideea de joc a decăzut. Limbajul curent preferă acele sensuri ale cuvântului care trimit la o conotație negativă: "Este doar un joc!", "Înainte munca, după aceea urmează jocul!", "Te joci cu mine?" ș.a.m.d. Principiul performanței, dobândirea prestigiului, comportamentul concurențial și răsplata materială sunt astăzi motivațiile principale pentru joc. Valențele legate de fantezie și creativitate sunt lăsate la urmă.

Jocul, prieten nelipsit al copilului reprezintă pentru perioada preșcolară principala activitate, fiind o formă de manifestare internațională, fără bariere geografice și religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă.

În decursul jocului copilul acționează asupra obiectelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, dobândește încredere în forțele proprii, își îmbogățește cunoștințele.

Manifestându-și dorința de a participa la viața și activitatea celor din jur, copilul își asumă rolul de adult, reproducând activitatea și raporturile lui cu ceilalți oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuși posibilitatea de a-și imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul își satisface nevoile prezente și se pregătește de viitor.

Jocul este activitatea de bază în grădiniță și cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copil.

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniță până la micul dejun, în timpul activităților didactice de dimineață, apoi se joacă serios în cadrul activităților comune, apoi se distrează jucându-se în timpul activităților complementare și numai masa de prânz și somnul opresc temporar această activitate, ea urmând să își reia cursul după trezirea copiilor și până la plecarea lor acasă, unde bineînțeles, această activitate continuă.

Teorii de joc:

De-a lungul timpului au fost enunțate unele teorii privind originile și formele de manifestare a jocurilor. Astfel s-a urmărit stabilirea unor puncte comune de definire a termenului de "joc" și a conținutului lui (v. KRAUS 1999/2000, pag. . Exemple ar fi următoarele:

Teoria eliberării de energie - Noi, oamenii, avem la îndemâna determinării vieții mult prea multă energie. Prin joc noi eliberăm acest surplus de energie și putere.

Teoria instinctului de joc - Oamenii posedă, asemenea animalelor, anumite capacități moștenite, care în mare parte sunt acoperite și deviate prin educație. În unele activități ale adulților, acest instinct se manifestă ca poftă de joc.

Teoria curăției (Catarsis) - Noi, oamenii, suntem conduși de instincte inițial agresive și neadaptabile vieții în comunitate. Jocul reprezintă o posibilitate de a se debarasa pe cale pașnică de aceste impulsuri.

Teoria exercițiului - Noi, oamenii, interpretăm jocul ca o creație înțeleaptă a naturii, pentru ca noi să avem astfel un spațiu și un timp corespunzător acomodării la diferite situații.

Teoria recreării - Noi, oamenii, alungăm stările de moleșală și plictiseală și alimentăm energie prin joc.

Teoria satisfacerii aparente - În joc noi putem schimba și reflecta realitatea după dorințele noastre. Cu acest prilej noi dezvoltăm puteri nebănuite.

Teoria expansiunii Eu-lui propriu - Prin joc, noi învățăm și prelucrăm activități necesare în decursul vieții noastre viitoare.

Teoria dezvoltării creativității - Bazele atitudinii de joc sunt fantezia și capacitatea de organizare și modelare.

Prin caracterul, conținutul și structura lor, jocurile sunt foarte numeroase și variate. Ținând seama de sarcinile educației preșcolare și de influența formativă a jocului asupra copilului, pedagogia preșcolară clasifică jocurile în: *jocuri de creație, jocuri de construcție, jocuri didactice, jocuri logice, jocuri de mișcare, jocuri distractive.*

Jocul didactic are un caracter mult mai pronunțat decât celelalte jocuri și se utilizează în grădiniță în scopul îmbogățirii și aprofundării experienței cognitive a copiilor, precum și în vederea dezvoltării proceselor psihice de reflectare directă și nemijlocită a realității. Jocurile didactice se practică atât în cadrul activităților comune, cât și în afara lor, ele fiind niște activități accesibile și atractive copiilor prin intermediul cărora se realizează majoritatea sarcinilor instructiv educative în grădiniță.

Conținutul jocului este dat de cunoștințele copiilor despre plante, animale, obiecte, anotimpuri, activitatea oamenilor, referiri la reprezentări matematice.

Sarcina didactică apare ca o problemă de gândire și dă sensul jocului și atracția copilului spre el. De aceea sarcina didactică nu trebuie să fie prea grea pentru a demoraliza copiii, dar nici prea ușoară pentru a-i plictisi.

Regulile jocului arată copiilor cum să se joace, cum să rezolve sarcina didactică și sunt condiționate de conținutul fiecărui joc.

Elementele de joc, o altă componentă a jocului didactic fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută și atractivă pentru copii. Ele constă în: momente de așteptare, surprize, ghicire, mișcare, întrecere, galerie, aplauze.

Jocul didactic are o mulțime de valențe formative. Prin intermediul lui se activează vocabularul și limbajul copiilor, se corectează deficiențele de exprimare, se formează deprinderea de exprimare corectă, coerentă, în propoziții logice.

Cea mai mare pondere în cadrul lor o au metodele de învățare prin acțiune efectivă.

Raportul dintre principiile învățământului și metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât și practic sunt condiționate de înțelegerea caracterului interactiv predării și învățării .

Având în vedere aceste principii, jocurile didactice se planifică în ordine cronologică, în așa fel ca fiecare predare să fie urmată de un joc de fixare și apoi consolidare a cunoștințelor predate.

Pentru dezvoltarea auzului fonematic se pot desfășura jocuri ca: *Deschiode urechea bine, Al cui glas este*, etc.

Prin jocuri ca: *Găsește cuvântul potrivit* se urmărește activizarea vocabularului, spontaneitatea gândirii prin realizarea unor exerciții verbale.

Jocurile didactice pentru cunoașterea mediului au ca scop consolidarea și verificare cunoștințelor copiilor în urma observărilor, a lecturilor după imagini, a plimbărilor și vizitelor (*La piață, Când se întâmplă, Cu ce călătorim*).

Jocul didactic matematic constituie și el un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor numărului și socotitului (*Completează ce lipsește, Cine așează mai bine* etc.)

Bibliografie:

- Barbu, H., Popescu E., Șerban, F., *Activități de joc recreativ și recreativ - distractiv*, EDP, București, 1993;
- Băjenaru, L., *Contribuția exercițiului - joc la dezvoltarea limbajului*, *Revista învățământului preșcolar*, 1996;
- Chateau, J., *Copilul și jocul*, EDP, București, 1970;
- Schulman, Kolombus, *Didactica preșcolară*, Editura V & Integral, București, 1998;
- ***, *Revista învățământului preșcolar*, nr. 3, București, 1998.

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE FOLOSITE IN PREDAREA MATEMATICII

Prof. înv. preșcolar Maria MARINESCU
Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu

„ Un elev nu este un vas pe care trebuie sa-l umpli,
ci o flacara pe care trebuie sa o aprinzi...”

Matematica este obiectul care genereaza la marea majoritate a elevilor esecul scolar. De aceea profesorul de matematica trebuie sa creeze un climat institutional favorabil folosind diverse metode moderne care sa-l determinte pe elev sa se implice activ in procesul instructiv educativ.

Scoala nu trebuie inteleasa ca fiind locul unde profesorul predă si elevii asculta. Invatarea devine eficienta doar atunci cand elevii participa in mod activ la procesul de invatare: discutia, argumentul, investigatia, experimentul, devin metode indispensabile pentru invatarea eficienta si de durata.

Toate situatiile si nu numai metodele active propriu-zise- in care elevii sunt pusi si care ii scot pe acestia din ipostaza de obiect al formarii si-i transforma in subiecti acti, coparticipanti la propria formare, reprezinta forme de invatare activa.

Metodele active necesita o pregatire atenta: ele nu sunt eficiente decat in conditiile respectarii regulilor jocului. Avantajul major al folosirii acestor metode provine din faptul ca ele pot motiva si elevii care au ramaneri in urma la matematica.

Exemple de activități desfășurate cu elevii pe baza aplicării metodelor de învățare activ-participative:

METODA „SCHIMBA PERECHEA”

Este o metodă interactiva de lucru în perechi. Elevii au posibilitatea de a lucra cu fiecare dintre membrii colectivului. Stimuleaza cooperarea in echipa, ajutorul reciproc, intelegerea si toleranta fata de opinia celuilalt.

ETAPE:

Se împarte clasa în două grupe egale ca număr de participanți. Se formează două cercuri concentrice, copiii fiind față în față pe perechi. Învățătorul dă o sarcină de lucru. Fiecare pereche discută și apoi comunică ideile. Cercul din exterior se rotește în sensul acelor de ceasornic, realizându-se astfel schimbarea partenerilor în pereche.

Copiii au posibilitatea de a lucra cu fiecare membru al grupei. Fiecare se implică în activitate și își aduce contribuția la rezolvarea sarcinii.

EXEMPLU DE ACTIVITATE:

Tema: „ Proportionalitate directa/proportionalitate inversa”

Etapele activității:

1. Se organizează colectivul în două grupe egale. Fiecare copil ocupă un scaun, fie în cercul din interior, fie în cercul exterior. Stând față în față, fiecare copil are un partener.

2. Profesorul comunică cerința: „ Verifica daca numerele urmatoare sunt direct/invers proportionale cu urmatoarele numere!”.

3. Lucru în perechi. Copiii lucrează doi câte doi pentru câteva minute.

Copilul aflat în cercul interior spune solutia de rezolvare iar celălalt aduce completari icercand sa rezolve cerinta. Apoi copiii din cercul exterior se mută un loc mai la dreapta pentru a schimba partenerii, realizând astfel o nouă pereche. Jocul se continuă până când se ajunge la partenerii inițiali sau se termină.

4. Analiza ideilor și a elaborării concluziilor. În acest moment, copiii se regroupează și se vor analiza pe rand rezolvarile problemelor.

METODA CUBULUI

Este o metodă folosită în cazul în care se dorește explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective.

ETAPE:

1. Se realizează un cub pe ale cărei fețe se notează: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;

2. Se anunță tema / subiectul pus în discuție;

3. Se împarte grupul în șase subgrupuri, fiecare subgrup rezolvând una dintre cerințele înscrise pe fețele cubului;

4. Se comunică forma finală a scrierii, întregului grup (se pot afișa/ nota pe caiet).

EXEMPLU DE ACTIVITATE:

Tema: Prisma regulata deapta : triunghiulara , patrulatera , hexagonala ; cubul , paralelipipedul dreptunghic

Descrierea activității elevilor:

Elevii care primesc fișa cu verbul **descrie** vor avea

- de definit prisma regulata si prisma dreapta , cubul si paralelipipedul dreptunghic ,
- de enumerat prismele studiate,
- de realizat reprezentarea plană a corpurilor studiate și desfășurările lor plane;
- de identificat elementele acestora;

Elevii care primesc fișa cu verbul **compară** vor stabili asemănări și deosebiri între prisma oblica si prisma dreapta , paralelipiped si paralelipiped drept , paralelipiped drept si paralelipiped dreptunghic , paralelipiped dreptunghic si cub .

Elevii care vor avea fișa cu verbul **asociază** vor asocia fiecărei prisme studiate formulele de calcul pentru volum și arie (laterală, totală), aria bazei , perimetrul bazei , apoi vor identifica obiecte cunoscute care au forma obiectului respectiv.Elevii pot primi un obiect practic/desen pe care să-l „descompună” în corpuri geometrice cunoscute.

Pentru grupa care va avea **de analizat**, sarcina de lucru va cere ca elevii să analizeze diferite secțiuni în corpurile studiate.(diagonale, secțiuni cu un plan paralel cu baza).Se vor realiza desene corespunzătoare în care se vor pune în evidență toate planele de secțiune și forma secțiunii rezultate,prin markere sau carioci colorate.

Elevii ce vor primi o fișă cu verbul **argumentează** vor avea de analizat și justificat în scris valoarea de adevăr a unor propoziții, ce vor conține și chestiuni „capcană”. Li se poate cere să realizeze și scurte demonstrații sau să descopere greșeala dintr-o redactare a unei rezolvări.

Elevii din grupa verbului **„aplică”** vor avea un set de întrebări grilă în care vor aplica formulele pentru calculul ariei sau volumului prisme regulate drepte în contexte variate.

Evaluare:

După expirarea timpului de lucru (20-25 min) se va aplica

METODA „TURUL GALERIEI”.

Materialele realizate, posterele, vor fi expuse în clasă în 6 locuri vizibile. Elevii din fiecare grup își vor prezenta mai întâi sarcina de lucru și modul de realizare a ei, apoi, la semnalul dat de profesor, vor trece, pe rând pe la fiecare poster al colegilor de la altă grupă și vor acorda acestora o notă. După ce fiecare grup a vizitat „galeria” și a notat corespunzător produțiile colegilor, se vor discuta notele primite și obiectivitatea acestora, se vor face aprecieri și se vor corecta eventualele erori.

METODA „ȘTIU / VREAU SĂ ȘTIU / AM ÎNVĂȚAT”

Metoda se bazează pe cunoaștere și experiențele anterioare ale elevilor, pe care le vor lega de noile informații ce trebuie învățate.

ETAPE:

- Listarea cunoștințelor anterioare despre tema propusă;
- Construirea tabelului (Profesor);

Ceea ce știm / credem că știm	Ceea ce vrem să știm	Ceea ce am învățat

- Completarea primei coloane;
- Elaborarea întrebărilor și completarea coloanei a doua;
- Citirea textului;
- Completarea ultimei coloane cu răspunsuri la întrebările din a doua coloană, la care se adaugă noile informații;
- Compararea informațiilor noi cu cele anterioare;
- Reflecții în perechi / cu întreaga clasă.

EXEMPLU:

Matematică

Clasa a V-a

Lecția: Ordinea efectuării operațiilor

ȘTIU	VREAU SĂ ȘTIU	AM ÎNVĂȚAT
-operații matematice: adunare, scădere, înmulțire, împărțire	1. Cum se rezolvă exercițiile cu paranteze (), [] ?	Rezolvăm exercițiile din paranteza rotundă și apoi din cea pătrată.

- termeni, sumă, descă-zut, scăzător, rest, factori produs, deîmpărțit, împărțitor, cât, rest.		
- proba operațiilor: $T1=S-T2$ $D=R+S$; $S=D-R$ $F1=P:F2$ $D=CxÎ+r$; $Î=(D-r):C$	2.Care este ordinea rezolvării acestor exerciții?	Se rezolvă exercițiile din paranteza rotundă, apoi cea pătrată se transformă în rotundă și apoi se rezolvă exercițiul din paranteză.
- operații de ordinul I (adunare, scădere) și de ordinul II (înmulțire, împărțire)	3.Cum rezolvăm exercițiile fără paranteze, dar care conțin toate operațiile?	Se rezolvă întâi exercițiile de înmulțire și împărțire, în ordinea în care sunt scrise, apoi cele de adunare și scădere.
- parantezele (), [].	4.Cum rezolvăm probleme printr-un exercițiu?	Realizăm planul problemei, observăm exercițiile fiecărei aflări și le grupăm într-un exercițiu folosind și parantezele dacă este cazul.
- rezolvarea de probleme.	5.Cum compunem probleme după un exercițiu?	Ne gândim la operațiile exercițiului, ce sintagme folosim, în ce ordine alcătuim enunțul problemei.

METODA MOZAICUL

Metoda mozaicului presupune învățarea prin cooperare la nivelul unui grup și predarea achizițiilor dobândite de către fiecare membru al grupului unui alt grup. Are avantajul că implică toți elevii în activitate și că fiecare dintre ei devine responsabil atât pentru propria învățare, cât și pentru învățarea celorlalți. De aceea, metoda este foarte utilă în motivarea elevilor cu ramaneri în urmă: faptul că se transformă pentru scurt timp, în „profesori” le conferă un ascendent moral asupra colegilor.

ETAPE:

Se împarte clasa în grupe eterogene de 4 elevi, fiecare primind câte o fișă numerotată de la 1 la 4, ce conține părți ale unui material ce urmează să fie înțeles și discutat de către elevi. Elevii sunt regrupați în funcție de numărul fișei primite și încearcă să înțeleagă conținutul informativ de pe fișe și stabilesc modul în care pot preda ceea ce au înțeles colegilor din grupul lor original. Se revine în gruparea inițială și are loc predarea secțiunii pregătite celorlalți membri.

Si in final are loc trecerea in revista a materialului dat prin predarea orala cu toata clasa/ cu toti participantii.

EXEMPLU DE ACTIVITATE:

Clasa: a V-a

Tema: Propozitii compuse

Cele patru fise de lucru sunt paragrafe prezentate in manual cu titlurile: Cand obtinem propozitii adevarate folosind „si”/ „sau”/ „nu”/ „daca...atunci...”

METODA BRAINSTORMING

Metoda Brainstorming inseamna formularea a cat mai multe idei – oricat de fanteziste ar parea- ca raspuns la o situatie enuntata, dupa principiul cantitatea genereaza calitatea. Obiectivul fundamental consta in exprimarea libera a opiniilor elevilor asa cum vin ele in mintealor ,indiferent daca acestea conduc sau nu la rezolvarea problemei.

ETAPE:

Alegerea sarcinii de lucru.Solicitarea exprimarii intr-un mod cat mai rapid a tuturor ideilor legate de rezolvarea problemei. Inregistrarea pe tabla si regruparea lor pe categorii,simboluri , cuvinte cheie,etc. Selectarea si ordonarea ideilor care conduc la rezolvarea problemei.

EXEMPLU DE ACTIVITAT:

O problema de geometrie din manualul de clasa a VII-a in care se aplica teoremele invatate:teorema lui Pitagora,a inaltimii si a catetei.Problema este scrisa pe tabla apoi elevii propun idei care duc la rezolvarea problemei, cum ar fi:-construim figura,aplicam teorema lui Pitagora apoi teorema catetei,etc.

POVESTIRI CU SUBIECT DAT

ETAPE:

Se alege un concept matematic: triunghiul dreptunghic si se cere elevilor sa creeze o povestire in care personajul principal este conceptul ales, iar alte personaje sunt „rudele” acestuia-cum ar fi triunghiul oarecare si dreptunghiul. In acest fel elevii ajung in mod natural la caracterizarea unei notiuni sesizand asemanarile si deosebirile dintre notiunea noua si alte notiuni studiate anterior.

EXEMPLU:

„Salut! Sunt un triunghi si am un prieten cu care ma inteleg foarte bine. Sa va spun cum ne-am imprietenit:

Era o familie de patrulatere. Unul din ei era paralelogramul, fratele patratului si verisorul dreptunghiului...Intr-o zi, ne-am dus sa ne inscriem intr-un club de matematica. Ca sa fim acceptati trebuia sa ne desenam si sa ne aflam perimetrele si aria. El a reusit eu nu! Asa ca vreau sa ma ajutati voi.

JOC DE ROL

ETAPE:

Jocul de rol se realizeaza prin simularea unei situatii, care pune participantii in ipostaze care nu le sunt familiare, pentru a-i ajuta sa inteleaga situatia respectiva si sa inteleaga alte persoane care au puncte de vedere,responsabilitati,interese, preocupari si motivatii diferite.

EXEMPLU:

Un joc de rol poate fi :liniile importante din triunghi discuta intre ele-ce isi spun?

Se impart rolurile,se stabileste modul de desfasurare al jocului,se pregatesc fisele cu descrierile de rol si sunt instruiti elevii cu desfasurarea propriu-zisa.Fisele pot puncta cateva dintre proprietatile pe care „actorii” le pot invoca:„ noi,inaltimile suntem mai importante,pentru ca ajutam la calcularea ariilor” si sa ajunga la asemanari:„ de fapt in triunghiul isoscel suntem surori gemene”,etc.

Dupa desfasurarea jocului sunt utile urmatoarele intrebari:

A fost o interpretare conforma cu realitatea?

Ce ar fi putut fi diferit in interpretare?

Ce alt final ar fi fost posibil?

Ce ati invatat din aceasta axperienta?

JOCUL MATEMATIC

Jocul matematic poate fisub forma de rebus,probleme cu continut haios,dezlegarea unor puzzle,etc.

- Cunoscând locul pe care jocul îl ocupă în viața copilului – unul preferat – se înțelege eficiența folosirii lui în procesul instructiv-educativ
- Folosind jocul:

- Elevul învață de plăcere cu un minim de efort
- Elevul devine interesat de activitatea pe care o desfășoară
- Îi facem pe elevii timizi să devină mai volubili
- Copilul nu este constrâns, ci este motivat intrinsec
- Elevul își reglementează comportamentul
- Elevul iese din egocentrismul său și învață să colaboreze

EXEMPLE:

1.“Caută vecinii ! “

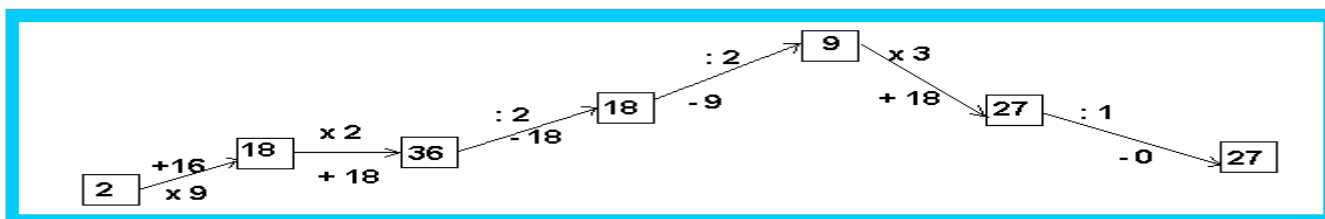
Scopul didactic este “consolidarea deprinderilor de comparare a unor numere”,

Sarcina didactică este “să găsească numărul mai mare sau mai mic cu o unitate decât numărul dat”.

2. ” Cine urcă scara și coboară mai repede? ”

Scopul didactic este “consolidarea deprinderilor de calcul cu cele patru operații”,

Sarcina didactică este “să efectueze exerciții de adunare , scădere, înmulțire, împărțire”.

3.Puzzle

Cel mai atractiv dintre jocuri rămâne cel numit „puzzle” („bucăți” care, asamblate, conduc la o formă plană, o imagine). Piesele componente pot fi realizate din carton sau poate fi utilizată doar vizualizarea ansamblului.

Jocul , gen „puzzle”, cu o mare vechime (inventat în China antică), este utilizat în noile manuale sub denumirea PĂTRATUL TANGRAM. Acesta constă din „bucăți”, numite TANURI, care asamblate formează un pătrat, dar așezate în diferite poziții se pot folosi pentru a obține figuri diferite: animale, plante, litere, cifre, obiecte, etc.

Scopul: -consolidarea cunoștințelor despre figurile geometrice;

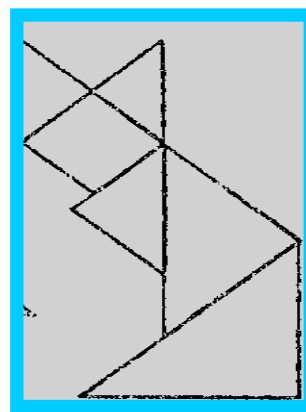
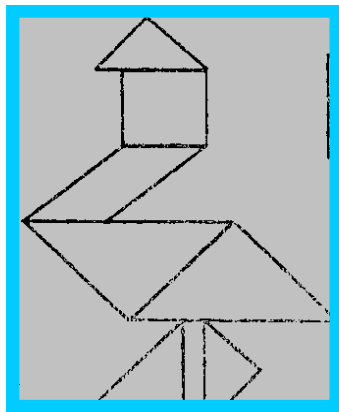
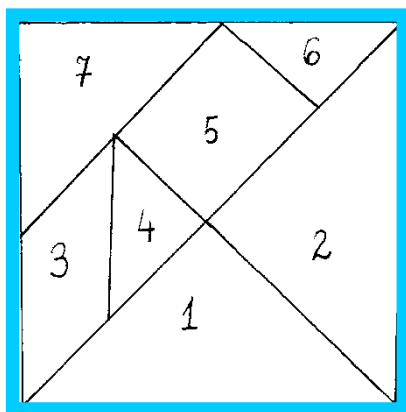
-să-și dezvolte deprinderile practice privind tăierea și lipirea figurilor geometrice;

Sarcina didactică: -să desprindă un pătrat dintr-o formă dreptunghiulară;

-să asocieze figurile geometrice pentru obținerea imaginii dorite;

Material didactic; pătratul TANGRAM, lipici, coli de hârtie

Desfășurarea jocului: la semnalul învățătorului elevii încep să decupeze figurile geometrice conform explicațiilor; cele mai reușite lucrări vor fi prezentate în cadrul unei expoziții.

Metodele active acordă valoare activismului subiectului:

- valorifică gândirea critică / creativitatea;
- presupun complementaritate – relații;
- sistematizează experiențe subiective;
- presupun colaborare – cercetare comună.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente.

Acest tip de interactivitate determină „identificarea subiectului cu situația de învățare în care acesta este antrenat” ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei formări.

Bibliografie:

1. Gardner, H., Mentea disciplinata, Ed. Sigma, 2004;
2. Singer, M., Voica, C. Invatarea matematicii. Elemente de didactica aplicata. Ghidul Profesorului, Ed. Sigma, 2002;
3. Ghid metodologic pentru aplicarea programelor de matematica primar-gimnazial, Ed. SC Aramis print, 2001.

PLÂNSUL ȘI RETENȚIA FAȚĂ DE GRĂDINIȚĂ -STUDIU DE SPECIALITATE-

Prof. învă. preșcolar Maria MARINESCU
Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu

Să privim în ochii unui copil și vom simți bucuria inocenței, fericirea unei imaginații debordante și mai mult, vom găsi acolo ceea ce noi, cei mari, uităm adesea: o parte din micul univers al propriei noastre copilării.

Atunci când depistăm în rândul copiilor o serie de deficiențele socioemoționale, începem să ne întrebăm:

- Oare educația contemporană are tot mai mult un rol socioterapeutic?
- Vom putea să găsim calea către inima copiilor pentru a putea fi cei mai fericiți educatori, părinți, bunici?
- Este într-adevăr posibilă diagnosticarea unor afecțiuni precum stres, depresie, la o vârstă atât de fragedă?

Pentru a putea răspunde acestor întrebări, ar fi necesar să argumentăm și să analizăm afirmațiile:

- Orice copil se poate confrunta cu bariere temporare de învățare sau dificultăți într-o anumită perioadă de timp. În asemenea situații, după ce sunt cunoscute cauzele, copilul trebuie sprijinit și ajutat pentru recuperarea achizițiilor esențiale.

- Unii copii se nasc cu anumite deficiențe sau pot rămâne cu deficiențe în urma unor boli. Ei au nevoie de anumite mijloace de învățământ, pentru a nu se considera diferiți și pentru a face față cerințelor educative.

- Copiii pot prezenta dizabilități sau pot fi de altă etnie, în acest caz procesul educativ fiind mai ales unul de pregătire a celorlalți copii, în vederea acceptării firești a colegilor lor.

- Rolul educației, prin modificarea modalităților de lucru și prin schimbarea normelor, regulilor, este de a dezvolta conștiința elevilor pentru a accepta drepturile și valoarea indivizilor cu diferite nevoi, indiferent de natura lor.

- Riscul de a nu înțelege aspectele perioadei pe care copilul o traversează, poate duce la suprasolicitarea copilului și provocarea stării de disconfort (oboseală excesivă și tulburări de somn, abandonul activităților pe care le agreea anterior, pofta crescută de mâncare sau lipsa poftei de mâncare, etc.) precum și perturbări de relaționare profunde (irascibilitate crescută, încălcarea permanentă a limitelor și / sau eludarea autorității adultului, retragere în sine, plâns necontrolat).

Este bine să ținem seama că din categoria copiilor cu deficiențe socioemoționale fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări de inadaptare la mediul grădiniței.

Preșcolarii care prezintă tulburări emoționale trebuie să fie din timp identificați, astfel încât consultarea consilierului școlar, a psihologului și terapia, să fie făcute cât mai precoce, cu implicarea tuturor factorilor educaționali (familie, cadre didactice).

Teama de a fi separat de părinți, fobia (frica) de educatori ori de socializare, pot avea repercursiuni pe termen lung asupra performanțelor de comunicare ale micuților.

Manifestările copiilor pot fi variate: plâng în fiecare dimineață înainte de a pleca la școală sau la grădiniță, au subit tot felul de simptome fizice, de la dureri de cap și de stomac până la vomă, tremur, manifestări violente de refuz (fug, se zvârcolesc).

"Copilul este dependent de familie, în special de mamă (dependență patologică menținută de aceasta), de mediul securizant de acasă. Sunt mame care își "sufocă" copiii, fiind permanent în compania copilului", avertizează psihoterapeutul Keren Rosner.

Atunci când medicii încep să vorbească despre fobie, depresie, anxietate, negativism, stări conflictuale, retenție, încăpățănare, ș.a.m.d. printre preșcolari, nu e de mirare că diagnosticul este întâmpinat cu seriozitate și îngrijorare.

Întâlnite în rândul preșcolarilor, acestea pot fi considerate afecțiuni aparte, care pot ridica probleme părinților, cadrelor didactice și nu în ultimul rând copiilor, asemeni tulburărilor de atenție și hiperactivitate (ADHD) sau tulburărilor de opoziție sfidătoare (ODD). Și mai îngrijorător este faptul că acestea se pot manifesta mai devreme decât ne putem aștepta.

Printre cauzele unei depresii în rândul preșcolarilor putem aminti:

- marginalizarea copilului printre membrii familiei sau ai grupului de joacă;
- conflictele dintre părinți sau ceilalți membri ai familiei;
- viciile părinților (alcool, tutun, droguri);
- neglijența din partea părinților în ceea ce privește problemele copiilor;
- izolarea față de unii prieteni, față de unele rude;
- dispariția unei persoane foarte apropiate copilului.

Depresia în sine nu este o boală, ci o tulburare psihic-comportamentală. Așadar, remediarea sau controlul ei ține de psihologi în colaborare cu psihiatrii (pentru cazurile mai grave). Totodată trebuie precizat faptul că părinții trebuie să participe la ședințele de terapie și consiliere. Psihologii explică modul cum pot fi ajutați copiii să treacă peste tulburările specifice mai ales în primii ani în care intră în colectivitate.

În ultimii ani a apărut un concept nou, cel de "refuz școlar", care cuprinde mai multe aspecte (diagnostice) și anume: fobia școlară, anxietatea de separare, dezinteresul și indiferența față de studiu.

Educatorul poate susține momentul separării copilului de părinții săi, devenind un pilon principal pentru copil în procesul de adaptare în noul mediu. Acest profesionist trebuie să utilizeze toate mijloacele (metode, tehnici, spațiu) necesare pentru ca un copil să se dezvolte într-o manieră armonioasă, în absența părinților săi. Rolul său ar fi:

- să asigure copilului un sentiment continuu de existență, ca bază a dezvoltării copilului;
- să încerce să atenueze sentimentul de anxietate datorat mediului necunoscut, la venirea sa în grădiniță.

Pentru aceasta, copilul are nevoie de o perioadă de adaptare. Dacă această perioadă se derulează treptat, dacă părintele are acordul educatorului să stea alături de copilul său și să se separe treptat de acesta, copilul îl poate repera pe educator ca fiind „prietenu” părintelui (deci, persoana de încredere). Perioada de adaptare va permite copilului să cunoască noul mediu:

persoanele necunoscute (copii și adulți), noile obiceiuri / reguli, în prezența unei persoane cunoscute (părintele său). Tot acum părintele își va depăși sentimentele de vinovăție (separarea este percepută adesea ca fiind abandon) și va fi considerat partener egal în demersul de îngrijire, creștere și educare a propriului copil pe perioada în care acesta se află la grădiniță.

În această perioadă educatorul îi va cunoaște pe părinți, va face cunoștință cu obiceiurile și modul lor de viață, pentru a se folosi de aceste informații în asigurarea sentimentului de continuitate între cele două medii educaționale: familia și grădinița.

Cum încurajăm formarea atașamentului la copil?

- Reacționăm mereu la nevoile și solicitările copilului;
- Îl ajutăm cu blândețe și căldură să își exprime sentimentele și să și le poată înțelege;
- Ne bucurăm împreună cu copilul pentru cea mai mică realizare a sa;
- Ajutăm copilul să înțeleagă și să negocieze fiecare regulă pe care o stabilim, pentru a putea fi siguri că o va respecta;
- Stăm lângă copil și îl susținem în sarcinile pe care le are de rezolvat atât cât are el nevoie, nu cât considerăm noi că are nevoie;
- Îl ajutăm să înțeleagă care este locul și rolul lui în familia noastră!

Specialiștii spun că un copil va putea să-și mărească rezistența la frustrare (modalitatea pozitivă în care copilul face față acestor tensiuni), doar în contextul în care el trece prin procesele de exersare a separării de părinți, procese care-i permit copilului să dobândească încredere în abilitățile sale, recunoașterea abilităților de către persoanele importante afectiv pentru el și totodată, siguranța că cei dragi vor fi acolo să îl susțină dacă nu reușește să facă față acestor încercări.

Să încercăm să privim în ochii unui copil și vom simți bucuria inocenței, fericirea unei imaginații debordante și mai mult, vom găsi acolo ceea ce noi, cei mari, uităm adesea: o parte din micul univers al propriei noastre copilării.

Bibliografie :

- Albu E., *Manifestări tipice ale devierilor de comportament la elevii preadolescenți*, Ed. Aramis, București, 2002;
- Albu A., Albu C., *Asistența psihopedagogică și medicală a copilului deficient fizic*, Ed.Polirom, Iași, 2000;
- Băban, A., *Consiliere psihopedagogică. Ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere*, Cluj-Napoca, 2001;
- Stănciulescu E., *Sociologia educației familiale* (volumul I și II), Ed.Polirom, 2002;
- Enăchescu C. *Tratat de psihopatologie*, Ed Tehnică, București, 2000;
- Popescu G, Plesa O., *Handicap, readaptare, integrare*, Ed. Pro Humanitate, București, 1998
- Verza E, Paun E., *Educația integrată a copiilor*, Unicef, 1998;
- Weihls T. J., *“Copilul cu nevoi speciale”*, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998;
- www.părinți.ro.

IMPLICAREA PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIE

Prof. Lucica – Cristina MOLOCI
Colegiul *Andronic Motrescu* Rădăuți

- **Cine realizează activitatea de consiliere:**

Activitatea de consiliere este realizată de către consilierul școlar sau dirigintele clasei de elevi.

- **Categoria de persoane vizate**

Probleme de învățare	Probleme de integrare și relaționare interpersonală	Dificultăți emoționale	Autocunoaștere și dezvoltare personală	Alegerea carierei	Stil de viață
	X				

- **Nivelul de învățământ**

Învățământ preșcolar	Învățământ primar	Învățământ gimnazial	Învățământ liceal/ profesional
			X

- **Scopul activității de consiliere**

În societatea bazată pe cunoaștere, educația joacă un rol cheie, iar crearea de cunoștințe este legată de comunicare (Nonaka, 2000, p. 12).

Despre cuvânt, Voltaire spunea: „Cuvintele sunt pentru gândire ceea ce este aurul pentru diamant. E necesar acestuia spre a fi montat, dar pentru acesta e nevoie de puțin aur” (Mutcoglo, 2017, p. 147)

Cei mai mulți părinți au învățat „din mers” comportamentele și atitudinile care funcționează cel mai bine în educarea copiilor lor sau au preluat metodele pe care le-au considerat eficiente. Cu toate acestea, uneori constată că metodele „miracol” nu funcționează exact așa cum s-ar fi așteptat. Își dau seama că nu ar strica mici îmbunătățiri sau abordarea unei noi perspective, dar nu știu exact care dintre ele ar funcționa cel mai bine. (Ștefan, 2010)

Orice părinte își dorește rezultate școlare deosebite pentru copiii lui. Lucrul acesta, însă, depinde de o serie de factori. Cercetările au arătat că mediul familial este cauza majoră a insuccesului școlar (Sălavăstru, 2004).

Obiectivele activității de consiliere

a. Obiectivul de lungă durată – dezvoltarea capacității părinților de a înțelege importanța comunicării cu copilul și cu școala

b. Obiective specifice – părinții să

O1 – conștientizeze efectele negative ale comunicării ineficiente cu copilul

O2 – dezvolte atitudini pozitive, toleranță, în relația cu copilul

O3 – dezvolte abilități de interrelaționare

O4 – identifice metode de comunicare cu copilul pentru îmbunătățirea comunicării

- Strategia de intervenție - Se derulează activități de consiliere ale părinților, cu dezbateri pe diferite teme, la finalul fiecărei activități părinții completează un chestionar, împărtășesc gânduri, impresii, învață din experiența celorlalți.

Durata activității de consiliere – 4 săptămâni

- **Desfășurarea propriu-zisă a activității de consiliere**

Ședința 1. Tema – Ghidul pentru comunicarea eficientă cu copilul meu

Obiectivul de lungă durată – dezvoltarea capacității părinților de a înțelege importanța comunicării cu copilul și cu școala

Obiectivul specific – O1 – conștientizarea efectelor negative ale comunicării ineficiente cu copilul

ETAPA ACTIVITĂȚII	ACTIVITATEA PROPRIU-ZISĂ
1. Introducere	Conducătorul activității aduce la cunoștința părinților care este scopul programului, regulile grupului. Joc de spargere a gheții – Părinții se prezintă, pe rând, spunând câte un cuvânt reprezentativ pentru familia sa
2. Etapa de mijloc - munca în grup	Brainstorming. Se propune părinților să citească Ghidul pentru comunicarea eficientă cu copilul meu , și, pe baza acestor înregistrări, se inițiază discuții. Se folosește o minge, de mici dimensiuni, frumos colorată. Profesorul este inițiatorul discuției, începe o idee, pe care o completează părintele care primește mingea. Părintele, după completarea ideii, generează o altă idee, subiectul fiind ghidul prezentat, pasează mingea unui alt părinte. Activitatea continuă până când, se consideră că au fost discutate toate ideile prezentate în ghid. Se vizionează materialul <i>Comunicarea cu copilul</i> , disponibil la - https://youtu.be/oi-U6932Okw , care prezintă comportamentele esențiale ale procesului de comunicare cu un copil, distinge elementele care duc la blocajul în comunicare
3. Încheiere	La finalul activității, se propune părinților să își exprime părerea despre activitatea la care au participat. Profesorul explică scopul jocului – să comunice într-un mod controlat, să conștientizeze că, persoanele, pot să gândească diferit, raportat la aceleași noțiuni.

Ședința 2. Tema – „Cât de toleranți credem că ne percep copiii noștri?”

Obiectivul de lungă durată – dezvoltarea capacității părinților de a înțelege importanța comunicării cu copilul și cu școala

Obiectivul specific – O2 – să dezvolte atitudini pozitive, toleranță, în relația cu copilul

ETAPA ACTIVITĂȚII	ACTIVITATEA PROPRIU-ZISĂ
1. Introducere	Joc de spargere a gheții – Se propune participanților să rostească sinonime ale cuvântului <i>tolerant</i>
2. Etapa de mijloc - munca în grup	Brainstorming. Se roagă părinții să vizioneze materialele disponibile la - https://youtu.be/HvdH3ZyqBKY , cu privire la toleranță, https://youtu.be/Hk7_tkvnzAk , toleranța la frustrare https://youtu.be/x1EgJ6zzTRI , toleranța în rândul tinerilor https://youtu.be/F0C2ZWvn9Ww , - Tu știi să fii tolerant? Se generează discuții, cu caracter general, cu privire la noțiunea de toleranță, prezentă la părinții participanți, sau cu alte cuvinte – „cât de toleranți credem că ne percep copiii noștri?”. Pe un flipchart se notează răspunsurile, pentru a putea fi discutate și explicate
3. Încheiere	La finalul activității, părinții sunt rugați să noteze pe un bilet un cuvânt, o idee, cu privire la toleranță

Ședința 3. Tema – Părinte și copil – o echipă?

Obiectivul de lungă durată – dezvoltarea capacității părinților de a înțelege importanța comunicării cu copilul și cu școala

Obiectivul specific – O3 – să dezvolte abilități de interrelaționare

ETAPA ACTIVITĂȚII	ACTIVITATEA PROPRIU-ZISĂ
1. Introducere	Joc de spargere a gheții – Se cere părinților să definească, în viziunea lor, lucrul în echipă.
2. Etapa de mijloc - munca în grup	Brainstorming – Se vizionează materialul <i>Avantajele lucrului în echipă</i> , prezentate printr-un clip animat, care face reclama de fapt la transportul în comun, disponibil la - https://youtu.be/MNSdUEkZsf0 , se generează discuții bazate pe imaginile vizionate. Se propun și se realizează jocuri prezentate în materialul difuzat – Animația socio-educativă – disponibil la - https://youtu.be/xme03he57bQ , activitate utilizată frecvent în promovarea și dezvoltarea expresivității, capacității de relaționare.
3. Încheiere	La sfârșitul activității, se roagă părinții să propună o activitate pe care cred că ar putea să o realizeze acasă, împreună cu copii lor, după ce a fost efectuată în cadrul grupului. Tema pentru următoarea întâlnire – prezentarea dovezilor care atestă efectuarea activității propuse.

Ședința 4. Tema – Mă cunoaște copilul/îmi cunosc copilul?!

Obiectivul de lungă durată – dezvoltarea capacității părinților de a înțelege importanța comunicării cu copilul și cu școala. O4 – să identifice metode de comunicare cu copilul pentru îmbunătățirea comunicării

ETAPA ACTIVITĂȚII	ACTIVITATEA PROPRIU-ZISĂ
1. Introducere	Joc de spargere a gheții – Se cere părinților să noteze 3 cuvinte prin care să își descrie propriul copil – două cuvinte pentru trăsături pozitive și un cuvânt pentru o trăsătură negativă
2. Etapa de mijloc - munca în grup	Brainstorming – Părinții vizionează materialele video disponibile la - https://youtu.be/3WQp7Up5_B8 (7 moduri prin care îți poți îmbunătăți comunicarea), https://youtu.be/kf_TWUY-nfl – (3 modalități de a îmbunătăți comunicarea cu copilul prin felul în care comunică cu el).
3. Încheiere	Temă pentru acasă – părinții trebuie să propună 3 modalități de a îmbunătăți comunicarea cu propriul copil

• **Mod de realizare**

Modul de realizare a activității de consiliere		
Față în față	Online	Îmbinată (<i>blended</i>): față în față și online
X		

• **Resurse necesare**

Modalitate de realizare	Resurse necesare (umane, echipamente, financiare etc.)
Față în față	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Părinți, elevi, consilier, profesorul diriginte ➤ Materiale video, chestionare, minge

• **Modalități de evaluare a activității.** Activitatea este evaluată prin intermediul unui chestionar final. (Tomșa, 1999). Pentru ca părinților să le fie încurajat comportamentul de implicare în programele de instruire a adulților este necesar ca aceștia să perceapă beneficiile acestor întâlniri și să se simtă confortabil emoțional la aceste întruniri. Dacă părintele este „chemat” la școală doar atunci când copilul are probleme de indisciplină, atunci părintele va asocia școala cu ceva negativ,

amenințător la adresa rolului de părinte. Similar, dacă părintele este criticat, judecat, apostrofat în școală, atunci va avea tendința de a evita școala, deoarece îi creează un disconfort emoțional care nu îl ajută să rezolve problema de comportament a copilului. Pentru a participa la aceste întâlniri, este nevoie ca părinții să perceapă beneficiile directe ale sesiunilor, acum ar fi de exemplu faptul că vor învăța cum să își rezolve dificultățile pe care le au în gestiunea anumitor comportamente ale copiilor sau că vor învăța cum să optimizeze dezvoltarea cognitivă, socială sau emoțională a copilului.

- **Linkurile corespunzătoare activității de consiliere**

- ❖ <https://youtu.be/oi-U6932Okw>, <https://youtu.be/HvdH3ZyqBKY>,
- ❖ https://youtu.be/Hk7_tkvnzAk, <https://youtu.be/x1EgJ6zzTRI>,
- ❖ <https://youtu.be/F0C2ZWvn9Ww>, <https://youtu.be/MNSdUEkZsf0>,
- ❖ <https://youtu.be/xme03he57bQ>, https://youtu.be/3WQp7Up5_B8,
- ❖ https://youtu.be/kf_TWUY-nfI

- **Fișe de lucru**

- Regulile grupului
- Ghid pentru comunicarea eficientă cu copilul meu
- CHESTIONAR - “SUNTEM TOLERANȚI ?” CHESTIONAR PENTRU PĂRINȚI
- UN TEST PENTRU DOUĂ GENERAȚII: PĂRINȚI ȘI COPII

Bibliografie:

1. Asofie, M. (2012, 2 mai). Disponibil la <https://www.youtube.com/watch?v=F0C2ZWvn9Ww>. Consultat/accesat: 7 ianuarie 2023;
2. David, D. (2020, 19 martie). Disponibil la https://www.youtube.com/watch?v=Hk7_tkvnzAk. Consultat/accesat: 8 ianuarie 2023;
3. Glodeanu, J. (2019, 20 mai). Disponibil la https://www.youtube.com/watch?v=3WQp7Up5_B8, 7 moduri prin care îți poți îmbunătăți comunicarea. Consultat/accesat: 08 ianuarie 2023;
4. Ilie, E. (2018, 5 martie). Disponibil la <https://www.exe.org.ro/vorbesc-si-totusi-nu-sunt-inteles-cum-comunic-eficient/>. Consultat/accesat: 07 ianuarie 2023;
5. Mutcoglo, G. (2017, iunie). Actualitatea comunicării educaționale, Conferința științifică internațională „Perspectivele și Problemele Integrării în Spațiul European al Cercetării și Educației”;
6. Sălăvăstru, D. (2004). Psihologia educației. Iași: Editura Polirom;
7. Ștefan, C.A., Kallay, E. (2010). Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari. Ghid practic pentru părinți. Cluj Napoca: Editura Ascr;
8. Tomșa, Gh. (1999). Consiliere și orientare în școală, București: Editura Viața Românească.

OAMENI SĂNĂTOȘI, OAMENI BOGAȚI

PROIECT LOCAL

prof. Daniela MUNTEANU
Școala Gimnazială „Ion Băncilă”

I. Echipa de implementare proiect:

- Director Dumitriu Anamaria
- Director adjunct, Prof. Aramă Iavinia
- Prof. Munteanu Daniela
- Prof. Mustață Camelia
- Prof. Chirica Neluța

Parteneri:

- Prof. Educație fizică și sport, Naghi Alexandru
- asistent medical Mușat Mariana
- Agenția Națională Antidrog, Centrul Antidrog, Brăila

II. Scopul proiectului:

Formarea unei atitudini pozitive față de acțiunile personale, ca promotori ai păstrării stării de sănătate proprii și a celor din jur.

III. Argumentarea proiectului:

"Fiecare om este autorul propriei sale sănătăți sau boli." Buddha

Există multe argumente care susțin derularea unui proiect cu un asemenea profil. Primul și cel mai însemnat dintre ele este că toți elevii au dreptul să fie educați în spiritul păstrării propriei stări de sănătate. Educația pentru sănătate este principala cale prin care se promovează cunoștințe corecte, într-un cadru organizat, privind diverse aspecte ale demersului pentru păstrarea stării de sănătate și în același timp se pot forma atitudini și deprinderi privind comportamentul responsabil și sănătos pe termen lung. Comportamentele sănătoase sunt deprinse de timpuriu de către elevi, prin observarea și imitarea adulților din propria familie. De exemplu, alimentația, servirea mesei după un orar bine stabilit, așezarea mesei, întâlnirile în familie de sărbători, practicarea exercițiului fizic, controlul de rutină la medicul de familie,... sunt comportamente care se învață în familie și au un rol definitoriu

în dezvoltarea atitudinilor și practicilor din perioadele ulterioare de dezvoltare și din viața adultă. Studiarea disciplinei opționale „Educație pentru sănătate, aduce un plus valoare în formarea unui stil de viață sănătos și în întărirea comportamentelor formate în familie. În școala gimnazială „ Ion Băncilă,, nu se studiază această disciplină opțională și atunci am considerat că este important să propun spre derulare un proiect educațional cu acest profil. Prin derularea proiectului ne dorim să aducem împreună experiențe variate, să cultivăm dragostea pentru mâncatul sănătos, dragostea pentru sport și voie bună, respectul pentru starea de sănătate și stilul de viață sănătos în general și să reducem comportamentele de risc atât de frecvent înrădăcinate în viața cotidiană a elevilor acestui secol.

IV. Grupul țintă

Direct: elevii claselor a VI a A, B din școlile partenere, 54 elevi.

Indirect: familiile, grupurile de prieteni, ale elevilor implicați în proiect.

V. Obiective:

La sfârșitul proiectului, elevii :

- conștientizează importanța respectării regulilor de igienă a alimentației;
- conștientizează importanța introducerii frumosului în realizarea alimentației personale și a celorlalți;
- explică argumentat importanța consumului de fructe și legume, cereale, lactate și carne după rețete sănătoase;
- identifică importanța demersului de a efectua exerciții fizice, gimnastică sau alte forme de mișcare, zilnic ;
- identifică rolul activității fizice și al odihnei în menținerea stării de sănătate;
- dezvoltă un comportament responsabil pentru propria sănătate;

- utilizează modalități de exprimare a opiniilor și de comunicare eficientă în grupurile de lucru din cadrul proiectului și în grupurile de prieteni;

VI. Resurse financiare si materiale:

- sala de proiecție, Școala Gimnazială,,Ion Băncilă,,
- sala de sport, școala gimnazială,,Ion Băncilă,,
- recomandări programa pentru disciplina opțională ,, Educație pentru sănătate,,
- postere, fise de de lucru, chestionare, jocuri educaționale, filme, PPt, în format electronic, Canva, Story Jumper.

VII. Durata proiectului:

An școlar: 2022– 2023, octombrie 2022- iunie 2023

VIII. Calendarul activităților propuse în cadrul proiectului:

Nr.crt	Tipul activitatii	Responsabil	Termen	Materiale folosite
1.	Popularizarea proiectului educațional,, Om sănătos, om bogat,,	Coordonator, Echipa de proiect	Octombrie 2022	Pliante
2.	„Alimentația, condiție esențială pentru păstrarea stării de sănătate,,	Echipa de proiect, Prof. Diriginți	Noiembrie 2022	Chestionare, PPt, postere, propuneri meniuri.
3.	„Alimentația între necesitate și artă,,	Coordonator proiect, , Echipa de proiect,	Decembrie 2022	Machete, PPt, concurs salate asortate de sărbători, diplome, premii.
4.	„Program corect, sănătate garantată,,	Echipa de proiect, Asistent medical	Ianuarie 2023	Referate, PPt, chestionare, diplome, Sesiune de referate.
5.	„Viciile și starea de sănătate,,	Echipa de proiect, - Agenția Națională	Februarie 2023	Studiu de caz, chestionare, postere

		Antidrog, Centrul Antidrog, Brăila, Prof. Asistent medical		
6.	„ Sportul pașaport pentru sănătatea mea,- ora de mișcare	Echipa de proiect, Profesor Educație fizică,	Săptămânal, Martie-Iunie 2023	Program de exerciții, sala de sport
7.	„ Minte sănătoasă...corp sănătos,,	Echipa de proiect, Prof. Religie,	Aprilie 2023	Întâlnire cu religia, Panou tematic
8.	„ Vizita la medic între necesitate și obligație morală,,	Echipa de proiect,	Mai 2023	Întâlnire cu medical, chestionare
9.	„ Știu și pot să fiu sănătos!,,	Echipa de proiect, Juriu	Iunie 2023	Subiecte pentru concurs, chestionare, diploma, adeverințe

IX. Produse finale:

- postere, panouri, prezentări PPt, fotografii, chestionare, statistici, aplicații digitale.

X. Evaluarea proiectului:

- concurs tematic de cunoștințe generale despre aranjarea mesei, întocmirea unui meniu și practic prin realizarea unei salate;
- realizarea unor jocuri sportive și întreceri în aer liber sau sala de sport.
- elaborarea de diploma pentru concursuri.

XI. Diseminarea activităților proiectului:

- în clasele participante la proiect, prin panouri tematice cu fotografii și posterele rezultate din activitățile proiectului, la ședințele Consiliului Elevilor;

- pe sit-ul școlilor implicate în proiect;
- în cadrul Comisiei permanente - Curriculum.

Exemplu de bună practică:

„Alimentația, condiție esențială pentru păstrarea stării de sănătate,,

1. Prezentarea unui Ppt cu așezarea mesei în familie;
2. Distribuirea fișelor de lucru în echipe de câte 5, 6 elevi;
3. Stabilirea a 3 observatori cărora li se oferă un set de criterii pentru a evalua activitatea echipelor și a stabili clasamentul pe activitatea curentă;
4. Desfășurarea activității;
5. Prezentarea rețetei de către un lider;
6. Degustarea platourilor de către elevii – observatori, prof. Diriginți și Director Dumitriu Anamaria;
7. Prezentarea clasamentului și premiarea;

STUDIUL DE SPECIALITATE METODELE INTERACTIVE, INSTRUIREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ȘI EFICIENȚA LOR ÎN PREDAREA BIOLOGIEI

prof. Laura-Magdalena NAGY
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Baia Mare

Metodele de învățământ folosite în actul didactic la Biologie sunt strâns legate de obiectivele învățământului biologic și de conținutul acestuia, sunt căile principale folosite de profesorul de biologie împreună cu elevii în vederea redescoperirii, asimilării, fixării și evaluării cunoștințelor, pentru dezvoltarea aptitudinilor acestora din urmă. Eficientizarea procesului de predare - învățare presupune utilizarea unor metode didactice care să-l implice pe elev în procesul de învățare urmărindu-se: dezvoltarea gândirii flexibile, fluide, originale; stimularea creativității și imaginației; dezvoltarea interesului pentru cunoaștere și înțelegere. Elevul trebuie să fie participant activ la procesul de educare.

Pornind de la tendințele de modernizare și perfecționare a activității școlare, a creșterii rolului său în pregătirea pentru viață, am demarat acest studiu de specialitate menit să evidențieze importanța deosebită a utilizării metodelor interactive și a instruirii asistate de calculator în predarea disciplinelor biologice, precum și faptul că utilizarea acestora contribuie la creșterea eficienței predării - învățării. Studiul s-a realizat la Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare în anul școlar 2009-2010 la nivelul claselor a X-a liceu (X-a B și X-a G), pe un număr de 62 de elevi. Studiul a debutat cu administrarea la ambele clase a aceluiași test inițial. Scopul testului inițial a fost acela de a cunoaște calitatea cunoștințelor elevilor despre tema ce va fi studiată „Organele de simț” și în special de a aprecia omogenitatea claselor. În cadrul testului inițial s-a verificat în special elementele esențiale de conținut considerate necesare în predarea ulterioară, capacitatea de recunoaștere și aplicare a cunoștințelor anterioare în contextul nou. Rezultatele testului inițial, indicii statistici și media aritmetică pentru ambele clase se regăsesc în tabelul 1 și tabelul 2.

Tabel 1 Rezultatele obținute de elevii clasei martor (clasa a X-a B) la testul inițial

Test inițial a X-a B (32 elevi)	Nota	3	4	5	6	7	8	9	10
	Nr.elevi	2	7	9	7	4	3	-	-
	% de obținere a notei	6,25	21,87	28,12	21,87	12,5	9,37	-	-
	Media aritmetică	5,41							

Tabel 2 Rezultatele obținute de elevii clasei experimentale (clasa a X-a G) la testul inițial

Test inițial a X-a G (30 elevi)	Nota	3	4	5	6	7	8	9	10
	Nr.elevi	2	8	9	6	2	3	-	-
	% de obținere a notei	6,66	26,66	30	20	6,66	10	-	-
	Media aritmetică	5,23							

În urma interpretării rezultatelor obținute am constatat faptul că între cele două clase de elevi nu există o diferență semnificativă (0,18) în ceea ce privește media aritmetică a testelor inițiale ceea ce a permis desfășurarea experimentului pedagogic.

Următorul pas în demersul experimentului pedagogic a fost utilizarea unor strategii de predare tradiționale pentru clasa martor (a X-a B), tradiționale și interactive pentru clasa experimentală (a X-a G) care să permită elevilor înțelegerea noțiunilor referitoare la unitatea de învățare "Sensibilitatea la animale. Organe de simț la mamifere".

Pentru a evidenția importanța deosebită a utilizării metodelor interactive și a instruirii asistate de calculator în predarea disciplinelor biologice, precum și faptul că utilizarea acestora contribuie la creșterea eficienței predării – învățării la clasa experimentală alături de metodele tradiționale de predare: observația, conversația euristică, explicația, învățarea prin descoperire, s-au utilizat și metode interactive care vizează sistematizarea cunoștințelor, implicarea gândirii elevilor, menținerea interesului, fixarea cunoștințelor și maximizarea înțelegerii.

În lecții s-a încercat îmbinarea formelor de activitate individuală cu cele frontale și pe grupe de elevi. Metodele au fost selectate ținând cont de conținutul informațional și de particularitățile grupului de elevi. Metodele interactive aplicate la clasa experimentală au fost: metoda Știu/Vreau să știu/Am învățat, organizatorul grafic, metoda starbursting, metoda cubului, metoda mozaicului și metoda cardurilor cu sarcini (task cards) dar și instruirea asistată de calculator sub forma unor prezentări PowerPoint. Rolul acestor prezentări PowerPoint a fost furnizarea de informații pe mai multe căi (vizuală, auditivă) elevii intuind mai bine fenomene, procese care se petrec la scară nepalpabilă, în viața de zi cu zi.

Pentru a estima impactul pe care l-a avut asupra elevilor, utilizarea metodelor interactive și a instruirii asistate de calculator comparativ cu metodele tradiționale, s-a aplicat testul final ambelor clase. Testul final a urmărit realizarea progresului școlar.

Rezultatele testului final, indicii statistici și media aritmetică pentru ambele clase se regăsesc în tabelul 3 și tabelul 4.

Tabel 3 rezultatele obținute de elevii clasei martor (clasa a X-a B) la testul final

Test final a X-a B (32 elevi)	Nota	3	4	5	6	7	8	9	10
	Nr.elevi	1	4	6	8	5	4	3	1
	% de obținere a notei	3,12	12,5	18,75	25	15,62	12,5	9,37	3,12
	Media aritmetică	6,28							

Tabel 4 Rezultatele obținute de elevii clasei experimentale (clasa a X-a G) la testul final

Test final a X-a G (30 elevi)	Nota	3	4	5	6	7	8	9	10
	Nr.elevi	-	2	3	4	7	8	4	2
	% de obținere a notei	-	6,66	10	13,33	23,33	26,66	13,33	6,66
	Media aritmetică	7,20							

Testele finale administrate celor două clase au evidențiat o diferență semnificativă între clasa martor și clasa experimentală, rezultatele clasei experimentale la care s-a aplicat în cadrul lecțiilor metode interactive și instruirea asistată de calculator fiind superioare clasei martor.

Pentru o mai bună vizualizare a rezultatelor testelor finale ale celor două clase, clasa martor și clasa experimentală s-a realizat diagrama comparativă a notelor obținute la testul final *fig.nr.1*.

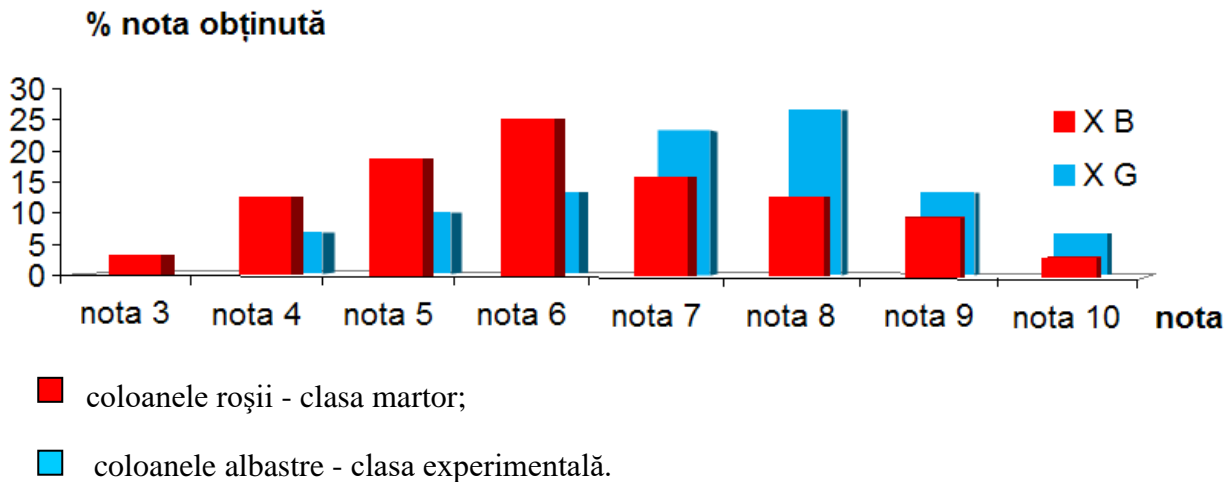
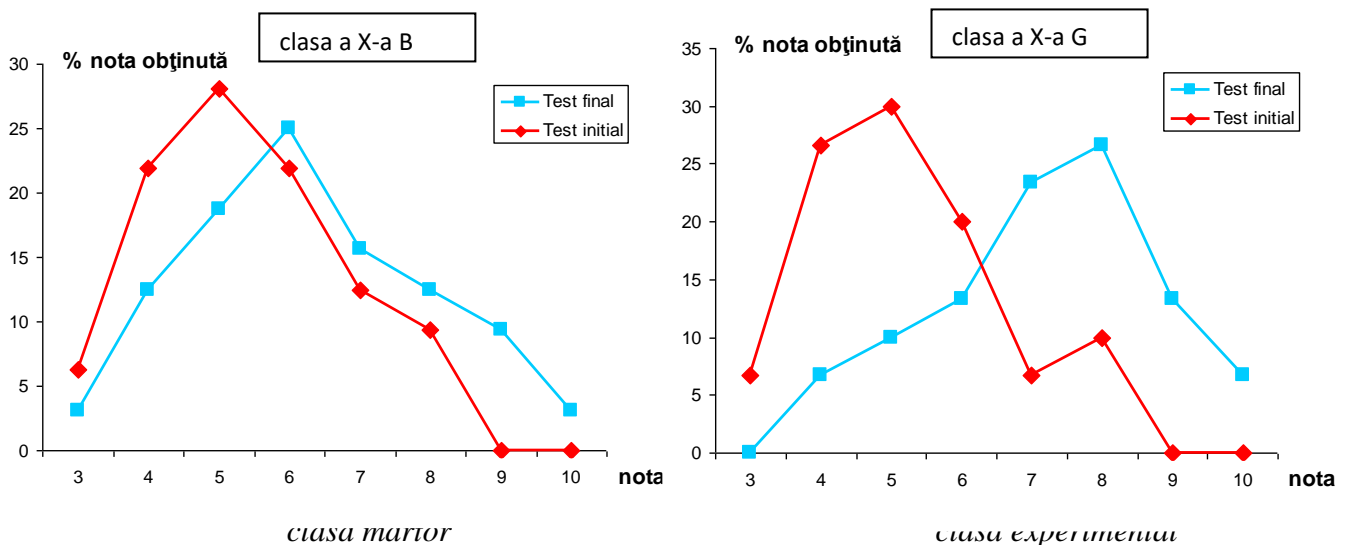

Fig.nr.1. Diagrama comparativă a notelor de la testul final a celor două clase

Pentru a compara notele obținute la testul inițial cu notele obținute la testul final se pot urmări poligoanele de frecvență pentru clasa martor (*fig.nr.2*) și clasa experimentală (*fig.nr. 3*).

Din poligoanele de frecvență (*fig.nr.2, fig.nr.3*) se pot trage următoarele concluzii:

- la elevii din clasa martor, media aritmetică a notelor a crescut de la 5,41 (test inițial) la 6,28 (test final), iar amploarea curbei frecvențelor s-a mutat de la nota 5 la testul inițial, la nota 6, în cazul testului final;
- la elevii clasei experimentale, media aritmetică a notelor a crescut foarte mult de la 5,23 (test inițial) la 7,20 (test final), iar amploarea curbei frecvențelor s-a mutat de la nota 5 la testul inițial, la notele 7 și 8, în cazul testului final;

Concluzii:

Datorită utilizării metodelor interactive și a instruirii asistate de calculator la clasa experimentală s-a constatat o creștere a interesului pentru studiul biologiei, o mai bună relaționare între elevi, creșterea gradului de implicare și adaptare pentru a face față situațiilor inedite. Utilizarea

soft-urilor educaționale în activitățile educative se dovedesc a fi un instrument de învățare eficient, care determină apariția unor modificări semnificative în achiziția cunoștințelor dar și în atitudinea față de învățare a elevilor. Elevii clasei la care s-a utilizat în predare pe lângă metode tradiționale și metode interactive au înregistrat progrese reale față de cei la care s-a utilizat în predare doar metode tradiționale. Transformând lecția într-un joc de strategii bazate pe utilizarea metodelor interactive și a soft-urilor educaționale, poți da elevului senzația însușirii cunoștințelor fără efort.

Pe lângă cunoștințele acumulate despre tema studiată, elevii și-au identificat stilul preferat de învățare. Profesorul, prin alegerea metodelor utilizate, a reușit angajarea activă a tuturor elevilor în procesul de învățare, chiar dacă au existat diverse stiluri de învățare.

Analizând comparativ rezultatele la testele inițiale și finale pentru ambele clase s-a observat că la clasa a X-a G (clasa experimentală) media aritmetică a testului final a crescut cu 1,97 puncte față de media obținută la testul inițial, în timp ce la clasa a X-a B (clasa martor) creșterile mediilor aritmetice au fost doar de 0,87 puncte față de testul inițial.

Rezultatele cercetării obținute în urma aplicării testului final au confirmat eficiența integrării metodelor interactive și a instruirii asistate de calculator în strategiile de învățare activă la biologie, obținându-se diferențe semnificative statistic între rezultatele celor două clase de elevi (clasa martor și clasa experimentală) în favoarea clasei experimentale.

Metodele interactive și instruirea asistată de calculator ar trebui folosite mai des în demersurile didactice la orele de biologie. Totuși trebuie menționat faptul că aceste metode nu pot înlocui în totalitate metodele tradiționale, doar le completează pe acestea.

Bibliografie:

- Bocoș M. "Instruire interactivă", Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca, 2002;
- Cerghit I. "Metode de învățământ", Editura Polirom, Iași, 2006;
- Ciobanu M. "Didactica științelor biologice", Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008;
- Oprea C.L., "Pedagogie. Alternative metodologice interactive", Editura Universității București, București, 2000.

STUDIUL DE SPECIALITATE: *ACUMULAREA VITAMINEI C ÎN DIFERITE ORGANE VEGETALE*

prof. Laura-Magdalena NAGY
Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza" Baia Mare

*"Sănătatea este o comoară pe care puțini știu să o prețuiască, deși aproape toți se nasc cu ea."
(Hipocrate)*

Vitaminele sunt substanțe organice care în cantități foarte mici îndeplinesc în organismul uman funcții specifice, fiind necesare pentru creșterea și funcționarea normală a organismului. Ele nu produc energie ca hidrații de carbon și nu sunt utilizate în constituția celulei ca proteinele dar sunt esențiale pentru organism.

O armă împotriva tuturor bolilor, probabil cea mai genială dintre invențiile naturii este vitamina C, sau acidul ascorbic, cum o numesc specialiștii. Dacă s-ar decerna medalia de aur la o olimpiadă a substanțelor nutritive, ea ar fi câștigată, fără nici un dubiu, de vitamina C.

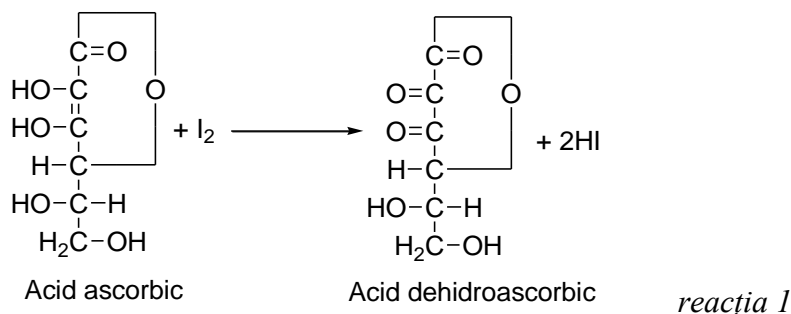
Omul necesită zilnic 50 - 75 mg vitamina C. Se admite în general ca necesară o cantitate de 1 mg vitamina C/kg corp. Necesitatea organismului față de vitamina C crește în cazul: fumăturii, febrei, stresului, muncii fizice, utilizării unor medicamente (aspirină, anticoncepționale) și frigului.

Vitamina C are un rol multiplu și complex în organism. Este cel mai redutabil inamic al multor boli. Astfel are rol în formarea colagenului și a substanței intracelulare, intervine în metabolismul fierului și în hemoglobinogeneză, protejează ADN - ul de la distrugerea cauzată de radicalii liberi, reduce nivelul modificărilor genetice sau a aberațiilor cromozomiale, neutralizează efectele apărute în organism datorită substanțelor poluante prin stimularea enzimelor detoxifiante din ficat, reduce dezvoltarea nitrozaminelor, din nitrații, care reprezintă factori cancerigeni. Este o vitamină care previne și reduce manifestarea unor boli precum: astm, diabet, boli ale sistemului cardiovascular, maladia Alzheimer. Intervine în stimularea activității unor hormoni, asigură creșterea rezistenței organismului la infecții.

Pornind de la importanța vitaminei C pentru organism scopul acestui studiu a constat în determinarea conținutului de acid ascorbic din diferite organe vegetale. Au fost efectuate determinări pe 56 de organe vegetale. Acestea aparțin unui număr de 28 de specii de plante din familiile: Rosaceae, Saxifragaceae, Apiaceae, Fabaceae, Vitaceae, Brassicaceae, Chenopodiaceae, Solanaceae, Cucurbitaceae, Liliaceae, Moraceae și Ericaceae.

În vederea determinării vitaminei C am utilizat *metoda iodometrică*.

Această metodă are la bază oxidarea acidului ascorbic cu iod în exces, în acid dehidroascorbic conform reacției (reacția 1):

Când tot acidul ascorbic (vitamina C) s-a oxidat, excesul de iod colorează amidonul utilizat ca indicator.

Materialul vegetal folosit a fost reprezentat de: frunze, fructe, rădăcini sau tulpini, de la 28 de specii de plante.

Pentru determinări au fost respectate următoarele etape:

- pentru fiecare determinare au fost luate în lucru 5 g de material vegetal proaspăt;
- materialul cântărit s-a triturat într-un mojar cu puțină soluție HCl 2% până la obținerea unei paste omogene;
- s-au adăugat 40 - 50 ml HCl 2% și după omogenizare s-a lăsat 10 minute pentru extracție, după care s-a filtrat printr-un filtru creț;
- soluția obținută în urma filtrării (filtratul) s-a colectat într-un balon cotat de 100 ml și s-a adus la semn cu o soluție de HCl 2%;
- într-un pahar Erlenmeyer s-au pipetat 10 ml din extractul obținut (filtrat) și s-au adăugat 30 ml apă distilată, 5 ml iodură de potasiu (KI) 1% și 1 ml amidon 1% ca indicator;
- după omogenizare s-a titrat cu o soluție iodată de potasiu (KIO₃) 0,004 N până la o colorație albastru deschis (persistent cel puțin 30 de secunde).

În ceea ce privește tehnica de calcul:

Masa moleculară a acidului ascorbic $M = 176$ g. Echivalentul acidului ascorbic $E = 176/2 = 88$ g.

Se calculează titrul iodatului de potasiu (KIO₃) în raport cu acidul ascorbic utilizând relația 1

$$T_{\text{KIO}_3/\text{acid ascorbic}} = \frac{0,004 \cdot 88}{1000} = 0,352 \text{ mg vitamina C / ml KIO}_3 \quad \text{relația 1}$$

Pentru calcularea cantității de acid ascorbic (vitamina C) se utilizează relația 2

$$\text{vitamina C (mg)} = \frac{V \cdot T \cdot d \cdot 10}{M} \quad \text{relația 2}$$

în care:

V - volumul soluției de iodată de potasiu (KIO₃) 0,004N utilizat la titrare (ml)

T - titrul soluției de iodată de potasiu (KIO₃) 0,004 N în raport cu acidul ascorbic (0,352)

d - coeficientul de diluție (în acest caz 100)

M – greutatea probei analizate în grame (se folosesc 5 g)

Pentru fiecare specie vegetală s-au efectuat 3 determinări în ceea ce privește cantitatea de vitamina C la nivelul frunzei, rădăcinii, tuberculilor și a fructului.

Rezultatele obținute sunt prezentate în următorul tabel:

Nr. crt.	Specia	Organul vegetativ	ml soluție KIO ₃ 0,004 N	Vitamina C mg%
1.	afine	frunza	0,3	21,13

STUDII DE SPECIALITATE

		fruct	0,2	14,08
2.	ardei	frunza	1,7	119,7
		fruct	1,7	119,7
3.	ardei iute	frunza	2,6	183,14
		fruct	2,7	190,18
4.	cartofi	frunza	0,3	21,13
		tuberculi	0,3	21,13
5.	castravete	frunza	0,3	21,13
		fruct	0,1	7,044
6.	ceapă verde	frunza	0,3	21,13
		bulb	0,2	14,08
7.	coacăz negru	frunza	1	70,44
		fruct	1,5	105,66
8.	coacăz roșu	frunza	1,1	77,48
		fruct	0,6	42,22
9.	dovleac	frunza	0,6	42,26
		fruct	0,4	28,176
10.	dud	frunza	1	70,44
		fruct	0,2	14,08
11.	fasole verde	frunza	0,1	7,04
		fruct	0,2	14,08

Nr. crt.	Specia	Organul vegetativ	ml soluție KIO ₃ 0,004 N	Vitamina C mg%
12.	gulie	frunza	0,5	35,22
		rădăcina	0,5	35,22
13.	gutui	frunza	0,3	21,13
		fruct	0,2	14,08
14.	hrean	frunza	1,4	96,61
		rădăcina	0,8	56,35
15.	mazăre verde	frunza	0,3	21,13
		fruct	0,2	14,08
16.	măceș	frunza	0,8	56,35
		fruct	3,5	246,54
17.	mărar	frunza	0,8	56,35
		rădăcina	0,6	42,26
18.	mere	frunza	0,7	49,30
		fruct	0,1	7,044
19.	morcov	frunza	0,1	7,044
		rădăcina	0,09	6,33
20.	pătrunjel	frunza	1,8	126,79
		rădăcina	0,2	14,08
21.	pere	frunza	0,2	14,08

		fruct	0,07	4,93
22.	piersici	frunza	0,1	7,04
		fruct	0,08	5,63
23.	sfecla roșie	frunza	0,3	21,13
		rădăcina	0,4	28,176
24.	struguri	frunza	0,4	28,176
		fruct	0,07	4,93
25.	țelină	frunza	0,2	14,08
		rădăcina	0,3	21,13
26.	tomate	frunza	0,1	7,04
		fruct	0,3	21,13
27.	vinete	frunza	0,2	14,08
		fruct	0,1	7,04
28.	vișin	frunza	0,4	28,176
		fruct	0,1	7,04

Conținutul de acid ascorbic al plantelor studiate se întinde pe un domeniu larg de concentrații 4,93% (la fructul de struguri) și 246,54% (la fructul de măceș) mg calculat la 100 g produs proaspăt; în acest grup taxonomic există alături de specii de plante bogate în vitamina C, plante cu metabolism specializat al căror conținut în acid ascorbic este mic.

Pentru o mai bună vizualizare a rezultatelor s-au realizat grafice pentru rezultatele obținute privind dozarea vitaminei C la organele vegetative - frunza, rădăcina sau tulpina, precum și la organele de înmulțire a plantelor studiate - fructul.

Astfel în graficul nr.1 sunt redade rezultatele obținute privind cantitatea de vitamina C din frunzele plantelor studiate.

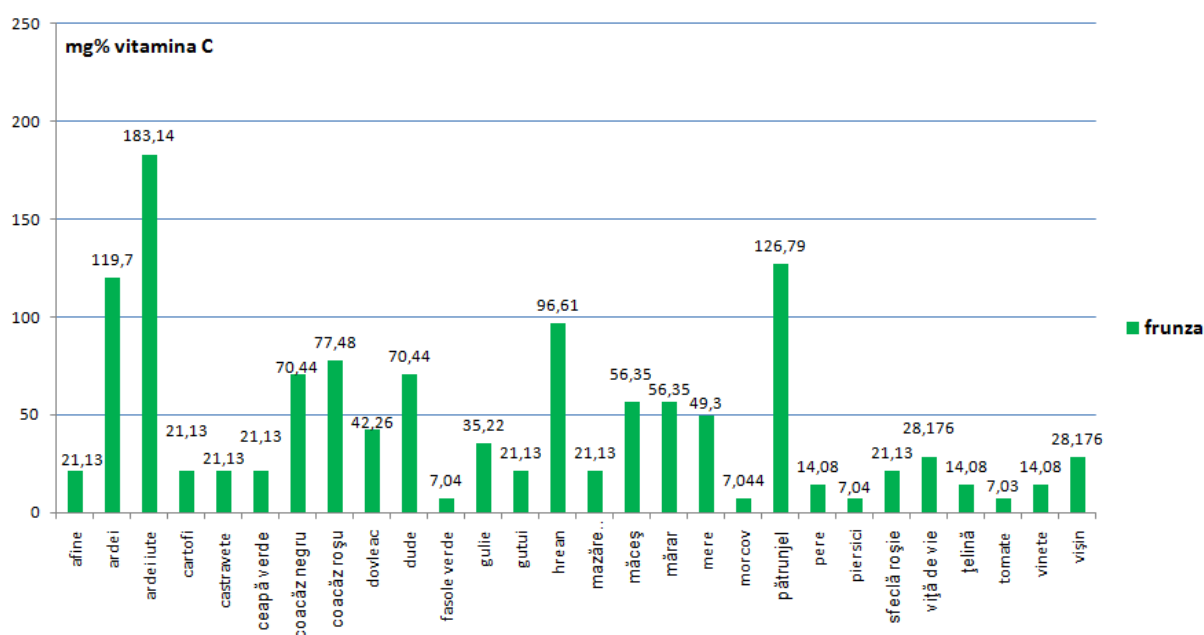

Fig. nr.1 Conținutul de vitamina C din frunzele plantelor studiate

Studiind acest grafic se observă că vitamina C (acidul ascorbic) se află în concentrația cea mai mică 7,03% la frunza de tomate și în concentrația cea mai mare 183,14% la frunza de ardei iute. Pe baza datelor înregistrate se observă un conținut crescut de vitamina C în frunzele următoarelor specii de plante: ardei iute (183,14%), ardei (119,7%), pătrunjel (126,79%), hrean (96,61%).

În graficul nr. 2 sunt redată rezultatele referitoare la cantitatea de vitamina C din fructele plantelor studiate.

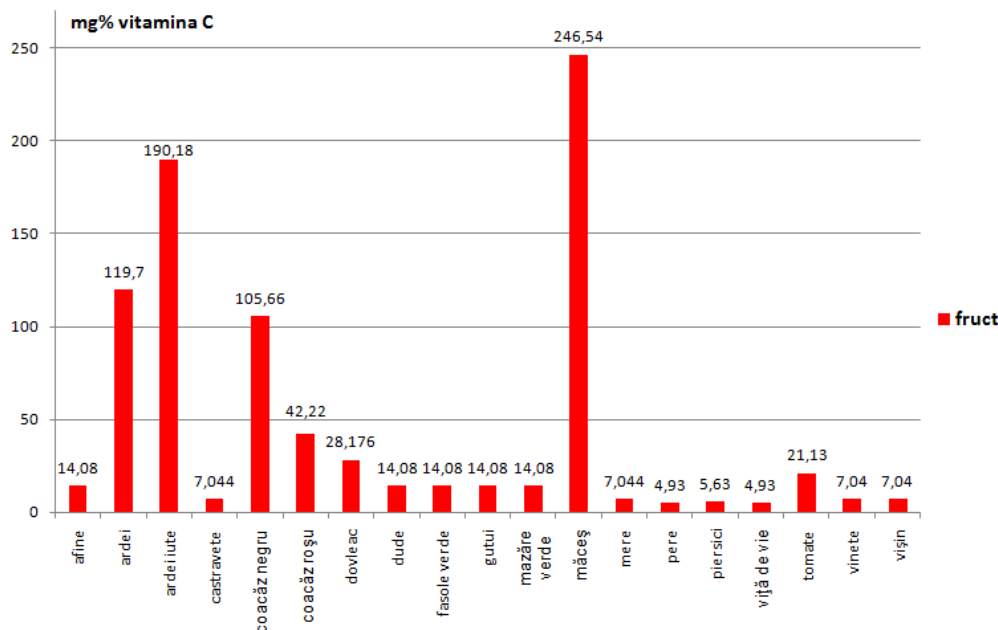

Fig. nr.2 Conținutul de vitamina C din fructele plantelor studiate

Studiind acest grafic se observă că vitamina C (acidul ascorbic) se află în concentrația cea mai mică 4,93% la fructul de pere și viță de vie și în concentrația cea mai mare 246,54% la fructul de măceș. Rezultatele înregistrate în urma determinărilor efectuate din fructe au evidențiat un conținut crescut de vitamina C în următoarele specii de plante: măceșe (246,54%), ardei iute (190,18%), ardei (119,7%), coacăze negre (105,66%). Prin urmare este necesar să se consume aceste fructe pentru a asigura organismului aportul necesar de vitamina C.

În graficul nr. 3 sunt redată rezultatele obținute privind cantitatea de vitamina C din rădăcina sau tulpina plantelor studiate.

Studiind acest grafic se observă că vitamina C (acidul ascorbic) se află în concentrația cea mai mică 6,33% în rădăcina de morcov și în concentrația cea mai mare 56,35% în rădăcina de hrean. Pe baza datelor înregistrate se observă un conținut crescut de vitamina C în rădăcina următoarelor specii de plante: hrean (56,35%), mărar (42,26%), gulie (35,22%), sfeclă roșie (28,176%).

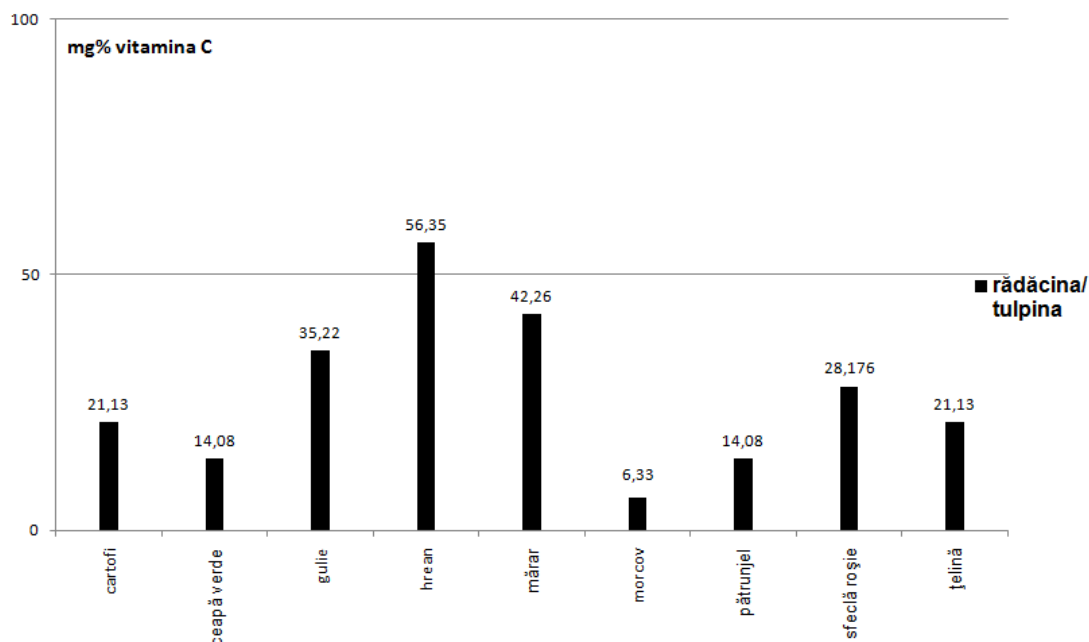

Fig. nr. 3 Conținutului de vitamina C din rădăcina sau tulpina plantelor studiate

La plante vitamina C (acidul ascorbic) este biosintetizat în cantități mari în cloroplaste la nivelul frunzelor. Pentru a se sintetiza vitamina C este nevoie de lumină de aceea cantitatea de vitamina C în frunze este mai mare față de rădăcină fapt dovedit și prin valori experimentale. Se poate presupune că acidul ascorbic sintetizat în frunze migrează ulterior spre rădăcini.

Vitamina C este sintetizată în zonele de creștere mai intensă în țesuturile meristemate. Lumina joacă rol important atât în sinteza acidului ascorbic cât și a precursorilor acestuia (glucidele).

Cu cât legumele și fructele au mai multă lumină în cursul dezvoltării lor, cu atât sunt mai bogate în vitamina C (acid ascorbic), de aproximativ o dată și jumătate până la de două ori comparativ cu cele care s-au dezvoltat la umbră.

În urma studiului realizat se desprind următoarele concluzii:

- conținutul de vitamina C (acid ascorbic) depinde de specia și de organul plantei;
- legumele cu conținut crescut de vitamina C sunt: ardeiul iute, ardeiul gras, pătrunjelul;
- fructele bogate în vitamina C sunt: măceșele, coacăzul negru, coacăzul roșu;
- conținutul de vitamina C este crescut în frunze;
- vitamina C sintetizată în frunze se depozitează în rădăcină (hrean, gulie, sfeclă roșie, țelină, pătrunjel) și tulpini (cartof și ceapă)
- necesarul zilnic al organismului de 50-75 mg/zi se poate realiza prin consumul de legume și fructe proaspete, aceasta deoarece acidul ascorbic este distrus prin expunerea la căldură, oxigen și lumină.

Bibliografie:

- Moldovan P., Toșa M.I., Leț D., Majdik C., Paizs C., Irimie F. D. "Aplicații pentru laboratorul de biochimie", Editura Napoca Star, Cluj Napoca, 2006;
- Bordea M., Bordea I. "Vitaminizarea naturală a organismului și sănătatea", Editura Sport-Turism, București, 1989;

- Dumitru If., Mager S., Turcu A. "Biochimie generală", Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973;
- Anatol F. "Enciclopedia vitaminelor și a substanțelor minerale" Editura Rovimed Publishers, București 2002.

METODE MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE

Prof. dr. Cristina-Gabriela NEMEȘ
Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu" Bălan-Harghita

Între obiective, conținuturi, activități de învățare și evaluare există o strânsă legătură și, dacă acestea sunt corelate armonios, cu siguranță, scenariul didactic va fi unul eficient, iar orele, atractive și interactive.

Ca și cadru didactic am căutat, mai ales în ultima perioadă, o platformă care să conțină diferite instrumente, aplicații, conținuturi și scenarii didactice pe care le-aș putea folosi în cadrul orelor de Limba și literatura română. Mi-am dorit să nu lucrez doar pe classroom și meet, ci am căutat diferite metode, astfel încât orele să fie atractive și interactive.

În plus, tot ceea ce știam despre evaluare, inclusiv, la această disciplină, era faptul că trebuia să aplic un test de tip grilă, un quizz.

Pentru mine a fost o adevărată provocare să găsesc o platformă care să mă ajute să creez o lecție, de la început, până la sfârșit; mai mult, să găsesc o modalitate de evaluare, astfel încât, să pot evalua pe baza baremului de corectare și notare.

De exemplu, pentru un anumit segment al lecției utilizam padlletul după care evaluarea elevilor o realizam pe Quizz, ceea ce era destul de complicat, mai ales că testele erau de tip grilă, însă itemii la bacalaureat sunt un pic diferiți la disciplina limba și literatura română; de pildă, se pliază pe cerințe de tipul: să redacteze un text de tip argumentativ sau să comenteze un text la prima vedere sau să redacteze un eseu. Însă, am căutat și am găsit această platformă minunată care simt că mi se potrivește cel mai bine.

Ce este NEARPOD?

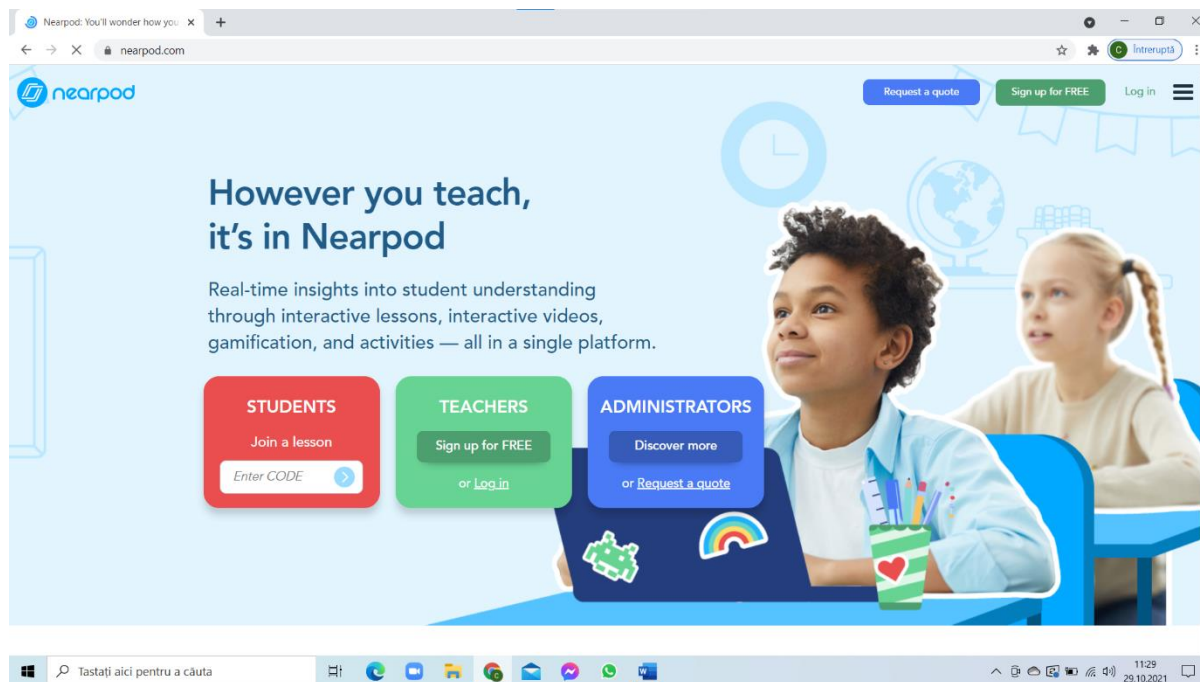
O platformă interactivă de origine americană. A apărut în Florida, 2012 și are foarte multe avantaje:

- poate fi folosită, atât în sistem online, cât și față în față, la școală, însă, în acest caz, elevii ar trebui să aibă la dispoziție dispozitive cu ecran mare, gen tablete, calculatoare sau laptopuri;
- este gratuită, profesorul își poate face cont pe platformă iar elevii se vor alătura lecției cu ajutorul unui link care poate fi postat în fereastra de conversație a meet-ului. Platforma generează și un cod care poate fi oferit elevilor.
- lecțiile sunt interactive, interesante, distractive, nu pot fi plictisitoare deoarece toți elevii vor participa la lecție, nu au cum să se sustragă unei activități deoarece platforma îmi indică dacă acesta lucrează sau are alte preocupări. Cu ajutorul unui beculeț, fie roșu, fie verde.
- platforma generează un raport al lecției care îmi arată exact gradul de implicare al fiecărui elev, cum lucrează-corect sau face greșeli. Eu pot descărca acest raport și pot corecta conform baremului de corectare.

Ce conține platforma?

De toate. Webinarele sunt ținute în limba engleză și dacă nu se poate participa direct, se poate viziona înregistrarea. Participarea este gratuită iar cursantul are posibilitatea de a obține un certificat de participare. În plus, sunt organizate diferite activități: tabere de vară, de iarnă etc. În cadrul sesiunilor participă profesori de specialitate care prezintă utilizarea platformei la disciplina predată.

Așa arată interfața platformei, accesând următoarea pagină: www.nearpod.com

Profesorul poate face cont cu adresă de gmail, utilizând contul personal sau al școlii.

Se poate lucra cu ușurință pe testele de antrenament: redactarea unui text argumentativ sau eseu și se poate corecta conform baremului.

Testele pot fi susținute tot pe platformă iar corectura se realizează direct pe raportul sesiunii.

În funcție de conținuturi aleg activitățile și încep să proiectez lecția sau testul.

După finalizare, pot previzualiza sau edita, dacă doresc să modific ceva în conținut.

La final, voi salva conținutul dorit.

Toate metodele moderne pot fi utilizate în cadrul acestei platforme, mai ales că elevul poate învăța participând activ la ore.

Video interactiv-poate prelua un video de pe canalul youtube sau din biblioteca personală și are următoarele caracteristici: pot fi aplicate evaluări formative, elevii pot interacționa pe baza unor întrebări formulate. Poate fi încărcat un videoclip, de exemplu un film iar la anumite secvențe elevii sunt invitați să lucreze interactiv, de exemplu, să comenteze cele două secvențe vizionate. Se poate ține cont și de redactare, necesitând scrierea a 50 de cuvinte pentru fiecare secvență.

Platforma, la finalul sesiunii, generează un raport al lecției și, pe baza acestui raport, lucrările elevilor pot fi corectate conform baremului.

Aplicarea unui test tip grilă, răspunsurile putând fi corectate în timp real. La fel, aplicația-e timpul să urcăm, un joc prin care elevii sunt evaluați în timp real.

Perechi potrivite–este un exercițiu tip joc prin care elevul poate găsi perechea unui cuvânt, de exemplu, un sinonim, sau tipologia unui personaj, să asocieze imaginii oferite un cuvânt cheie. Se poate vedea progresul elevilor în timp real.

Tabla colaborativă poate fi folosită pentru postarea de imagini sau cuvinte. Poate fi folosită la toate disciplinele, inclusiv la dirigenție.

Întrebarea deschisă este un instrument prin care elevul își verifică cunoștințele, poate redacta text de până la 500 de cuvinte.

Slideuri ce pot fi folosite mai ales la începutul lecției pentru a expune obiectivele urmărite.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, "Metode de învățământ", E.D.P., București, 2001;
2. Cucos, Constantin, Pedagogie, Ed. Polirom, Iași, 1996;
3. Jinga, Ioan, "Manual de pedagogie", Ed. All, București, 2001.

OPȚIONAL *SOS NATURA!*

Prof. înv. preșcolar Laura PĂSĂROIU
Prof. înv. preșcolar Diana-Alexandra MIHĂIȚĂ
Grădinița „My First English Adventure” Otopeni, Ilfov

„Natura poate să-ți slujească de carte, de profesor, de povățuitor, ea îți procură, cu mici mijloace, tot ceea ce vei avea nevoie mai târziu. Nu închide aceasta mare carte plină de învățături înțelepte, nu o neglija pentru celelalte cărți în care se cuprind numai strofe din cântarea ce-ți stă înaintea ta.”

(I. SIMIONESCU)

NOTA DE PREZENTARE:

Problema mediului înconjurător este una globală și ar trebui să fie conștientizată nu numai de către agențiile de monitorizare a calității mediului, ci și de oamenii de rând care nu au neapărat cunoștințe de specialitate în domeniu. Astfel, educația ecologică este un proces menit să sensibilizeze oamenii, să-i facă mai conștienți și preocupați de problemele mediului înconjurător. Marele biolog Eugen Pora afirma că „este momentul să-i învățăm pe copii de ce trebuie protejată natura”. Astăzi, când asistăm la cel mai vertiginos amestec al omului în natură, se impune educarea în spirit ecologic a tinerei generații, deoarece „copiii sunt mesaje vii pe care le trimitem către vremuri pe care noi nu le vom mai trăi”. Trăim într-o lume în care omul a modificat natura, i-a stricat echilibrul. Natura trebuie respectată, un respect care i se cuvine, pentru că reprezintă viața.

Cunoașterea naturii și înțelegerea legilor care o guvernează trebuie să înceapă din perioada preșcolară, deoarece este și necesară, dar și posibilă, formarea unei atitudini ecologice la această vârstă.

Programa acestui opțional vine în întâmpinarea prescolarului, respectând universul copilăriei, urmărind dezvoltarea atitudinilor și capacităților de tip creativ, cognitiv, de comunicare.

Formarea unei gândiri și conștiințe ecologice este scopul suprem pentru supraviețuirea omului, iar cunoștințele căpătate în primii ani de viață cu privire la natură vor fi mult mai bine aplicate mai târziu.

Lumea minunată a naturii sau a plantelor, are puternice efecte formative asupra intelectului, sufletului și comportamentului preșcolarilor. Prin stimularea interesului pentru cunoaștere se vor dezvolta atitudini pozitive pentru ocrotirea naturii. Este esențial ca preșcolarul să fie educat în spiritul respectului față de natură, pentru a fi conștient că nu este stăpânul ei, ci parte integrantă a acesteia.

Interesul manifestat de copii în cadrul activităților de Educație Ecologică a contribuit la alegerea acestui opțional pe care l-am propus în ofertă. Alegerea acestuia de către părinți ne dă dreptul să credem că am reușit să sensibilizăm și adulții.

Toate acestea ne conduc la ideea că avem datoria și obligația de a sprijini în continuare copiii în cunoașterea unor elemente din tainele universului, de a-i învăța să exploreze lumea

înconjurătoare, să o analizeze, să pună întrebări și să exprime opinii, încurajându-i în toate acțiunile pe care le întreprind.

Educația cu privire la mediu trebuie să dezvolte la nivelul întregii umanități o atitudine de responsabilitate în folosirea și conservarea resurselor naturale. În acest scop învățământului îi revine un rol tot mai important în educarea tineretului, căruia trebuie să i se imprime o gândire ecologică.

„Cine nu iubește o floare nu e în stare să-i iubească nici pe oameni”, afirmă John Ruskin, filosof care a propovăduit dragostea pentru natură, nu numai ca izvor de trainică gândire, dar mai ales ca susținere în viața fiecărui om. Orice copil poate deveni prieten al naturii dacă o respectă și participă la refacerea ei.

Prin activitățile desfășurate la grupa, se presupune că urmărim anumite obiective care au caracter ecologic, nu numai de cunoaștere, ca:

- conștientizarea și responsabilizarea față de problemele mediului înconjurător, începând cu mediul și spațiul ambiental;
- capacitatea de observare și descriere a unor grupe de plante și animale existente în mediul cunoscut sau mai îndepărtat de copii;
- realizarea de experiențe simple în scop observativ și deductiv;
- capacitatea de a realiza conexiuni între cunoștințele însușite prin diverse tematici derulate;
- propunerea și aplicarea de soluții pentru cunoașterea și protejarea mediului înconjurător.

Toate aceste obiective pornesc de la principiul apropierii prescolarilor de natură în scopul creării de convingeri și conduite necesare în conservarea naturii și a mediului ambiant.

Modalitățile de realizare a obiectivelor enunțate sunt următoarele:

- observarea sistematică a elementelor din mediul apropiat, mai întâi, apoi din medii mai puțin cunoscute, făcând comparație între elementele pozitive și cele negative întâlnite;
- implicarea părinților, a preșcolarilor de la alte grupe, a școlărilor în acțiuni de îngrijire și ocrotire a plantelor și animalelor accesibile;
- cunoașterea vieții păsărilor și protejarea acestora în timpul iernii;
- sesizarea efectelor benefice sau distructive ale omului în armonie cu natura.

COMPETENTE GENERALE:

1. Manifestarea interesului pentru exprimarea de idei în contexte familiare.
2. Participarea la dialoguri, în situații diverse de comunicare.
3. Asocierea unor elemente simple de exprimare prin intermediul artelor, muzicii și sportului.
4. Realizarea de obiecte/ lucrări/ construcții, pe baza inițiativei proprii.

VALORI ȘI ATITUDINI:

1. Spirit de inițiativă
2. Sensibilizare și exprimare ecologică
3. Sensibilizare și exprimare holistică (științifică, artistică, imaginativă, creativă)
4. Comportamente ecologice, sociale și civice.
5. Explorare și valorizare
6. Colaborare și spirit de echipă

COMPETENTE SPECIFICE:

Manifestarea interesului pentru exprimarea de idei în contexte familiare.

1. Perceperea mediului înconjurător în fiecare dintre cele patru anotimpuri, pe baza unor informații simple
2. Conștientizarea schimbărilor petrecute în natură în fiecare anotimp, pornind de la lecturi, ilustrații, observarea mediului înconjurător
3. Descoperirea interdependenței dintre viețuitoare și mediul natural
4. Aplicarea normelor de conduită în contexte variate

Participarea la dialoguri, în situații diverse de comunicare.

1. Integrarea cuvintelor și expresiilor noi în mesaje și propoz.
2. Exprimarea opiniei personale în legătură cu anumite aspecte observate, discutate și.
3. Manifestarea inițiativei în comunicare. .
2. Observarea și comentarea caracteristicilor unor modele date
3. Aplicarea unor acțiuni motrice de învățare prin jocuri sportive

Realizarea de obiecte/ lucrări/ construcții, pe baza inițiativei proprii

1. Observarea caracteristicilor unor materiale din natură (ce pot fi utilizate în realizarea unor lucrări proprii) . .
2. Realizarea operațiilor simple de lucru cu materiale din natură în vederea obținerii unor lucrări proprii
3. Realizarea de portofolii cu licrarile prescolarilor.

CONȚINUTURI

1. Anotimpurile (lunile, fenomene, sărbători);
2. Animale (domestice și sălbatice, alcătuirea corpului, hrănire);
3. Plante (plante medicinale, flori din curtea casei, îngrijirea acestora);
4. Poveștile anotimpurilor;
5. Jucării din materiale naturale (colectarea și sortarea materialelor necesare realizării unor jucării; realizarea jucăriilor și expunerea lor);
6. Culorile anotimpurilor (desene cu tematică păsări, animale, flori, un anotimp preferat; realizare de afișe având tematică protejarea naturii);
7. Anotimpurile în sunet (cântece despre iarna, primăvară, vară, toamnă; cântece despre animăluțe, plante);
8. Sport în aer liber
9. „Cum ne comportăm în natură?”.

FINALITĂȚI ȘI STANDARDE DE PERFORMANȚĂ

- Să aibă capacitatea să rezolve anumite probleme ecologice și să creeze un mediu sigur și sănătos;
- Să înțeleagă importanța păstrării calității vieții spre binele și perpetuarea omenirii, înțelegând cât de minunate sunt legile dezvoltării creației naturale care întreține viața pe pământ;
- Să aibă capacitatea de a selecta și rezolva sarcini într-un timp dat, participând activ la păstrarea unui mediu curat;

- Să aibă convingerea că un mediu sănătos reprezintă sănătatea lor;
- Să participe activ la menținerea sănătății mediului.

MODALITĂȚI DE EVALUARE

1. observarea sistematică;
2. autoevaluarea;
3. de rol;
4. realizarea de portofolii;
5. proiect „Cărticica anotimpurilor”
6. expoziții,
7. încurajarea;
8. competiția (întreceri);
9. serbări

GRUP TINTA: - 20 preșcolari
-educatoare
- părinți, frați, bunici;

DURATA OPȚIONALULUI: - un an școlar,
TIPUL DE OPȚIONAL: - transdisciplinar.

SUGESTII METODOLOGICE:

Conținutul este organizat în unități de învățare, care familiarizează preșcolarii, gradual, cu mediul înconjurător. . Cunoașterea este creată prin experiență directă, iar învățarea are loc prin reflecția asupra celor experimentate, generalizare și apoi transfer - testarea noilor concepte în diferite contexte.

Astfel, preșcolarul devine un actor activ care experimentează conștient, reflectează și trage singur concluzii asupra celor trăite, având profesorul ca ghid.

Fiecare lecție începe cu rezultatele așteptate (cunoștințe, abilități, atitudini), listarea conceptelor cheie și planul lecției. .

Caracterul acestei discipline opționale este unul explorator și practic-aplicativ, care presupune participarea directă și implicarea activă a preșcolarii în activitățile de învățare. Preșcolarii exersează abilități și atitudini într-un mediu adecvat de învățare, devin responsabili pentru modul în care se implică în jocurile și activitățile propuse, care pot fi realizate individual, în perechi sau în echipă.

Se recomandă ca activitățile de predare-învățare să fie desfășurate sub forme și strategii variate, cu accent pe punerea în rol a preșcolarii, ca persoane care se confruntă cu o gamă largă de situații de viață și sunt nevoite să ia decizii responsabile în privința: relațiilor din familie, a prietenilor și a activităților de zi cu zi.

Strategiile didactice pun accent pe construcția progresivă a cunoașterii, flexibilitatea abordărilor și asigurarea unui parcurs diferențiat, coerență și abordări inter- și trans- disciplinare în procesul educațional.

Este important ca profesorul să acorde feedback permanent pentru a evidenția progresul fiecărui preșcolar, a încuraja exprimarea ideilor și a argumentelor personale și a valoriza rezultatele învățării. Portofoliul va include cele mai reprezentative produse ale activității preșcolarului și va fi prezentat părinților pe parcursul anului școlar. Profesorul poate evidenția pentru părinți interesele și nevoile preșcolarilor, precum și ariile recomandate pentru ameliorare.

Demersul didactic vizează activități de învățare:

- Activități ecologice (de protejare a spațiului verde din curtea școlii, de colectare selectivă a deșeurilor);
- Activități în cadrul proiectelor ecologice;
- Portofolii ale copiilor (desene, colaje, postere, afișe);
- Exerciții de interpretare a rolurilor din scenetă;
- Activități practice, de realizare a decorurilor pentru scenetă;

Bibliografie:

1. Dumitru, Rada, Iordan, Irina. - „Natura în ochi de copil”, opțional interdisciplinar clasele I-II, Editura „Petron”, București, 2001;
2. Claudiu ,Vodă. - „Din secretele naturii înconjurătoare”, Editura „Ion Creangă”, București, 1987;
3. Elliot, Jane., King, Colin. - „Enciclopedie generală pentru copii”, Editura Aquila 93, București, 1999;
4. Colecțiile revistelor: „Arborele lumii ” și „Terra Magazin”;
5. Angelica- Dana, Cozma. Ionica, Boțu- „Armonia Naturii”, Ed. Imprimis, Iași, 2009;
6. M.E.C.- Curriculum pentru educatia timpurie 2019;
7. Nedelcu G., Nedelcu M.- Educatia ecologica si voluntariatul in protectia mediului, Ed. Treira, Oradea, 2003.

EXEMPLU DE ACTIVITATE PENTRU LUNA SEPTEMBRIE

1. SEPTEMBRIE “LA ÎNCEPUT DE DRUM”

- **ACTIVITATEA:** „Curiozități din lumea plantelor și a animalelor” 16 septembrie „Ziua Mondiala a Protecției stratului de Ozon”
- **CONȚINUT:** Probe de cunoaștere a elevului: probe de evidențiere a achizițiilor dobândite anterior, orientare spațială, numele anotimpurilor, fenomene, poezii Medii de viață specifice unor plante și animale
- ***Evaluare inițială**
- **OBIECTIVE:** Să cunoască plante și animale și a mediul lor de viață;
Să identifice mediul specific fiecărei categorii
- **MIJLOC DE REALIZARE:** Convorbire după imagini
- **NR. DE ORE:** 1
- **EVALUARE:** Aprecierea comportamentelor

STUDIUL DE CAZ ELEV CAPABIL DE PERFORMANȚĂ

Prof. înv. primar Cornelia PÎRVULESCU
Liceul Tehnologic Bălteni, jud. Gorj

Am să prezint un studiu de caz referindu-mă la un elev pe care îl am în generația actuală și de care vorbesc cu mare drag. Este un elev excepțional, cu mult bun simț, înzestrat cu capacitatea de a se controla la vârsta lui.

Numele și prenumele elevului : B.A-A

Vârsta : 10 ani

I. Definierea problemei : dezvoltarea potențialului de gânditor imaginativ și promovarea de noi stimulente în domeniul lingvistic de expresie.

1. Modul de manifestare a subiectului în activitatea școlară cotidiană:

Elevul participă activ la toate situațiile de comunicare , de asemenea, este un bun ascultător, răbdător, are capacitatea discursiv adaptată contextului. El este capabil să identifice ideile de bază într-un text și de a crea texte, folosind cu entuziasm noile achiziții lingvistice , este un fin și atent observator. Adresează mereu întrebări despre aspect sau situații întâlnite în viață.

2. Date despre mediul familial.

-tata: B.A. Vârsta 36 ani, profesia antreprenor

-mama: B.I. Vârsta 29 ani , profesia administrator.

Elevul face parte dintr-o familie ce susține o atitudine pozitivă față de activitatea școlară, bunicii paterni cu care are contact , fiind intelectuali. Are o relație deosebită cu bunicul patern, vorbind mereu cu dragoste despre el.

3. Date despre dezvoltarea personalității

Inteligență: Elevul este capabil să rezolve probleme lingvistice și să creeze produse cu ajutorul codului lingvistic. Caută și obține informații pe teme diferite , utilizează corect informațiile obținute. Este conștient de propriile abilități și cunoștințe.

Gândire: Are o gândire sistematică, are capacitatea de abstractizare și poate inventa alternativele. Manifestă originalitate în a exprima ideile și dă dovada de o creativitate sporită.

Memorie: Este capabil să-și organizeze logic informațiile , aplică unele strategii de memorare și reproduce cu ușurință informațiile , poeziile.

Interese: Elevul manifestă un interes deosebit pentru matematică, lectură la nivel mai avansat . Citește multe basme, cărți de aventuri, studiază atlase, enciclopedii și caută în dicționare.

Calități ale voinței: Este capabil să depună efort susținut pentru realizarea scopurilor și are inițiativă în acțiune.

Temperament: sangvinic, răbdător, calm, volum mare al atenției, este stăpân pe situație, pe sine, comunicativ. Își însușește repede limbajul, vocabularul bogat, vorbire clară, expresivă, simț al umorului.

Aptitudini: Are o dispoziție nativă spre domeniul lingvistic, dar și simțul culorii.

4. Date pedagogice: Elevul are rezultate școlare deosebite la toate disciplinele de învățământ, dar și în activitatea extrașcolară, participând la activități de voluntariat. Participă cu interes la concursurile organizate de creație.

II. Nevoi specifice:

În cadrul familiei are nevoie de încurajarea dispozițiilor comunicative prin disponibilitatea de ascultare.

În cadrul școlii are nevoie de a-l susține în a dezvolta încrederea în propriile capacități imaginative.

Programul de intervenție se va realiza pe durata unui an școlar. La sfârșitul acestui program, elevul va fi capabil să comunice cu încredere ideile sale fanteziste prin intermediul creațiilor literare.

III. Competențe:

- 1.- să compună oral și în scris creații literare;
- 2.- să utilizeze cunoștințele de limbă în valorificarea situațiilor neprevăzute;
- 3.- să lucreze în echipe eterogene pentru a-și exercita rolul de lider;

Bibliografie:

- Cosmovici, Andrei, "Psihologia școlară", Iași, Editura Polirom, 1998;
Ignat, Aurora Adina, "Psihopedagogia talentelor"-suport de curs, 2012;
Mielu, Zlate, "Introducere în psihologie", București, Editura Șansa, 1996.

ADEVĂRUL DESPRE MARKETING ȘI EFECTELE SALE ASUPRA COPIILOR

Prof. Iulia-Claudia POPA

Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești, jud. Bacău

Industria de publicitate cheltuie anual fonduri de milioane în diverse monede, pentru vânzarea de produse, imagini și stiluri de viață unui public țintă alcătuit într-o proporție destul de mare din copii. Ca atare nu este de mirare că cei mici sunt niște consumatori ce manifestă un interes major atât față de produse cât și față de mesajele pe care publicitatea le furnizează, având în vedere că aceasta face apel la sloganuri atractive, tehnici de merchandising precum și o serie de celebrități mult îndrăgite în rândul publicului tânăr. În fiecare zi, copiii sunt expuși la publicitatea prin intermediul televiziunii, radioului, panotajului, ziarelor, revistelor precum și prin intermediul internetului.

Ca atare este limpede că publicitatea manifestă o influență enormă, întrucât aceasta modelează atitudinile, valorile și credințele acestora. Cum afectează aceste imagini gândirea celor mici legată de semenii lor? Dar despre ei înșiși? Publicitatea, la fel ca programele de televiziune, prezintă abilitatea de a influența percepțiile copiilor. Publicitatea, repetată la nesfârșit, ne spune cum produsele ne vor îmbunătăți nivelul de trai și la ce putem aspira. Prin oferirea unor modele, care pot fi admirate sau respinse, publicitatea poate transmite celor mici cine este important și ce pot deveni aceștia în viitor. Când aceste imagini fac referire la rasă, apartenența etnică, violență, sex, alcool și țigări pot fi avute în vedere o serie de considerente. Aceste influențe tipice fac necesară o explorare a impactului publicității asupra copiilor.

Copiii sunt bombardați cu reclame din orice sursă posibilă: televiziune, radio, internet, presă, panotaj etc. În timp ce gradul de impact al publicității asupra adulților poate fi problematic, în cazul copiilor poate fi devastator. Show-urile de televiziune nu mai asigură doar distracție pentru copii ci “îi învață” pe aceștia cum să devină consumatori înainte de a împlini vârsta de 14 ani.

De aceea părinții trebuie să aibă grijă de mesajele comerciale furnizate de reclame prin diversele medii (tv, radio, print, outdoor, internet, jocuri video și pe calculator, muzică, etc.) întrucât acestea descriu cât de “sexy și cool” este să consumi produsele alcoolice și tutunul precum și alte probleme care dăunează sănătății. Toate acestea pot crea dependență, ducând la apariția bolilor la nivel fizic și mental.

Publicitatea afectează copiii. Părinții trebuie să fie foarte îngrijorați de impactul publicității asupra copiilor lor din moment ce aceștia au început să petreacă mai mult de 4 ore pe zi cu materialele furnizate de diferitele suporturi media. În tot acest timp copiii sunt expuși la diferite “valori” cu care părinții nu sunt de acord cum ar fi prezentarea beneficiilor consumului de băuturi alcoolice și tutun. În trecut anunțatorii televiziunilor destinate copiilor obișnuiau să facă apel la părinți, însă în zilele noastre aceștia se adresează direct copiilor, care nu dispun de suficiente materiale emoționale și cognitive care să le permită să evalueze informația și produsele ce le sunt transmise. Deasemenea copiii sunt influențați să cumpere tot felul de produse, sau le este sugerat că

un produs le va aduce satisfacție maximă dacă îl vor achiziționa. În realitate acest proces subminează complet nevoile interioare ale copiilor și influențează abilitatea acestora de a învăța cum să creeze o fericire interioară sau o putere lăuntrică. Copiii au devenit o piață proprie pentru marketeri.

Publicitatea afectează sănătatea copiilor. Nu de puține ori părinții au impresia că nu își mai cunosc copiii. Copiii sunt bombardați cu valori superficiale prin intermediul mass-mediei, lucru care conduce la apariția unor conflicte în cadrul familiei. O altă sursă de animozitate ce creează conflicte este bugetul de familie. Publicitatea îndeamnă copiii să-și dorească diverse lucruri ceea ce duce la crearea unei presiuni asupra părinților. Copiii și părinții sunt într-un permanent conflict, în ceea ce privește achiziționarea de produse.

Atunci când un părinte spune: "Nu, nu pot cumpăra asta pentru că nu avem suficienți bani", în mintea copiilor se creează acea falsă impresie potrivit căreia părintele nu răspunde la nevoile sale și îl deposează de acele lucruri care îl fac fericit. În momentul de față anunțatorii se folosesc de personajele de desene animate, de personajele fantastice precum și de celebrități pentru a atrage copiii asupra produselor pe care le promovează. Acesta este unul dintre cele mai puternice instrumente de marketing folosite pe piață. De asemenea companiile folosesc copiii în cadrul unor cercetări de piață prin intermediul cărora le sunt puse diverse întrebări pentru a se putea determina preferințele și obiceiurile de consum. Cel mai adesea în elaborarea acestor cercetări în rândul copiilor sunt folosite camere de chat pe internet sponsorizate de companiile inițiatore ale cercetărilor.

Influența publicității în procesul de maturizare e semnificativă. Marea majoritate spun că publicitatea se intensifică în timpul adolescenței. Copiii care odată doreau jucării și happy meal-uri de la McDonald's, mai târziu vor dori să poarte pantofi sport Nike, tricouri Gap și multe alte lucruri de firmă. De asemenea vor dori să aibă propriul lor telefon mobil, computer, casetofon și mai ales alocație săptămânală.² Adolescenții cel mai adesea vor dori să cumpere produse asociate cu diverse personalități muzicale, sportive etc. și nu cu personaje de desene animate așa cum o făceau altă dată. Concursurile și jocurile on-line îi vor intriga și mai mult. Datorită faptului că adolescenții încep să se simtă din în ce mai independenți vor fi atrași și vor cumpăra produse de care nu au mai auzit nimic până în momentul respectiv. Fiecare adolescent trebuie să-și păstreze personalitatea, de aceea este de așteptat ca gustul pentru filme și jocuri video să crească și să capete tendințe de violență și sexualitate. Chiar și preferințele pentru un anumit restaurant sau fast-food se pot transforma și migra către acelea în care există cât mai mulți oameni și cât mai multă gălăgie. Totuși există speranța că poate părinții au reușit să-i facă să înțeleagă că nu pot avea totul; și chiar și așa tot nu se vor simți satisfăcuți. În calitate de părinte este bine să se decidă care dintre bunurile materiale și numele de mărci sunt acceptabile pentru copiii lor. Adolescenții trebuie să învețe cum să-și câștige banii și cum să-i cheltuie dar mai ales să-și definească prioritățile. De ceea ce cheltuiala și economisirea banilor va continua și în viitor.

Kapferer, Jean-Noel – "Căile persuasiunii: modul de influențare a comportamentelor prin mass-media și publicitate", Editura Comunicare. ro, București, 2002.

Mass-media reprezintă un instrument important ce poate contribui, într-o anumită măsură, la educația copiilor. De aceea părinții trebuie să manifeste o mare atenție în privința acestui lucru. Publicitatea poate oferi copiilor o cantitate însemnată de informații cu privire la lumea în care trăiesc. De asemenea, publicitatea poate reprezenta o primă treaptă, în ceea ce privește introducerea și familiarizarea acestora cu conceptul de “consumator într-o economie de piață”. Publicitatea îi poate ajuta pe aceștia să aprecieze diversitatea ofertelor disponibile și să aleagă cu iscusință cea mai bună ofertă dintre toate cele disponibile.

O anumită categorie de reclame sunt bune, deoarece pun la dispoziție o serie de informații referitoare la produse, prețurile acestora precum și ultimele descoperiri tehnologice realizate în diverse domenii. Acestea pot fi foarte amuzante și informative în același timp, însă părinții trebuie să știe o serie de lucruri. Potrivit unor studii și cercetări de specialitate efectuate în rândul copiilor s-au constatat următoarele: Copiii încep să facă distincție între mărci încă din perioada preșcolară; Bebelușii în vârstă de 6 luni pot vizualiza logo-urile corporative precum și mascotele acestora; Loialitatea față de marcă începe să se formeze de la vârsta de 2 ani; Un copil de 3 ani poate recunoaște logo-urile a 100 de mărci diferite; Copiii foarte mici nu pot face distincție între un show de televiziune și o reclamă la televizor, același lucru fiind valabil și în cazul „povești versus anunțuri publicitare”; Abia la vârsta de 8 ani copiii realizează că publicitatea poate fi neadecvată și exagerată; De la 10 ani în sus devin critici experți ai reclamelor și o audiență mai greu de influențat; S-a estimat că un copil urmărește în medie 24 de ore la televizor pe săptămână iar programele vizionate de aceștia acestora furnizează în medie până la 10 ore de publicitate pe săptămână; S-a mai estimat și faptul că un copil urmărește în medie până la 400 de reclame pe săptămână; Uitându-se la o multitudine de reclame, copiii învață să pună valoare în posesiile de natură materială. Pe măsură ce cresc, acest materialism, în unele cazuri contribuie la apariția insatisfacțiilor, abuzului de droguri și alcool precum și la relații sociale nefericite;

Aceste rezultate nu sunt surprinzătoare având în vedere volumul ridicat de publicitate la care aceștia sunt zilnic expuși. Astfel cu toate reclamele din ziua de azi care impresionează prin modul de realizare dar mai ales prin imaginație se pune o singură întrebare.

Rolul părinților în acest demers este extrem de important. Rolul acestor idei este de a-i ajuta pe părinți să-și dea seama ce este adecvat și ceea ce este neadecvat în ceea ce privește publicitatea adresată copiilor. Să explice copiilor că rolul publicității este acela de a determina să cheltuiască bani cu orice preț; Să conducă acasă teste de tipul “blind test” pentru a vedea dacă produsele sunt întradevăr așa cum sunt prezentate în reclamă; Să urmărească la televizor posturi necomerciale sau să înregistreze emisiunile favorite astfel încât aceștia să poată viziona alături de copiii lor show-urile în întregime, nefragmentate de publicitate derulând caseta atunci când este dată publicitate.

Dacă acest lucru nu este posibil din diferite motive atunci să se oprească sonorul atunci când începe publicitatea; Să explice copiilor faptul că realizarea cumpărăturilor este o cerință necesară și nu un hobby sau o distracție; Pe măsură ce capacitatea lor de înțelegere se dezvoltă este bine ca părinții să-și ajute copiii să înțeleagă faptul că aproape tot ce urmăresc la televizor este o construcție a realității influențată de interesele financiare ale acelor care o creează; Să fie siguri că “Product placement” (plasamentul produsului) este recunoscut de copiii lor, acesta referindu-se la situația în care o companie plătește o anumită sumă de bani tocmai ca produsul său să fie plasat într-un anumit

show tv sau într-un anumit film; Să învețe copiii ce tip de publicitate să ignore, întrucât mai există, din păcate, situații în care produse ce sunt destinate adulților sunt prezentate în reclame copiilor; Să practice exerciții de gestionare a banilor pentru ai face să înțeleagă distincția dintre nevoi și dorințe precum și a priorităților față de dorințe; Să învețe copiii ce tip de strategie este folosită de marketeri în diferite momente de timp, pentru că dacă aceștia devin consumatori activi de publicitate decât consumatori pasivi, pe viitor vor fi în stare să ia decizii mai înțelepte;

Să supravegheze cu strictețe navigatul copiilor pe internet întrucât acesta este un mediu de impact în care pot fi inserate tot felul de reclame. Totodată, dacă este nevoie, să instaleze în calculator programe software specializate care restricționează accesul către anumite tipuri de site-uri; Să fie implicați emoțional în viața copiilor lor, întrucât cel mai important lucru pe care aceștia îl vor de la părinții lor este timpul și atenția acestora și nu banii sau bunurile materiale; Să creeze o atmosferă specială în cadrul familiei lucru ce poate include o ieșire săptămânală în oraș, mersul la biserică, etc.; Să încurajeze joaca și să dezvolte pentru copiii lor hobby-uri sau activități care stimulează imaginația, astfel încât să evite pe cât posibil abuzul acestora de televizor sau de calculator; Să studieze programele pentru a discerne care sunt influențele imorale, ce este de obiectat, ce este neplăcut. Astfel aceștia trebuie să fie atenți la clasificarea emisiunilor, întrucât multe dintre acestea, considerate valoroase sau de succes, promovează imoralitatea; Să decidă câtă violență, sex și alte imoralități sunt permise să fie privite de către copii lor, în funcție de maturitatea lor și de tăria lor morală; Să ceară copiilor să sugereze sumare alternative care ar face emisiunile mai bune; Să aleagă ce emisiuni vor fi urmărite și să le limiteze pe celelalte;

Să învețe copiii să se simtă stingheriți în fața a tot ceea ce este nepotrivit; Să-și învețe copiii să oprească singuri televizorul atunci când este necesar; Să comenteze în timpul emisiunilor, pentru a da un exemplu de desconsiderare a ceea ce se promovează; părinții trebuie să vorbească cu voce tare despre lucrurile pe care le văd și care nu le plac; Să dea copiilor posibilitatea să întrebe sau să discute ceea ce văd. Dacă ei simt că pot împărtăși ceea ce au în minte, ei își vor dezvolta propria abilitate în analizarea moralității televiziunii; Să stabilească limite în ceea ce privește timpul petrecut în fața televizorului, întrucât televiziunea inhibă imaginația; Să scoată în evidență valorile și calitățile copiilor lor pentru ca aceștia să le conștientizeze, în comparație cu bunurile materiale; Părinții ar trebui să fie conștienți de faptul că publicitatea va continua și în viitor să influențeze copiii lor mult mai mult, decât aceștia își pot închipui. Trebuie recunoscut faptul că lumea copilăriei s-a transformat de la copilul care se juca într-una, la copilul care a devenit un consumator de publicitate.

Copiii din zilele noastre au devenit cel mai important segment de consumatori din istorie datorită puterii de cheltuire și viitoarelor influențe ca un consumator adult. Stând de vorbă cu copiii despre publicitate - cum funcționează și cum aceștia pot fi țintiți - aceștia pot fi ajutați să devină consumatori mai pricepuți și mai rezistenți în ceea ce privește clișeul „a fi cool”. Vârsta fragedă Până la vârsta de 6-7 ani copiii întâmpină probleme în ceea ce privește distingerea publicității de realitate și conștientizarea faptului că reclamele au rolul de a vinde ceva. Astfel în cazul copiilor foarte mici primul pas care trebuie făcut de părinți este să le explice acestora despre conceptul de publicitate la modul general. Pasul următor constă în abordarea publicității din cadrul presei scrise. Astfel părinții trebuie să arate copiilor lor un print publicitar din cadrul unui ziar și să le pună următoarele întrebări:

- Ce observi pentru prima dată atunci când te uiți la această reclamă ?
- Ce este frumos sau urât în legătură cu această reclamă ?
- La ce produs face referire această reclamă ?
- Cum face această reclamă să te simți în legătură cu produsul ?
- Ce întrebări ar trebui să-ți pui înainte de a cumpăra acest produs?

Aceste tipuri de întrebări vor garanta începutul unei discuții viioale între părinți și copiii acestora. Mai mult decât atât, vor servi la alegerea de către copii a unei căi înțelepte în ceea ce privește fenomenul consumului. Mai încolo aceste discuții trebuie extinse și asupra publicității prezentate prin intermediul celorlalte medii (televizor, radio, internet etc.). Astfel părinții trebuie să discute cu copiii lor despre modalitățile în care produsul este făcut să apară atractiv. Discutând cu copiii despre publicitate de la o vârstă fragedă, aceștia pot fi încurajați să devină consumatori activi și nu pasivi, ai mesajelor comerciale. Explicarea modului cum funcționează publicitatea. Trebuie discutat despre faptul că rolul marketerilor este acela de a se juca cu slăbiciunile consumatorilor prin crearea de reclame care sugerează că produsele lor vor aduce fericirea și vor îmbunătăți calitatea vieții.

Părinții ar trebui să-și supună copiii la un test ce constă în ai pune să realizeze mai întâi o listă cu lucrurile pe care le consideră ei bune în viață (valorile pe care le prețuiesc) și apoi o altă listă cu lucrurile pe care cred ei că le-ar cumpăra. Apoi cele 2 liste trebuie comparate pentru ai face pe aceștia să realizeze și să înțeleagă dacă lucrurile pe care le-au trecut pe lista dorințelor le va aduce fericire și de ce.

Copiilor le trebuie explicate metodele folosite de anunțatori pentru a atrage consumatorii să achiziționeze produsele promovate. Unul dintre cele mai folosite trucuri este acela de sensibilizare a consumatorilor prin introducerea acestora într-o poveste și crearea senzației de plăcere și confort. Alte trucuri sunt: folosirea cuvintelor care te îndrumă greșit, ca de exemplu “studiile au arătat că ...”, “numai pentru o perioadă limitată de timp”, “gustul adevărat al”, prezentarea exagerată a proprietăților produselor; folosirea personajelor de desene animate și a celebrităților pentru a vinde nume de marcă; Explicarea modului în care marketerii țintesc tinerii Se va face prin găsirea unor exemple care sugerează concret cum marketerii încearcă să construiască în rândul copiilor loialitatea de marcă.

Trebuie abordată problema crossmarketingului (marketingul încrucișat) arătând cum lansarea de noi filme destinate copiilor sunt de obicei precedate de campanii de marketing ce implică jucării, fast food-uri, cărți și îmbrăcăminte. De asemenea trebuie abordată problema ”Cum să fii cool și atrăgător”, pe care marketerii o îndreaptă către copiii mici și adolescenți.

Majoritatea reclamelor la produse alimentare îndreptate spre copii sunt pentru fast-fooduri, bomboane, snacks-uri și cereale. De aceea trebuie purtate discuții cu copiii, cu privire la următoarele aspecte: mâncarea este preparată de artiști speciali, care fac ca aceasta să arate perfect într-o reclamă; limbajul de tip capcană folosit în reclamele pentru mâncare, în special pentru cereale, care indică faptul că acestea constituie componenta principală a unei mese sănătoase;

Abordarea problemei valorii banilor, una dintre cele mai importante lecții pe care părinții trebuie să o dea copiilor lor este aceea legată de bani.

Cultura consumatorului de astăzi promovează cheltuirea banilor și mai puțin economisirea acestora de aceea pe baza acestui fapt trebuie purtate discuții cu copiii cu privire la deciziile de achiziție și gestionarea banilor. Cum să fii un consumator responsabil și deștept. Acest lucru poate fi insuflat copiilor prin discuții cu privire la efectul consumului de masă asupra mediului înconjurător. Aceștia trebuie încurajați să se gândească bine înainte să achiziționeze un produs determinându-l să facă comparație între diferitele produse oferite pe piață, să citească termenele de valabilitate ale produselor pentru a-și da seama dacă sunt expirate sau nu, să facă comparație între magazinele în care se comercializează diversele produse etc. De asemenea aceștia trebuie învățați să se gândească dacă chiar au nevoie de produsul respectiv pentru a evita cumpărăturile neesențiale. Cu alte cuvinte părinții trebuie să-și încurajeze copiii să caute mai multe informații referitoare la un produs astfel încât aceștia să nu se limiteze doar la informațiile prezentate în cadrul reclamei.

Iată o serie de întrebări cu care părinții trebuie să-și învețe copiii, atunci când aceștia se află în fața unui produs:

- Cum se folosește acest produs ?
- Funcționează bine ?
- Chiar am nevoie de acest produs ?
- Ce alte produse similare există și la ce preț ?

Nivelul de desfășurare al discuției: Părinții trebuie să se străduiască să mențină discuțiile despre publicitate cu copiii lor la un nivel pe care aceștia să poată să-l înțeleagă. Pentru a face acest lucru părinții trebuie să folosească termeni, analogii și concepte cu care copiii lor sunt deja familiarizați. Se pot folosi următoarele formulări:

- Publicitatea transformă produsul într-o “vedetă”. O reclamă îmbracă produsul, îl machiază, pune lumini strălucitoare asupra acestuia și îl face să pară mai mare decât în realitate. Astfel anunțatorul speră că reclama va determina consumatorii să-și dorească să aibă acea “vedetă” în casele lor.
- Publicitatea este asemănătoare unui “reflector de bicicletă”. O reclamă funcționează ca un reflector de bicicletă aprins pe timpul nopții; luminează mai bine produsul pentru ca acesta să poată fi mai vizibil.
- Publicitatea face ca un produs “să iasă din mijlocul unei mulțimi”³. Este dificil să poți fi observat în mijlocul unei mulțimi; lucrurile tind să se piardă și să se amestece. Cu toate acestea dacă o persoană din mulțime poartă o haină de culori tipătoare sau poartă o pălărie mare, atunci aceasta se va remarca din mijlocul acelei mulțimi. Un anunțator vrea ca produsul său să troneze în mintea oamenilor și drept urmare luminează puternic acel produs într-o manieră în care să atragă atenția asupra acestuia.

Câteva principii pentru publicitatea dedicată copiilor sub 14 ani:

“Anunțatorii trebuie să țină cont de nivelul de cunoștințe și maturitate al publicului cărui i se adresează prin intermediul mesajului publicitar. Copiii de vârste mici au o capacitate limitată de evaluare a conținutului informațional pe care îl primesc. De asemenea, acestora le poate lipsi abilitatea de a înțelege natura informațiilor personale pe care le descoperă pe diversele tipuri de media. De aceea anunțatorii au responsabilitatea de a proteja copiii de către propriile lor susceptibilități;

Întrucât, copiii au o imaginație bogată și sunt destul de creduli, anunțatorii nu trebuie să exploateze în mod necinstit nivelul imaginației acestora. Exagerarea calităților și performanțelor produselor nu trebuie stimulate, atât direct cât și indirect, prin intermediul publicității;

Produsele care prin natura lor sunt neadecvate copiilor nu trebuie să fie îndreptate direct către aceștia prin intermediul publicității;

Ținând cont de faptul că publicitatea poate juca un rol important în educația copiilor, anunțatorii trebuie să comunice informații de o mare veridicitate și acuratețe, precum și întrun limbaj care să fie pe înțelesul acestora întrucât ei pot lua exemple din publicitate care pot să le afecteze sănătatea și bunăstarea;

Anunțatorii trebuie să îndemne la crearea de reclame care să influențeze pozitiv comportamentul social al copiilor prin introducerea în structura acestora a celor mai importante norme și valori sociale cum sunt: prietenia, bunătaea, onestitatea, generozitatea, simțul dreptății și respectul față de ceilalți;

Trebuie avut grijă ca în cadrul reclamelor să fie incorporate și minoritățile tocmai pentru a evidenția rolurile pozitive și sociale ale acestora iar stereotipurile sociale și apelul la prejudecii trebuie evitate;

Cu toate că există o serie de influențe care afectează în mod direct dezvoltarea socială și personală a copiilor, tot părinților le rămâne responsabilitatea principală în asigurarea conduitei acestora.

Întrucât copiii se află într-un proces de dezvoltare a cunoștințelor fizice și sociale generale, aceștia sunt mult mai limitați decât persoanele adulte în ceea ce privește experiența și capacitățile necesare evaluării publicității precum și formării deciziilor de achiziție. Din aceste motive anumite tehnici și metode de prezentare a publicității îndreptate către adulți pot influența negativ copiii dacă acestea sunt folosite în cadrul publicității adresate celor mici.

Funcțiile principiilor directe sunt de a delimita acele arii care necesită o atenție specială și pentru a ajuta la evitarea transmiterii de mesaje înșelătoare copiilor prin intermediul publicității. Intenția este de a veni în ajutorul anunțatorilor pentru ca aceștia să trateze cu sensibilitate și corectitudine copiii și nu de a-i deposeda pe ei și nici pe copii de beneficiile inovative ale publicității. Având în vedere toate afirmațiile anterioare precum și diversitatea în dezvoltarea copiilor, crearea unei reclame destinată acestora va reprezenta o adevărată provocare.

Astfel va fi nevoie de mai multă muncă, creativitate și cercetare pentru a avea succes. În zilele noastre, mulți anunțatori încearcă să creeze campanii care să țintească și să facă apel, în

același timp la copii și părinți, la niveluri separate, ceea ce reprezintă o provocare și mai mare. Cu toate acestea, dacă campaniile se dovedesc a fi de succes, recompensa nu este alta decât aur curat. “

Bibliografie:

- Bogart L. - “Strategy in Advertising, Matching Media and Messages to Markets and Motivations”. (1989);
Brune, Francois - “Fericirea ca obligație: Psihologia și sociologia publicității”, Editura. Trei, București, (1996);
Charles Gide, ”Principii de economie politică”;
Cronin, Anne M. - “Advertising and the consumer citizenship: Gender, images and rights”, Routledge, (2000);
Emil de Girardin (1802-1881);
Gilles Lipovetsky - “Fericirea paradoxală”, Editura Polirom (2007);
Jones, John Philip – “How advertising works”, Sage Publications, London, (1998);
J. K. Galbraith – “American Capitalism” (1952);
Jacques LE GOFF, “Banii și viața”, București, Editura Erasmus, (1993);
Kapferer, Jean-Noel – “Căile persuasiunii: modul de influențare a comportamentelor prin mass-media și publicitate”, Editura Comunicare, București, (2002);
Parsons, Talcott – “The structure of social action” (1937);
Prihoanca, Diana – “Televiziune, marketing, comunicare”, Editura Uranus, Bucuresti, (2008);
Williamson, Judith – “Decoding advertisements: Ideology and meaning in advertising” , Marion Boyars, London, (1998).

ACTIVITIES TO PRACTISE LISTENING IN THE ESL CLASSROOM

Prof. Mirela-Geta POPA
Liceul Tehnologic „Costache Conachi”, Pechea, jud. Galați

Our main concern as language teachers is to develop our students' ability to use the language they are learning for the purpose of communication.

Oral communication is a two-way process between speaker and listener, involving the *productive* skill of speaking and the *receptive* skill of listening with understanding. Both speaker and listener have a positive function to perform: the speaker has to *encode* the message to be conveyed in appropriate language, while the listener has to *decode* the message. As we can see, *listening* is an essential part of communication and for this reason, learning to listen/understand simply cannot be left to chance. The consequences of its neglect quickly show up outside the classroom, when the learners no longer have any control over what is said to them. In addition, poor understanding often generates nervousness, which may in turn further inhibit the ability to speak.

Listening is what students always find hardest. Unlike a written text, a listening text is generally met just once or twice. Students can't go over and over it, trying to work out what has been said. In order to train your students to listen without them feeling overwhelmed you should take into consideration the following suggestions:

1. Classroom listening tasks should follow real-world reception, both in purpose and technique. For decoding an oral text properly the students must target its overall meaning, not its individual elements. The teacher must encourage the students to make use of contextual clues to elicit their meaning: instead of running to the dictionary to look up the meaning of every new word, the teacher should urge the students to make inferences and predict their meanings.

2. Expose students to as much spontaneous speech as you can, because this is what they will hear most of in an English speaking environment. You can provide a lot of this exposure yourself by the way you talk in class. Find a moment to tell a story or an anecdote, or to describe something without choosing your words too carefully. This slightly more "social" talk, perhaps outside the main structure of the lesson, can approximate more closely to the non-classroom speech students are aiming to understand.

3. Do your classroom management in English. When addressing the students, the teacher should use the target language as much as possible (*Stand up!* or *Go to the blackboard!*). Exposed regularly to the teacher's foreign language explanations the students will develop listening skills and come to understand more and more complex messages.

4. Use audio and video recordings. They should help students to get familiar with features of everyday speech, get used to understanding meaning from the context without knowing all the words. Give your learners practice at getting the basic meaning of a text with just one hearing - this, after all, is the situation they will face outside.

5. Motivate students to listen. Many teachers like to use authentic materials like stories or songs but the students don't always show the expected enthusiasm. To raise anticipation and to aid comprehension it is ideal to have an initial discussion about the material you are going to use. Talk

to the class about the speakers, the situations referred to, the time period, location and so on. Not only does this generate interest but it reduces the amount of work the students have to do. With some basic questions about the text already answered, they focus more on the specific task you set. If, for example, your listening text is a Beatles song, you can begin with pictures of the band and you can find out what the students know about them.

6. Use listening for pleasure, too. You can also use radio stories, films, etc, where the motivation for listening lies in the interest of the text itself. This is something that learners can do outside class, too - and they are more likely to do so if they build up confidence by doing it in class first.

7. Let your students experience a variety of accents and dialects. You will probably want to do most of your listening work with the accent(s) your students are most likely to experience. When you expose your students to other accents, however, you help them to get used to the reality of English as a diverse and global language.

8. Teach students the strategies needed to control the input they get. In a face-to-face situation, the listener is very active, indicating how well they are following the speaker. Perhaps, using some transcripts of spontaneous speech, show your students how they can indicate that they are understanding, or how they can ask for repetition or clarification. Having such strategies at their disposal can give students confidence to interact with more competent speakers outside the classroom. By doing this, they get themselves more exposure and so have more learning and practice opportunities.

9. Consider setting listening tasks for homework. Active listening only becomes effective outside the classroom, in the streets of foreign cities, in public library, or on the Internet, where there is nobody to help them in their efforts. Therefore the students must learn to cope with the tasks as independently as possible: they must learn to use their own forces to decode, analyze and evaluate the new material.

There are many different techniques which teachers can use to encourage students to listen for the main points. Charles and Jill Hadfield offer some examples:

* *Listen and complete* - Students listen and use the information given to complete a picture, map, diagram, table, or chart.

* *Listen and correct* - Students listen to a text which contains a number of factual mistakes. They identify and then correct the mistakes.

* *Listen and do* - Students listen to a series of instructions or actions, and do them as they hear them.

* *Listen and draw* - Students listen to a description of a person, place, or object and draw it as they listen.

* *Listen and guess* - Students listen to a description of a person, place, or object and guess what it is.

* *Listen and match* - Students listen to a description and match it to, for example, pictures, people, objects, or places.

* *Listen and reorder* - Students listen to some information and use it to put some pictures or sentences in the correct order.

David Deubelbeiss recommends some activities modeling each type of listening exercise:

1. Listening warm-ups

* *Categories* - The teacher will give your group a category. Continue saying one thing from the category. Listen carefully! If you repeat someone's word, you are out of the game. You have 5 seconds to reply. Each time you say a word in the category, collect a piece of paper (or use toothpicks). The most pieces of paper at the end wins!

* *Telephone game* - Put students into lines or rows. Whisper a sentence into the first student's ear (make sure you write it down on paper!). That student then whispers what they heard to the next student and so on. The final student in line runs to the board and writes the sentence on the board. The closest to the original sentence wins.

2. Listen and draw

* *Draw the picture* - The teacher has a picture in her/his hand. The student's draw the picture as described. They compare with other students afterwards and check their drawing against the teacher's. Next, the students do the same as the teacher, in a small group or in pairs.

* *Draw the teacher's apartment!* - Listen carefully as the teacher describes his/her apartment. Draw in as much detail as possible. Check by drawing the teacher's apartment on the board.

3. Listen and react/do

* *Describe and do* - The teacher describes a process "how to _____" and the students act this out. Afterwards, students can listen to an actual video that demonstrates what the teacher told them. Then, give students a task card (*Make an omelette!* or *Bake a cake!*). They must tell their partner what to do.

* *Listen and re-enact the dialogue* - Play students a simple dialogue several times. Ask them to try and role play the dialogue. Review for the correct answers and students write the dialogue down. The students practice the real dialogue to finish.

* *Do as I command* - This is a simple variation of "Simon Says". A student or a teacher commands the students to do or perform an action saying: "Act like!". The students must react. Repeat in pairs or small groups.

4. Listen and correct

* *Read and react* - The teacher reads out a prepared script (student text). The students react by knocking or coughing when they hear a mistake!

* *Note the differences* - Each student has a handout which is slightly different. One is correct, the other incorrect. The student with the incorrect version reads out their script. As they read the passage, the other student must stop and say: "No, no, no, that's wrong! It should say _____". Correct together as a class.

5. Listen and answer

* *The 5 Ws* - Play a short audio story or news report. At the end students have to ask questions using the 5Ws (Who/What/Where/When/Why). Let them be the reporter!

* *Quizzes* - Play a short audio passage and then have the student respond and answer several comprehension questions. Another great idea is to have them write the questions, to quiz their classmates!

* *Prediction* - Find a good audio story. Students listen to the audio story and when the teacher pauses it, they guess - "What will happen next?". This really keeps them listening and engaged in the learning!

* *Cloze/Language gap* - The student have a passage with some words missing. They listen (repeat as often as necessary) and then check their answers when the audio is played again. Can be used very well with karaoke.

6. Listen and re-tell/finish

* *Finish it off!* - The teacher tells the students a story, with gestures. The students must listen to the story carefully and either A) answer a question at the end or B) finish the story. Correct answers get a prize. It works well with jokes/funny stories/riddles.

* *Story retelling* - Students in different rooms listen to a different story. They return and tell each other the story they heard.

Conclusion. Nowadays, listening plays a more central role in language teaching. University entrance exams, school leaving tests, and other examinations have begun to include a listening component, an acknowledgment that listening ability is an important aspect of second language proficiency.

Bibliography :

Bălan, R., Cehan, A., Ciută, C., *In-Service Distance Training Course for Teachers of English*, Iași, Polirom, 2003;

Deubelbeiss, D., *Intensive Listening. Classroom Strategies that Work!*, Available at:
<https://www.slideshare.net/ddeubel/intensive-listening-activities>;

Flowerdew, J. and Miller, L., *Second Language Listening: Theory and Practice*, Cambridge University Press, New York, 2005;

Hadfield, C and Hadfield, J., *Simple Listening Activities*, Oxford University Press, Oxford, 2000;

Maxom, M., *Teaching English as a Foreign Language for Dummies*, John Wiley & Sons Ltd., Chichester, West Sussex, 2009;

Race, P. and Wharton, S., *500 Tips for TESOL*, Taylor & Francis e – Library, 2005;

Vizental, A., *Metodica predării limbii engleze*, Ed. Polirom, 2007.

STUDIUL DE CAZ PRIVIND *INTEGRAREA COPIILOR CU AUTISM ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ*

Prof. înv. preșcolar Elena –Ionica ROȘEANU
Școala Gimnazială „Dimitrie Grecescu”
G.P.P. Nr. 29 Dr. Tr. Severin, jud. Mehedinți

Numărul copiilor cu dizabilități, cu precădere intelectuale, cognitive sau fizice, a ajuns pe plan mondial la cote ridicate. Cu acest lucru se confruntă și societatea românească. Legislația în sprijinul acestor copii este precară încă. Pentru integrarea lor reală în societate sunt necesare ore de terapie pe termen lung, este nevoie de instituții cu personal calificat, care să ofere toate serviciile necesare finanțate de la bugetul statului. Până când vor fi posibile aceste facilități (normale într-o societate care are grijă de cetățenii ei) familiile acestor copii se descurcă după posibilitățile materiale pe care le au.

Integrarea lor implică schimbări de sistem și de mentalitate la nivelul cadrelor didactice, fiind nevoie în egală măsură de resurse materiale și umane. Multe dintre resursele materiale de primă necesitate sunt asigurate de cadrele didactice și familii: materiale educaționale și săli de clasă adaptate nevoilor copiilor cu dificultăți/ deficiențe de învățare. Resursele umane presupun cadre didactice formate în această direcție, profesori de sprijin suficienți, logoped, psiholog școlar.

Studiu de caz:

Date de identificare: I.K.A.

Vârsta: 3 ani și 6 luni

Sex: Masculin

Descrierea contextului familial și a situației copilului în ceea ce privește tulburarea din spectrul autist cu care este diagnosticat

I.K.A. este băiat, născut în Drobeta Turnu Severin, anul 2019. I.K.A. este primul copil al familiei. Pe parcursul primului an de viață a avut o dezvoltare în grafic. Dezvoltarea somatică, staturală și toracală erau în limitele normalului: corp proporționat, bine dezvoltat, expresie inteligentă. Există însă o întârziere semnificativă în dezvoltarea limbajului și primele cuvinte. I.K.A. a fost Diagnosticat cu Sindrom autist prin discontact, agresivitate psihică asupra propriei persoane, manifestări hiperkinetice și întârziere în dezvoltarea psihică și de limbaj la vârsta de 3 ani.

Diagnosticul a fost dat la Spitalul din Cluj, Copilul primind tratament medicamentos. Mama și tatăl copilului sunt plecați în străinătate la lucru, fiind șoferi pe TIR, copilul aflându-se în grija bunicii de la vârsta de 1 an și 5 luni. Regimul de viață este unul ordonat, echilibrat, bunica este devotată, interesată de reușita copilului.

Vorbirea este aproape inexistentă, fără participarea emoțională. Se remarcă caracterul reproductiv-imitativ (ecolalie) și nu cel de comunicare al limbajului. Nu este atent la ce i se spune; lăsa impresia că nu aude, nu-și fixează privirea asupra persoanelor din jur, nu căuta contactul vizual cu acestea. Evita contactul cu ceilalți copii. Examinarea a fost foarte dificilă pentru o corectă evaluare a comportamentului datorită imposibilității de testare prin teste standardizate. Metoda de bază a fost observarea, înregistrându-se dezvoltarea motrică, cunoașterea părților corpului,

recunoaștera formelor, culorilor, orientarea spațială, noțiuni, răspunsuri la comenzi, număratul, folosirea creionului. Înregistrarea comportamentului s-a făcut pe cât posibil în timp și medii diferite. În interacțiunea socială: copilul nu cooperează la activitățile de grup, nu lovește, dar este afectuos.

Preocupările și interesele copilului:

- Arată interes pentru imagini, poze, cărți colorate (cât mai colorate)
- Îi plac filmulețele pe telefon/tabletă, atât de mult încât le reia de foarte multe ori
- Îi plac strigătele din desenele animate și la unele cântecele
- Prezintă un comportament stereotip
- Bate din palme atunci când este bucuros
- Schimbările de mediu sunt acceptate dacă este însoțit de persoana de care este cel mai mult atașat (bunica)

Obiective pe termen scurt:

- Să grupeze obiecte de aceeași culoare
- Să reproducă onomatopee
- Să învețe să salute

Obiective pe termen lung:

- dezvoltarea socializării
- dezvoltarea atenției perceptive
- dezvoltarea auzului fonematic
- gimnastica aparatului fonoarticular-stimularea inițiativei pentru comunicarea gestuală și verbal

Concluzii:

Cel mai bun tratament pentru copiii cu autism este o abordare în echipă și aplicarea unui program bine structurat, în mod constant. Este important ca familia să aibă grijă și de ei înșiși. Părinții sunt sfătuiți să învețe diverse modalități de a face față tuturor emoțiilor, temerilor și îngrijorărilor care apar atunci când au în grijă un copil cu autism. Provocările de zi cu zi și cele pe termen lung la care sunt supuși cresc mult riscul părinților și al celorlalți copii din familie de a face depresie sau alte afecțiuni legate de stres. Membrii familiei sunt cei mai aproape de copil, iar progresele se evidențiază mai repede dacă ei vor realiza o repetare a unor exerciții, cu frecvența și intensitatea pe care o recomandă logopedul. Ei trebuie să formeze o echipă cu acesta, creând, astfel, un mod de viață propice în care copilul să poată învăța. În acest sens, au loc întâlniri cu părinții, în mod regulat (o dată pe săptămână), când se discută progresul copilului și recomandările în ceea ce privește implicarea tot mai acută în recuperarea copilului, prin formarea abilităților și deprinderilor sociale.

De asemenea acest studiu de caz a reprezentat un foarte bun moment pentru mine de a realiza dacă pot și fac față într-un mediu în care aș lucra cu o categorie de copii cu cerințe educative speciale.

Bibliografie:

1. Păunescu., I., Mușu., Psihoterapie specială integrată, ed. Pro HUMANITATE, 1997

2. Taflam., I., Mușu., Terapie educațională integrată, ed. Pro HUMANITATE, 1997
3. Chelcea Septimiu, Metodologia cercetării sociologice, Editura Economică, București, 2004
4. www.autism.ro
5. www.desprecopii.ro www.copilul.ro www.parinti.comunitate www.sfatulmedicului.ro 14

STUDIUL ASUPRA CUNOȘTIINȚELOR ȘI PERCEPȚIEI ELEVILOR DIN MEDIUL RURAL REFERITOR LA SĂNĂTATEA REPRODUCERII – PROIECT DESFĂȘURAT ÎN CADRUL ORELOR DE DIRIGENȚIE

Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ
Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

1. Motivație

Adolescenții se bucură în general de o stare de sănătate specifică, comparativ cu alte grupuri de vârstă, însă aceștia se pare că se confruntă cu riscuri particulare în ceea ce privește starea de sănătate. Astfel, problemele referitoare la integritatea fizică, dar și psihică ar fi concentrate în jurul sănătății reproducerii, acest aspect aflându-se în relație directă cu viitorul lor. Studiile și estimările demonstrează că problemele de sănătate ale tinerilor în ceea ce privește sfera reproducerii ocupă un loc încă îngrijorător și de aceea programele de informare și prevenție se justifică în ceea ce privește aplicabilitatea.

În ceea ce privește nașterile, adolescenții se confruntă cu acestea în proporție de 23%. Un număr aproximativ de 16 milioane de nașteri sunt atribuite anual tinerelor cu vârste cuprinse între 15-19 ani, reprezentând 11% din totalul nașterilor. Aproximativ 2,5 milioane de nașteri se raportează la adolescente cu vârsta înrew 12 și 15 ani în țările sub-dezvoltate, dintre care minim 1 milion se raportează la tinere cu vârsta mai mică de 16 ani din Africa.

Nașterile (naturale sau prin intervenție chirurgicală- cezariană) raportate la tinere, comparativ cu persoanele adulte, care au atins un anumit grad de maturitate fizică și psihică, se pare că implică riscuri mai mari și înregistrează un număr mai mare de decese în rândul mamelor și a nou-născuților, având în vedere și apelarea la avort la cerere sau ca măsură terapeutică. Sarcina la mamele tinere se asociază cu riscul crescut de o greutate mai mică la naștere, de nașteri premature, afecțiuni neonatal severe și în consecință risc mai mare de mortalitate.

Din numărul total de 22 milioane de avorturi anuale, 15% sunt raportate la tinerele cu vârste între 15-19 ani și 26% la cele cu vârste între 20 și 24 ani. Un număr de aproximativ 1 milion de tineri cu vârste între 15-24 ani sunt infectați cu HIV în fiecare an, reprezentând 41% din infectările raportate la persoanele cu vârstă peste 15 ani (Global report: UNAIDS report on the global AIDS epidemic UNAIDS, Geneva, 2010).

În România, de la căderea comunismului s-a creat terenul potrivit pentru o educație a maselor cu privire la sănătatea sexuală și modul în care aceasta poate influența atât individul, cât și celula societății, familia. Cu toate acestea, încă din 2006 la nivel național nu s-a implementat o strategie în acest sens. Dată fiind continua dezvoltare considerăm că este necesar un program prin care tinerii țării să fie corect informați cu privire la posibilele consecințe ale faptelor lor și modul în care ele pot influența societatea, ca un tot unitar. Pentru că este necesar să știm nivelul național al cunoștințelor și mai ales interesul, am studiat o evaluare, care prin intermediul unui chestionar de 96 de întrebări despre familie și sănătatea reproducerii viza subiecte ca primul contact sexual, virginitate, sexul protejat și educația sexuală. Având vedere faptul că un procent de aproximativ 7%

dintre cei ce au participat la studiu au admis faptul că și-au început viața sexuală înainte de 15 ani și că procentul este ridicat în comparație cu respondenții cu vârsta între 30 și 74 de ani, am considerat just să ne alegem ca grup țintă un grup de adolescenți cu vârsta mai mică de 18 ani. În studiul menționat mai sus, se adevărește faptul că vârsta primului contact sexual este mai mică în general la bărbați, la cei cu un nivel mai scăzut de educație și la cei din mediul rural. Chiar dacă o pătrime au folosit mijloace de contracepție la primul contact sexual, majoritatea a admis că informații utile despre acest subiect au fost în general puține și nu au avut ca sursa avizată un medic sau un cadru didactic.

Se justifică, astfel, necesitatea de a le oferi tinerilor informații corecte despre infecțiile cu transmitere sexuală, despre efectele acestora asupra sănătății fizice și psihice, despre metodele de contracepție, pentru a-i motiva să adopte un stil de viață mai sănătos, un comportament responsabil și o atitudine nediscriminatoare față de persoanele care se confruntă cu astfel de probleme de sănătate. Prin lege, fiecare persoană are o serie de drepturi fundamentale privitoare la serviciile de informare și prevenție referitoare la sănătatea reproducerii : dreptul la informare (despre existența și beneficiile acestor programe), dreptul la acces la diverse servicii (indiferent de sex, religie, etnie, statut matrimonial sau domiciliu), dreptul la opțiune (în ceea ce privește participarea la programe de informare sau în ceea ce privește alegerea metodelor de contracepție), dreptul la siguranță (acces la metode de contracepție eficiente și sigure), dreptul la intimitate (asigurarea confidențialității), dreptul la demnitate (dreptul de a fi tratat cu politețe și demnitate) și dreptul la opinie.

Cunoscut fiind că abstenența sexuală a fost o practică des folosită în România, mai ales înaintea căsătoriei, majoritatea au admis că vârsta primului contact sexual a fost la 18 ani, dar există și rezultate mai ales raportate în mediul rural, unde vârsta medie a fost sub 16 ani (la 53.4% dintre cei din aceasta categorie). De asemenea, în concluziile studiului s-a atras atenția asupra faptului că respondenții din mediul rural au raportat nefolosirea în majoritatea cazurilor a mijloacelor de protecție împotriva bolilor cu transmitere sexuală sau a unor sarcini nedorite.

Un alt aspect important vizează modul în care s-a abordat problematica sexuală la noi în țară, unde spre deosebire de marea majoritate a țărilor vestice, femeile nu au primit o educație sexuală suficientă și a lipsit cu desăvârșire educația despre contracepție. Politica agresivă a regimului Ceaușescu pro-natalitate ce a interzis vânzarea sau folosirea de contraceptive și avorturile, a lăsat urme adânci în conștiința națională prin numărul suficient de mare de femei ce au murit datorită încercării de a avorta, dar și prin faptul ca nici generația actuală de tineri nu cunosc suficient metodele prin care se pot proteja și îi pot proteja pe cei dragi. Astfel, rezidenții mediului urban au un procentaj de trei ori mai mare în ceea ce privește sursele de informare pertinente ca doctorii și cărțile specializate.

Astfel, considerăm că este indicat să ne adresăm unui grup țintă care a depășit vârsta primului contact sexual, pentru că printre cei pe care îi vom ajuta se regăsesc atât persoane care și-au început viața sexuală, cât și persoane care nu și-au început viața sexuală, pentru a-i putea face conștienți de pericolul existent o data cu acest pas și a-i motiva, împiedicându-i să se confrunte cu infecțiile cu transmitere sexuală.

2. Obiective

- evaluarea cunoștințelor în ceea ce privește informațiile cu privire la sănătatea reproducerii.
- scăderea incidenței și a mortalității cu legătură directă către infecțiile cu transmitere sexuală în populația asistată

- explicarea principalelor aspecte despre infecțiile cu transmitere sexuală cu ajutorul unei prezentări Power-point
- creșterea nivelului de informație asupra sănătății reproducerii (metode de contracepție, infecții cu transmitere sexuală, consecințe asupra sănătății), nivel de cunoștințe ce va fi evaluat prin metode nespecifice (discuții libere), cât și specifice (chestionare)

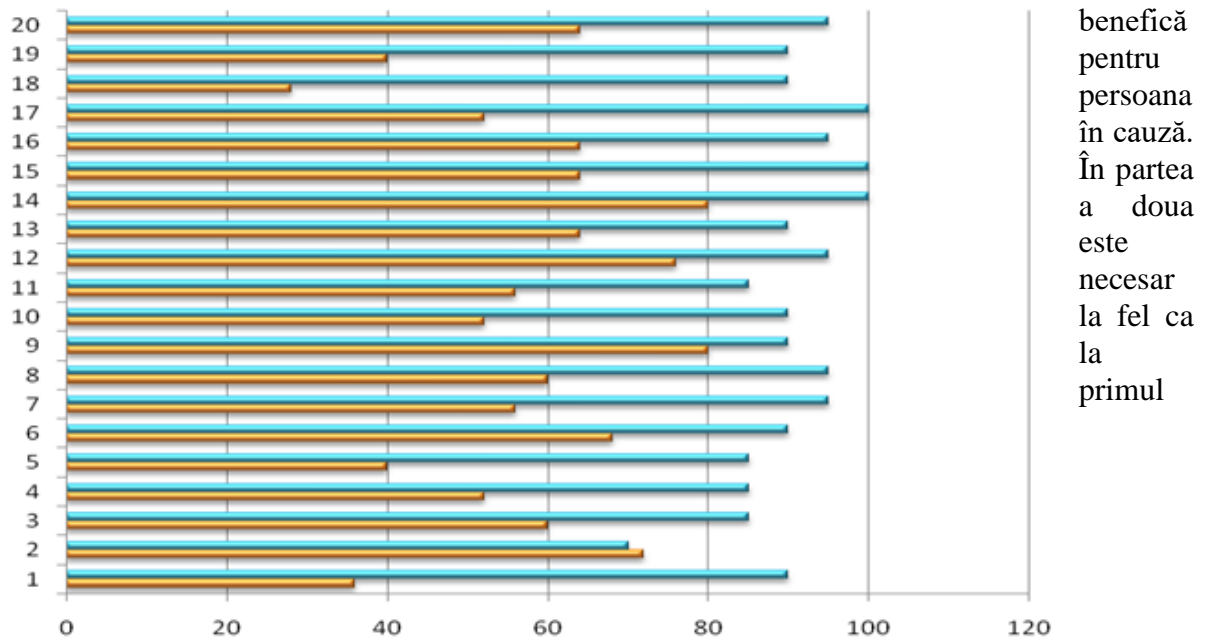
Prin acest proiect am dorit să aduc la cunoștința adolescenților din mediul rural că începerea vieții sexuale are drept consecință obligația lor de a cunoaște principalele mijloace de contracepție expuse (cu ajutorul unei prezentări în format Power Point), dar și a infecțiilor pe care le pot contacta în timpul actului sexual. Astfel, mi-am propus ca înaintea expunerii să solicit adolescenților să completeze un chestionar, iar după expunerea orală ce se va axa pe descrierea principalelor infecții cu transmitere sexuală, să solicit completarea unui nou chestionar. În urma corectării celor 2 chestionare am dorit să fie ilustrată acumularea unei părți importante din cele expuse, materializată prin răspunsuri cât mai corecte la al doilea test.

3. Populația-țintă

Grupul asupra căruia proiectul își găsește aplicabilitatea este reprezentat de 20 de elevi din clasa a XI-a învățământ liceal, din cadrul Liceului Tehnologic Todireni, Județul Botoșani. Justificarea acestei alegeri pentru grupul țintă se bazează pe faptul că tinerii reprezintă în general o populație vulnerabilă, întrucât nu au atins încă nivelul de maturitate fizică și mai ales psihică care să le asigure independența și să le confere astfel siguranța. Cu atât mai mult, orientarea către mediul rural se explică prin faptul că statisticile arată că gradul de educație sexuală este unul scăzut în aceste zone, precum și faptul că începerea vieții sexuale corespunde unei vârste nu atât de înaintate. De aceea se poate considera că lipsa accesului neîngrădit la informații privind sănătatea reproducerii fac din această populație una cu risc crescut la expunerea și chiar la contactarea unor infecții care le pot afecta viitorul, uneori chiar și în mod ireversibil. Beneficiarii direcți sunt, așadar, acești 20 de elevi care s-au dovedit a fi extrem de interesați de chestiunile aduse în discuție, întrucât tema aleasă îi vizează în mod direct, fiind grupul de vârstă cel mai potrivit pentru desfășurarea unor proiecte cu astfel de teme. Aparținând mediului rural, accesul la informații este unul limitat, mai ales că din ceea ce am constatat din relațiile lor numai 7 din cei 20 de elevi aveau acces la Internet în afara școlii, fără însă a acorda acestui mijloc de informare un rol principal în informarea tinerilor. Prin intermediul pliantelor care au fost împărțite tinerilor, beneficiari indirecti pot fi considerați familiile acestora și toți cei din anturajul elevilor care au avut acces la acest mijloc de informare.

4. Metode si mijloace de realizare

- Utilizarea de chestionare: structurat în două părți, una ce va fi completată cu noțiuni despre infecțiile cu transmitere sexuală, metodele de contracepție, sursele personale de informare - și a doua parte în care este rugat să evalueze în funcție de cunoștințele sale valoarea de adevăr a anumitor afirmații care fac referire la mijloace de transmitere a infecțiilor cu transmitere sexuală (ITS), cele mai importante ITS și informații minime generale despre sănătatea sexuală
- Primul chestionar cu scopul de a identifica nivelul de cunoștințe pe care elevul le-a dobândit din diferite surse până atunci - de aceea, printre întrebările regăsite în chestionar se numără și una care face referire la participarea la alte proiecte de informare care au avut același subiect.
- Al doilea chestionar este identic structurat și evaluează în primă fază tipurile de ITS cunoscute, simptomele ce apar în ITS și măsura în care participarea la program a fost

chestionar să se evalueze valoarea de adevăr a frazelor- fraze ce într-o oarecare măsură vizează același conținut informațional ca și primul chestionar.

- Am abordat această tehnică pentru a verifica dacă programul a fost într-adevăr de ajutor și dacă elevii și-au însușit acele minime cunoștințe pe care noi ni le-am propus să le prezentăm.
- Prezentarea Power Point:
 - Elevilor li s-a prezentat succint metodele de contracepție. Apoi, folosindu-ne de prezentare, le-am prezentat următoarele boli : sifilisul,gonoreea, hepatita B, Infecția HPV și HIV/SIDA.
 - Pentru fiecare boală am prezentat urmând un schelet comun agentul etiologic, modalitatea de transmitere, modul în care se desfășoară infecția exemplificând unde s-a putut și leziunile caracteristice, tratamentul și profilaxia.
- Pliantul :
 - Atinge puncte care s-au expus și oral
 - A fost păstrat de elevi, conținând și alte informații utile și în același timp încurajatoare pentru cei ce au nelămuriri sau nu știu cui să se adreseze.

5. Rezultate

Proiectul s-a axat pe inducerea unei stări de conștientizare a faptului că începerea vieții sexuale reprezintă o responsabilitate pentru cel în cauză, dar și pentru cei ce îl înconjoară. Adolescentul trebuie să realizeze că are dreptul de a se informa, drept ce are și valența unei datorii.

În urma evaluării ambelor chestionare la care au răspuns cei 20 de elevi prezenți la prezentarea noastră, am realizat următorul tabel care exprimă reușita în încercarea de a-i informa. Menționăm că aceasta nu ar fi fost posibilă dacă ei nu ar fi colaborat cu noi și nu ar fi fost atât de deschiși. Rezultatele de mai jos sunt procente, 100% însemnând faptul că elevul a răspuns corect la toate întrebările din partea a doua a chestionarului, cu galben fiind marcat rezultatul primului test și cu albastru rezultatul la al doilea test. Per ansamblu, s-a observat o evoluție atât pentru prima parte a chestionarului, cât și pentru a doua.

În final am obținut o creștere a procentajului de răspunsuri corecte de la 58,2 % la 90,75%, ceea ce înseamnă o diferență de 32,55%, fapt care sprijină faptul că realizarea obiectivelor s-a

efectuat cu succes.

6. Concluzii

Programul de informare și prevenție derulat în cadrul orelor de dirigenție prin intermediul metodelor și mijloacelor diverse utilizate expuse anterior, a reușit să informeze grupul țintă asupra riscurilor pentru sănătatea reproducerii și să le neutralizeze acțiunea. Informându-i corect, într-un limbaj lipsit de echivoc, cât mai accesibil și potrivit vârstei și nivelului lor de cunoștințe, tinerii au conștientizat gravitatea aspectelor prezentate, mai ales că se referă la propria lor stare de sănătate. Astfel, orientându-se asupra unui grup populațional cu risc crescut a responsabilizat elevii și le-a oferit un punct de plecare în ceea ce privește sănătatea acestui segment.

Bibliografie:

1. G.C. Patton, C. Coffey, S.M. Sawyer, et al. -Global patterns of mortality in young people: A systematic analysis of population health data, *Lancet*, 374 (2009), pp. 881–892;
2. S.M. Sawyer, R.A. Afifi, L.H. Bearinger, et al.-Adolescence: A foundation for future health-*Lancet*, 379 (2012), pp. 1630–1640;
3. G.C. Patton, C. Coffey, C. Cappa, et al.-Health of the world's adolescents: A synthesis of internationally comparable data,*Lancet*, 379 (2012), pp. 1665–1675;
4. S. Neal, Z. Matthews, M. Frost, et al.-Childbearing in adolescents aged 12–15 years in low resource countries: A neglected issue. New estimates from demographic and household surveys in 42 countries, *Acta Obstet Gynecol Scand*, 91 (2012), pp. 1114–1118;
5. A. Nove, Z. Matthews, S. Neal, et al.-Maternal mortality in adolescents compared with women of other ages: Evidence from 144 countries,*Lancet Glob Health*, 2 (2014), pp. e155–e164;
6. Smith GD, Frankel S, Yarnell J: Sex and death: are they related? Findings from the Caerphilly cohort study. *BMJ* 1997, **315**(7123):1641-1644;
7. Cornelia Rada- Sexual behavior and sexual and reproductive health education a cross-sectional study in Romania,2014;
8. Oaneș/Faludi C: Debut of the sexual and contraceptive life of Romanian female student. A qualitative study. *Rom J Popul Stud* 2010, IV 23-43;
9. <http://www.cdc.gov/reproductivehealth/>;
10. Research and action needed for adolescent sexual and reproductive health and rights http://www.who.int/reproductivehealth/topics/adolescence/research_srh-rights/en/.

UTILIZAREA EXCESIVĂ A TELEFONULUI MOBIL - STUDIUL ASUPRA PERCEPȚIEI ELEVILOR REFERITOR LA RISCURILE ȘI BENEFICIILE DIGITALIZĂRII

Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ
Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

1. Motivație

Industria telefoniei mobile și-a început dezvoltarea la începutul anilor 1980, companiile concentrându-se asupra profiturilor și nu asupra efectelor biologice asupra omului. La acel moment, cel mai important efect asupra sănătății cauzat de microunde era reprezentat de creșterea temperaturilor la nivelul țesuturilor umane. Astăzi există mai mult de două miliarde de utilizatori expuși zilnic la radiații electromagnetice, deși reprezentanții companiilor refuză să admită existența unor riscuri, precum modificări genetice, disfuncții cerebrale, tumori și alte afecțiuni cum ar fi tulburările de somn și migrenele.

Medicul epidemiolog George Carlo este cel care în perioada 1993-1999 a condus un studiu asupra riscurilor telefoniei mobile, luptând pentru a aduce adevărul despre pericolul radiațiilor în atenția publicului, precum și pentru a avertiza și informa asupra metodelor de protecție.

În decembrie 2006, un studiu epidemiologic asupra telefoanelor mobile, publicat în „Journal of the National Cancer Institute” susținea faptul că utilizarea acestor tipuri de telefoane este absolut sigură. Ca replică, programele televizate încurajau populațiile - „Go ahead and talk all you want-it’s safe!”, însă, din nefericire, acest studiu a fost finanțat de companiile din domeniu și astfel rezultatele sale sunt direcționate către încurajarea consumatorilor de a folosi telefoanele mobile. Dr. Carlo identifică unele dintre problemele acestui studiu, printre care nedefinirea corectă a utilizatorilor de telefonie mobilă. În acest studiu sunt acceptați ca utilizatori persoane care au folosit telefonul mobil cel puțin o singură dată între anii 1982 și 1995. Astfel, orice persoană care a folosit telefonul de cel puțin 26 de ori este considerat utilizator, în timp ce persoanele cu mai puțin de 26 de utilizări nu sunt incluse în studiu. De asemenea, au fost ignorate mecanismele patologice, precum tulburări genetice și de comunicare intercelulară.

Medicul George Carlo aseamănă telefonul mobil cu un aparat de radio care transmite semnale în mod continuu. Inițial creat pentru Departamentul Apărării, telefoanele mobile sunt dispozitive care nu au fost inițial testate din punct de vedere al siguranței acestora, intrând pe piață din cauza unei lacune de reglementare. Îngrijorarea referitoare la riscurile telefoniei mobile a fost amplificată în anul 1990 când un om de afaceri a depus un proces întemeiat pe faptul că radiațiile emise au cauzat moartea soției sale printr-o tumoră la nivelul creierului. Pentru a răspunde la întrebările cu privire la riscurile telefoniei mobile, companiile au inițiat o organizație non-profit numită Wireless Technology Research (WTR), condusă tocmai de dr. George Carlo. Sub conducerea sa, oamenii de știință au descoperit că radiațiile telefonului mobil cauzează modificări asupra ADN-ului și interferențe cu stimulatoarele cardiace, precum și disfuncții cerebrale, tumori, autism, tulburări de atenție, boli neurodegenerative, probleme psihologice și de comportament. Studiile sale au evidențiat că rata mortalității din cauza tumorilor cerebrale este mai mare în cazul

utilizatorilor de telefoane mobile, precum și faptul că radiațiile emise conduc la o creștere a riscului de neurom acustic, o tumoră benignă a nervului auditiv și a riscului de tumori neuroepiteliale.

Dr. Carlo și echipa sa au realizat studii atât *in vitro* (în laborator), cât și *in vivo* (pe animale). Studiile *in vivo* au folosit sânge uman și țesut limfatic care au fost expuse la microunde de tipul celor cu care funcționează telefoanele mobile, iar cele *in vivo* au avut la bază șoriceii de laborator. Concluziile au subliniat tulburări în structura ADN-ului și a altor markeri genetici. De asemenea, dr. Carlo a evidențiat faptul că energia celulară este acum folosită mai mult pentru protecția organismului decât pentru metabolism. Producții de metabolism acumulați astfel în interiorul celulelor se acumulează într-o concentrație mai mare, ceea ce conduce la perturbarea reparării ADN-ului și la alte disfuncții celulare. În consecință, se produce moartea unor celule și rezultă eliberarea unor micronuclee în lichidul interstițial, unde se pot replica și prolifera. Acesta este mecanismul pe care dr. Carlo îl consideră ca fiind cel mai probabil responsabil pentru carcinogeneză. De asemenea, apar daune la nivelul membranelor proteinelor, rezultând întreruperi în comunicarea intercelulară, iar atunci când celulele nu pot transmite mesaje unele la altele, rezultatul constă în afectare tisulară și multiple disfuncții viscerale. În bariera hemato-encefalică, de exemplu, celulele nu mai pot împiedica substanțele chimice să ajungă la nivelul țesutului cerebral, ceea ce duce la deteriorări, inclusiv tumori cerebrale. Această barieră protejează creierul de substanțe străine care pot provoca leziuni, radiațiile corespunzătoare microundelor ducând la expunerea populației la infecții virale și bacteriene, care în condiții fiziologice nu ar putea surveni.

Avertismentele cercetătorului sunt însoțite de câteva recomandări pentru protecția împotriva radiațiilor. Conform dr. Carlo, cea mai eficientă tehnică de a ne proteja este de a păstra telefonul la distanță față de corp, recomandându-ne totodată utilizarea căștilor hands-free care înlătură expunerea, mai ales dacă acestea sunt dotate cu fir. Studiul arată că ar trebui evitate căștile fără fir, acele „wireless headsets”, deoarece acestea pot atrage radiații electromagnetice. Cele mai sigure căști prezintă în componența lor tuburi goale, pline cu aer, similare cu cele utilizate în construirea stetoscoapelor; acestea oferă protecție atât pentru radiațiile apropiate, cât și pentru cele îndepărtate. Trebuie să se evite purtarea telefonului mobil în apropierea taliei, întrucât sunt expuse oasele șoldului (coxalele și epifiza proximală a femurului), sediu în care se formează aproximativ 80% din celulele roșii din sânge. De asemenea, există posibilitatea de a folosi telefoane mobile dotate cu difuzor (speaker) pentru a evita expunerea la radiații în apropierea creierului.

Alte studii sunt direcționate asupra unor strategii de protecție bazate pe alimentație. În prezent, cercetătorii studiază dacă melatonina, vitamina C și E pot diminua efectele negative cauzate de radiațiile emise de telefonul mobil. Subiecții acestor studii, specii de rozătoare, au fost împărțiți în trei categorii: primul grup a fost expus la radiații, al doilea grup a primit tratament activ cu melatonină, vitamina C sau vitamina E înainte de expunerea la radiații, în timp ce al treilea grup a reprezentat un grup de control care nu a primit nici radiații și nici tratament. Observația s-a desfășurat pe un interval de 10-30 zile și a implicat un număr de 24-30 de subiecți. După perioada de tratament, oamenii de știință au examinat secțiuni din pielea subiecților pentru a căuta leziuni cauzate de radiații și au analizat sângele și urina acestora, identificând markeri de stress oxidativ. Au fost descoperite leziuni renale semnificative, modificări la nivelul pielii, stress oxidativ și fibroză la animalele care au fost expuse la radiații fără a primi tratament. Rezultatele au fost remarcabile în cazul rozătoarelor cărora li s-a administrat melatonină, întrucât efectele negative au fost mult diminuate. Melatonina este un neurohormon vital produs de glanda pineală cu rol în

reglarea bioritmului endocrin, de aceea studiul asociază utilizarea telefonului mobil cu creșterea tulburărilor de somn, dovedită de creșterea vânzării medicamentelor de tipul somniferelor.

Un studiu recent realizat de Hekmat A, Saboury AA și Moosavi-Movahedi AA. de la Institutul de Biochimie și Biofizică al Universității din Teheran, publicat la 16 noiembrie 2012, are ca scop evaluarea posibilelor efecte biologice ale telefonului mobil (940 MHz, 15 V/m și SAR = 40 mW/kg), analizând ADN-ul din timusul de vițel imediat după expunere și la 2 h și 45 min de la expunere prin intermediul unei game variate de instrumente spectroscopice. Experimentele demonstrează ca telefoanele mobile pot cauza perturbări remarcabile în structura ADN-ului. Probele de material genetic, imediat după expunere și după 2 ore și 45 min sunt relativ instabile termic comparativ cu o soluție de ADN păstrată într-o cutie specială blindată. Mai mult decât atât, probele expuse la radiații prezintă o fluorescență mai intensă față de ADN-ul neexpus. Structura ADN-ului, imediat după expunere nu este semnificativ diferită față de cea a probei de ADN la 2 ore și 45 min după expunere. Cu alte cuvinte, modificările induse sunt ireversibile. Acest studiu este o reconfirmare a ceea ce au evidențiat pentru prima dată cercetătorii J.H.Heller și A.A.Teisceira Pinto în anul 1959, adică afectarea cromozomială. Experimentele acestora arată că ADN-ul și ARN-ul absorb radiațiile de 65-75 GHz și că microundele pot perturba mecanismele de reproducere la bacterii, ducând chiar la mutații ale genelor.

De asemenea, medicii Urbinello D. și Rööslı M. de la Departamentul de Epidemiologie și Sănătate Publică din Elveția au realizat un studiu asupra efectelor biologice ale telefoanelor mobile aflate în modul stand-by, publicat la data de 24 octombrie 2012. Conform studiului, telefonia mobilă are un impact semnificativ asupra nivelului de expunere la radiațiile electromagnetice : „Atunci când suntem în mișcare, telefoanele mobile în modul stand-by trimit periodic semnale cu date despre poziția lor. Scopul acestei lucrări este să evalueze modul în care măsurătorile nivelului RF-EMF-Radiofrequency electromagnetic field (câmpul electromagnetic) sunt afectate de aceste actualizări ale locațiilor. Expunerea determinată de receptorul unui telefon mobil a fost măsurată prin utilizarea unui studiu aleatoriu care are la bază trei scenarii diferite: telefoane mobile închise (referința), telefoane care suportă două benzi de frecvență diferite de tip dual-band și telefoane care suportă 4 tipuri diferite de frecvențe GSM de tip quad-band. În transporturile publice, impactul telefoniei mobile asupra măsurătorilor nu a fost observabil din cauza celorlalte telefoane mobile ale pasagerilor care contribuiau la radiațiile de fundal. Un alt studiu publicat de către o echipă de medici se concentrează asupra afectării metabolismului glucozei la nivelul creierului din cauza utilizării telefoniei mobile. Concluziile studiului evidențiază faptul că, în cazul participanților sănătoși, o expunere la radiații asociată cu o convorbire telefonică de 50 de minute implică un metabolism al glucozei mai intens la nivelul regiunii din creier mai apropiată de antenă. Acest aspect arată că celulele de la nivelul creierului uman sunt sensibile la radiațiile emise de telefoanele mobile care pot induce modificări ale ritmurilor metabolice și chiar transformări structurale semnificative la nivelul genomului uman.

2. Obiective

- evaluarea cunoștințelor în ceea ce privește informațiile cu privire la riscurile utilizării excesive a telefoniei mobile
- explicarea principalelor aspecte despre utilizarea excesivă a telefonului mobil cu ajutorul unei prezentări Power-point
- scăderea duratei de utilizare a telefoniei mobile și înțelegerea riscurilor de expunere

Prin acest proiect am dorit să aduc la cunoștința adolescenților din mediul rural că telefonია mobilă reprezintă un pericol real, mai ales dacă este folosită pe timp îndelungat și fără a ține cont de câteva măsuri de protecție (cu ajutorul unei prezentări în format Power Point). Astfel, mi-am propus ca înaintea expunerii să solicit adolescenților să completeze un chestionar, iar după expunerea orală ce se va axa pe descrierea principalelor pericole asociate telefoniei mobile, să solicit completarea unui nou chestionar. În urma corectării celor 2 chestionare am dorit să fie ilustrată acumularea unei părți importante din cele expuse, materializată prin răspunsuri cât mai corecte la al doilea test.

3. Populația-țintă

Grupul asupra căruia proiectul își găsește aplicabilitatea este reprezentat de 30 de elevi din clasa a XI-a învățământ liceal, din cadrul Liceului Tehnologic Todireni, județul Botoșani. Justificarea acestei alegeri pentru grupul țintă se bazează pe faptul că tinerii reprezintă în general o populație vulnerabilă, întrucât nu au atins încă nivelul de maturitate fizică și mai ales psihică care să le asigure independența și să le confere astfel siguranța.

4. Metode si mijloace de realizare

Pentru evaluarea cunoștințelor am utilizat metoda chestionarului: structurat în doua părți, una ce va fi completată cu noțiuni privind riscurile utilizării excesive a telefoniei mobile - și a doua parte în care este rugat să evalueze în funcție de cunoștințele sale valoarea de adevăr a anumitor afirmații care fac referire la telefonია mobilă.

Primul chestionar a avut scopul de a identifica nivelul de cunoștințe pe care elevul le-a dobândit din diferite surse până atunci - de aceea, printre întrebările regăsite în chestionar se numără și una care face referire la participarea la alte proiecte de informare care au avut același subiect. Al doilea chestionar a fost identic structurat. În partea a doua este necesar la fel ca la primul chestionar să se evalueze valoarea de adevăr a frazelor- fraze ce într-o oarecare măsură vizează același conținut informațional ca și primul chestionar.

Am abordat această tehnică pentru a verifica dacă programul a fost întradevăr de ajutor și dacă elevii și-au însușit acele minime cunoștințe pe care noi ni le-am propus să le prezentăm.

În prezentarea Power Point, elevilor li s-au prezentat succint riscurile telefoniei mobile. Pliantul a atins puncte care s-au expus și oral, A fost păstrat de elevi, conținând și alte informații utile și în același timp încurajatoare pentru cei ce au nelămuriri sau nu știu cui să se adreseze.

5. Rezultate

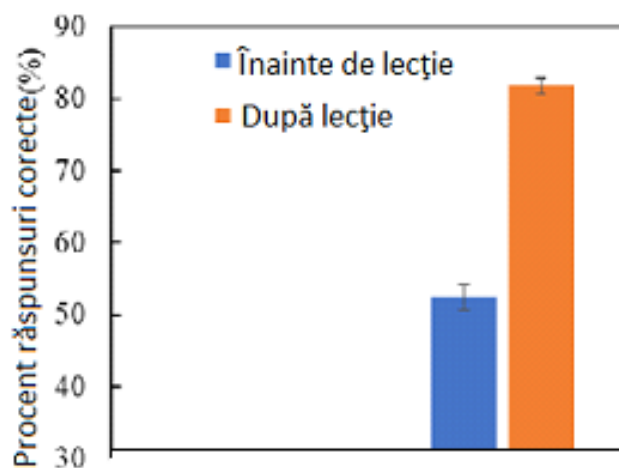
Proiectul s-a axat pe inducerea unei stări de conștientizare a faptului că telefonია mobilă implică riscuri importante pentru sănătatea psihică și fizică.

În urma evaluării ambelor chestionare la care au răspuns cei 30 de elevi prezenți la prezentarea noastră, am realizat urmatorul tabel care exprimă reușita în încercarea de a-i informa. Rezultatele de mai jos sunt procente, 100% însemnând faptul că elevul a răspuns corect la toate întrebările din partea a doua a chestionarului, cu galben fiind marcat rezultatul primului test și cu albastru rezultatul la al doilea test. Per ansamblu, s-a observat o evoluție atât pentru prima parte a chestionarului, cât și pentru a doua.

În urma activității, elevii au înțeles că:

- Telefonul mobil poate influența negativ emoțiile, deoarece conversațiile atunci când vorbim lucruri personale la telefon, contactul fizic și emoțional nu mai are loc.

- Telefonul mobil poate crește nivelul stresului, deoarece utilizarea excesivă a telefonului mobil a fost asociată cu stresul și cu tulburările de somn, precum și cu simptome ale depresiei.
- Telefonul mobil crește riscul de contaminare bacteriană.
- Telefonul mobil crește riscul de durere cronică, deoarece răspunderea rapidă la mesaje poate cauza durere și inflamație la nivelul articulațiilor.
- Telefonul mobil crește riscul afecțiunilor oculare, deoarece ecranele folosite pentru telefoanele mobile sunt mult mai mici decât cele pentru calculatoare, ceea ce înseamnă că ne forțăm ochii atunci când citim mesajele, ceea ce duce la afectarea acestora în timp.
- Telefonul mobil crește riscul apariției cancerului. Prin studii epidemiologice, s-a demonstrat o legătură directă între telefoanele mobile și apariția cancerului la creier (gliom și neurinom de acustic).
- Telefonul mobil poate determina tulburări de somn.

În final am
procentajului de
la 51 % la 82%, ceea
realizarea obiectivelor s-a efectuat cu succes.

obținut o creștere a
răspunsuri corecte de
ce arată faptul că

6. Concluzii

Derulat în cadrul orelor de dirigenție prin intermediul metodelor și mijloacelor diverse utilizate expuse anterior, programul de informare și prevenție derulat a reușit să informeze grupul țintă asupra riscurilor utilizării excesive a telefoniei mobile. Prin informare corectă, într-un limbaj lipsit de echivoc, cât mai accesibil și potrivit vârstei și nivelului lor de cunoștințe, tinerii au conștientizat importanței aspectelor prezentate.

Bibliografie:

1. R. Sorrentino, Giovanni Bianchi, Microwave and RF Engineering, John Wiley & Sons, 2010, p. 4;
2. http://www.gsmworld.com/news/press_2006/press06_29.shtml;
3. Scott, A.W., 'Understanding Microwaves', John Wiley & Sons, Inc., 1993, p.474;
4. Charles Merckel, „ Microwave and Man—The Direct and Indirect Hazards, and the Precautions “ Calif Med. 1972 July; 117(1): 20–24;
5. J.R.Goldsmith - „ Epidemiologic evidence relevant to radar (microwave) effects” Environ Health Perspect. 1997 December; 105(Suppl 6): 1579–1587;

6. Goldoni J.-.,Hematological changes in peripheral blood of workers occupationally exposed to microwave radiation ”, 1990, Health Physics, 58 :205-207;
7. Oktem F, Ozguner F, Mollaoglu H, Koyu A, Uz E. Oxidative damage in the kidney induced by 900-MHz-emitted mobile phone: protection by melatonin. Arch Med Res. 2005 Jul-Aug;36(4):350-5;
8. Hekmat A, Saboury AA și Moosavi-Movahedi AA.-.,The toxic effects of mobile phone radiofrequency on the structure of calf thymus DNA”;
9. Urbinello D, Rösli M.-.,Journal of Exposure Science and Environmental Epidemiology”;
10. www.lef.org/magazine/mag2007/aug2007_report-_cellphone_radiation_01.htm.

MEDIUL ONLINE – O CAPCANĂ SAU O NECESITATE A LUMII CONTEMPORANE? (STUDIUL ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN CONTEXT PANDEMIC)

Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ
Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

Motto: „Educația are dificila misiune de a transmite o cultură acumulată de secole, dar și o pregătire pentru un viitor în bună măsură imprevizibil” (Jacques Delors)

1. Introducere

Societatea noastră se află într-o permanentă schimbare, iar același lucru se întâmplă și cu inovațiile tehnice și științifice. Educația omului modern trebuie să depășească stadiul de educație orientată pe nivel (limitată ca număr de cursanți și perioadă de timp) și să se orienteze către o educație continuă, capabilă să îl pregătească pe individ oriunde s-ar afla și nelimitat în timp. Calculatorul a influențat nu numai o parte a vieții noastre, ci se manifestă în toate domeniile acestea. Forma comunicațiilor, ritmul de viață și muncă, precum și mediul înconjurător în care trăim au suferit datorită acestei inovații, modificări esențiale. Azi nu se vorbește în zadar despre așa-numita *societate informațională* și aceasta este socotită o comunitate al cărei bun esențial –informațiile- s-au dezvoltat în mod continuu. Se știe că această dezvoltare rapidă a informațiilor va avea repercusiuni catastrofale asupra tuturor țărilor și regiunilor mai puțin dezvoltate, întrucât acestea au numai un acces limitat la resurse.

Criticii societății informaționale își manifestă, prin urmare, mereu teama că dezvoltarea anterioară neregulată a societății informaționale va conduce sigur la o societate de clasa a doua. Și aceasta nu numai regional, între prima și a treia lume, ci chiar și în interiorul țărilor industrializate.

În ceea ce privește efectele calculatorului în învățământ există atât aspecte pozitive, dar și negative. Este cunoscut faptul că în învățământul din țara noastră predomină aspectul informativ în defavoarea celui formativ. Introducerea informaticii ca materie școlară și, mai mult, introducerea tehnologiilor informatice în mediul școlar trebuie să aibă ca efect în primul rând, tocmai aspectul formativ, și ar fi o greșală ca acest lucru să fie considerat numai sub aspectul asimilării de către elev a unui plus de informații (termeni noi, comenzi, instrucțiuni).

Scopul este deprinderea copiilor cu o gândire ordonată și logică, sau cu alte cuvinte, formarea unei gândiri algoritmice. Printre efectele pozitive datorate utilizării tehnologiilor informatice se pot evidenția: un învățământ de tip nou realizat prin noi profesii, ramuri de învățământ și direcții de studiu; accesul mai facil la învățământ. La fiecare efect în parte se pot face câteva precizări. Calificările noi cer un învățământ nou. De aceea, în domeniul învățământului școlar, profesional și universitar s-a produs o schimbare profundă datorită noilor tehnologii informatice. În ultimii ani au fost schimbate masiv planurile de învățământ, pentru ca generațiilor care se pregătesc acum în școli să li se ofere calificările necesare profesiilor cerute de noile tehnologii informatice. Internetul joacă un rol tot mai mare în învățământ. Și aceasta nu numai pentru faptul că elevii au posibilitatea să rezolve temele și să elaboreze referatele prin transfer din rețea. Mult mai importante sunt posibilitățile care se deschid prin dezvoltarea uriașelor biblioteci cu

informații, în special pentru anumite obiecte de studiu și teme, utile atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Trebuie amintite și universitățile, care s-au adaptat deja mult la aceste transformări, prin introducerea noilor direcții de studiu și specializare. Învățământul la distanță (tele-learning-ul) permite azi accesul la învățământ (de la cursurile de limbă și până la studiile universitare complete) chiar și pentru aceia care, din motive geografice, familiale sau de sănătate au fost excluși până acum. Formulată mai simplu, chiar și gospodarul din vârful muntelui poate azi să studieze de acasă economia întreprinderii. Tabla, cartea, creta și caietul au fost instrumentele clasice ale învățământului școlar vreme de secole.

Prin contrast, programele moderne de învățare oferă foarte multe avantaje:

- sunt elaborate în mod remarcabil, într-un spirit cu adevărat pedagogic și didactic, eliminându-se astfel orice confuzii;
- beneficiază de animație, sonorizare și niciodată nu sunt urсуze.

Când elevului i se prezintă lecția în culori atractive, învățatul poate deveni distractiv. În afară de aceasta, utilizarea unor asemenea programe permite fiecărui individ un progres în studiu, în conformitate cu capacitățile sale de asimilare a cunoștințelor, nemaexistând pericolul să fie frânat de un colectiv sub posibilitățile sale sau, dimpotrivă, să fie mereu uitat în coada clasei și ignorat pentru că nu poate ține același ritm.

Folosirea tehnologiilor moderne în școală face parte din evoluția naturală a învățării și sugerează o soluție firească la provocările moderne adresate învățării și a nevoilor elevilor. Instrumentele și tehnologia de învățare digitală completează lacunele în care predarea tradițională în clasă rămâne în urmă. De fapt, eficiența unor astfel de instrumente aduse sunt pur și simplu de neegalat prin tehnici tradiționale de învățare. De la impactul asupra mediului recunoscut prin nevoia de hârtie pentru scris și carte, până la a economisi timp prin acces rapid la informații și ușurința de cercetare, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de a reduce costurile, a maximiza resursele și a mări orizontul cunoașterii pentru studenți și profesori deopotrivă.

Totuși, nici cel mai bun program nu poate înlocui în totalitate contactul personal sau statul față în față cu un cadru didactic. Programele de învățare trebuie să fie văzute ca o completare și extindere a formelor clasice. Accesul liber la informații (la internet), respectiv schimbul de informații aduce numeroase avantaje și posibilități enorme. Pe de altă parte, acest acces are și dezavantajele lui. Pe internet, de exemplu, se pot găsi și foarte multe jocuri de noroc sau materiale pornografice. Datorită extinderii actuale foarte mari a internetului, controlul asupra acestor tipuri de informații este aproape imposibil. Nu trebuie să se înțeleagă, în nici un caz, că acest domeniu este cenzurat. Trebuie să existe numai un semnal că responsabilitatea accesării unor astfel de informații este numai a noastră și că, a apărut o nouă temă de educație pentru părinți și profesori.

2. Percepția elevilor versus percepția profesorilor

2.1. Elevii

Există diferențe majore, dar cât se poate de firești între elevii de astăzi și generația părinților și a bunicilor lor. Pentru aceștia, folosirea internetului și a emailului, a sms-urilor sau a rețelelor de socializare de tip Yahoo sau Facebook este o rutină. Modul lor de învățare a căpătat noi valențe. Indiferent dacă profesorul folosește sau nu la clasă tehnologia informației și a comunicării, elevii vor folosi cu siguranță acasă mijloacele moderne de informare ca sprijin pentru teme.

Elevii au nevoie să cerceteze, să își dezvolte personalitatea și modul propriu de gândire sub îndrumarea profesorului, care coordonează activitățile educaționale. Pentru aceasta, metodele și

strategiile de predare trebuie să fie adaptate condițiilor de lucru și necesităților individuale ale elevilor și să susțină dezvoltarea competențelor.

Conexiunea reală cu elevii și obținerea de feedback este, însă, limitată. De asemenea, lucrul cu grupe mari de elevi este dificil și obositor, iar în acest context interacțiunea scade. Prezența pentru un timp îndelungat în fața unui computer implică o serie de riscuri, dincolo de dificultatea obținerii de feedback în mod real.

2.2. Profesorii

În prezent, atenția cadrelor didactice se concentrează pe fenomenul de digitalizare și metodele de predare folosite, astfel încât procesul educațional să nu fie afectat din punct de vedere calitativ. Resursele materiale nu sunt suficiente, iar persoanele implicate în acest proces trebuie să dețină abilitățile necesare lucrului în mediul online. Elevii trebuie să descopere, să cerceteze, să experimenteze și să evolueze în ritmul individual de învățare, iar sprijinul profesorului în crearea scenariilor reale de învățare este esențial. Astfel, profesorul este responsabil de găsirea metodele ideale pentru a putea susține la același nivel calitatea procesului educațional. În mediul online, predarea stimulează capacitatea profesorului de a se adapta la noile condiții și de a-și pune în valoare creativitatea. Trecerea de la orele clasice la lecții de tip “open up” care permit elevilor să primească informațiile de bază într-un timp relativ scurt, necesită inventivitate. De asemenea, în tot procesul educațional trebuie să se țină cont de faptul că tocmai modul diferit de a gândi îi ajută pe elevi să evolueze, așadar profesorul nu trebuie să clasifice drept greșite anumite idei, ci să încerce să îndrume elevul spre a găsi soluția la problema propusă.

3. Concluzii

Nici cel mai bun program nu poate înlocui în totalitate contactul personal sau statul față în față cu un cadru didactic. Programele de învățare trebuie să fie văzute ca o completare și extindere a formelor clasice, iar în acest sens sperăm că mediul online nu va fi folosit decât în completarea lecțiilor de la școală și nu ca măsură de protecție împotriva unor amenințări epidemiologice.

Bibliografie:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficiența utilizării noilor tehnologii în educație. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. București: Centrul pentru Inovare în Educație, 2009 ;
2. Constantin Ceobanu, Învățarea în mediul virtual. Ghid de utilizare a calculatorului în educație, Editura Polirom 2016;
3. http://www.leducat.ro/resurse/software_educational/tehnologii_in_educatie.pdf;
4. <http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie>;
5. Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line, Editura Universitas, Petroșani, 2019;
6. <https://www.edupedu.ro/scoala-online-nu-este-pentru-toatalumea/>.

PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT LA COPILUL CU AUTISM – STUDIU DE CAZ

Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ
Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani

Elev în vârstă de 15 ani, de sex feminin, din mediul rural, prezintă dificultăți de adaptare și socializare („nu răspunde atunci când este strigată pe nume”, „nu interacționează cu alți copii”, „nu vorbește ca un copil de vârsta ei”), ecolalie („repetă cuvintele pe care le spun ceilalți”), stereotipii motorii („devine agitată și plânge dacă schimbă drumul către școală”).

Copilul este diagnosticat cu autism infantil de la vârsta de 5 ani și se află sub terapie farmacologică și psiho-cognitivă din momentul diagnosticului, evoluția fiind lent favorabilă.

Comportament în cadrul orelor: Adesea copilul devine agitat, fără a se putea stabili contact vizual și psihic. Prezintă stereotipii motorii și ecolalie. Se observă deficit în exprimarea afecțiunii: este indiferent la intrarea și ieșirea părinților din clasă, nu este interesată de socializarea cu ceilalți, nu simte nevoia să fie lăudată. Prezintă ecolalie imediată și întârziată, preia intonația interlocutorului atunci când răspunde la întrebări, nu utilizează pronumele personal la persoana I, ci la persoana a II-a sau a III-a. Asociază mișcări stereotipe: se leagănă, miroase și pipăie obiectele, le mișcă să vadă dacă produc zgomote; rezistență la schimbare - orice modificare a mediului de viață produce agitație și țipete

Examenul psihologic: dezvoltare psiho-cognitivă inegală, fragmentară, contextuală dezvoltării autiste, obiectivată prin retragere socială, stereotipii motorii și gestuale, dificultate de adaptare și relaționare. Absența limbajului expresiv, dificultăți de coordonare, dependență de părinți. Întârziere moderată în dezvoltarea cognitivă și de limbaj.

Date generale despre autism

Autismul se definește prin:

- Deficite persistente în comunicarea și interacțiunea socială în toate contextele, nemanifestate ca întârzieri de dezvoltare generale, care să se regăsească în toate cele 3 arii: Deficite în reciprocitatea socio-emoțională, Deficite în comportamentele de comunicare non-verbală folosite în interacțiunea socială, Deficite în dezvoltarea și menținerea relațiilor sociale
- Comportamente, interese și activități restrictive, repetitive (stereotipe), manifestate prin cel puțin 2 din următoarele arii: 1. Vorbire, mișcare motorie, utilizare de obiecte în mod repetitiv: mișcări stereotipe, ecolalie, utilizarea repetitivă a obiectelor, 2. Atașament excesiv la rutină, comportament și vorbire ritualizate și rezistență la schimbare: ritualuri motorii, insistența de a mânca aceeași mâncare, de a merge pe același drum, apariția stresului la mici schimbări, 3. Hiper/hiporeactivitate la stimuli senzoriali sau un interes neobișnuit pentru caracterul senzorial al mediului (indiferență la durere, căldură, frig, reacții neobișnuite la sunete și texturi, atingere și mirosire a obiectelor în exces)

Simptomele sunt prezente din copilăria timpurie, se manifestă integral în momentul în care cerințele sociale depășesc capacitățile copilului. Toate aceste manifestări limitează funcționarea individului zilnic. Criteriile pentru încadrarea autismului sunt reprezentate

de: dezvoltare anormală sau deficitară înaintea vârstei de 3 ani, tulburări calitative în interacțiunea socială reciprocă în 3 din următoarele 5 domenii:

- eșec în contactul vizual, a expresiei faciale, posturii corporale sau a gesturilor ce modulează interacțiunea socială
- eșec în dezvoltarea relațiilor ce presupun implicarea reciprocă a emoțiilor și activităților cu alți indivizi
- căutarea rară a altor oameni pentru confort și afecțiune în momente de stres și dificultate
- lipsa împărtășirii bucuriei și o lipsă de intenție spontană de a-și împărtăși bucuria prin implicarea împreună cu ceilalți
- lipsa de reciprocitate socio-emoțională

Deteriorarea calitativă a comunicării se realizează în 2 din următoarele 5 domenii: 1. Întârziere/absența limbajului verbal, neînsoțită compensator de utilizarea gesticii și mimicii, 2. Eșec relativ în inițierea sau susținerea unei conversații, 3. Folosirea stereotipică a limbajului și idiosincronică a cuvintelor și propozițiilor, 4. Anomalii cu privire la înălțimea, accentul, debitul și ritmul intonației, 5. Lipsa jocului simbolic spontan sau a jocului social imitativ.

Structuri stereotipe de comportament și activități se manifestă în 2 din următoarele 6 domenii: 1. Preocupare pentru patternuri stereotipe de interes, 2. Atașament față de obiecte neobișnuite, 3. Aderență compulsivă la rutină și ritualuri nonfuncționale, 4. Comportamente motorii stereotipe și repetitive, 5. Preocupări legate de obiecte componente sau elemente nonfuncționale ale materialelor de joc, 6. Modificări de comportament la schimbarea unor detalii simple ale mediului.

Plan intervențional

Nu există medicație specifică pentru tratarea autismului. Tratamentul recomandat este reprezentat de administrarea de trofice cerebrale și stimularea psiho-cognitivă și logopedică cu evoluție lent favorabilă.

- Terapia ABA (analiza comportamentală aplicată) încurajează comportamentul pozitiv cu scopul de a îmbunătăți o serie de aptitudini. Intervenția trebuie aplicată sistematic și succesul este influențat de influența părinților. Aceasta include terapia cognitiv-comportamentală, terapii educaționale, logopedie, terapie recreațională, terapie ocupațională – scopul este de a-l ajuta pe elev să obțină un nivel de independență prin joc, educație, dezvoltare abilităților de autoîngrijire, tratamentul fizical. Tratamentul fizical trebuie inclus în programele de intervenție precoce.
 - Activitatea fizică are rol vital, contribuind nu numai la ameliorarea condiției fizice, ci și la ameliorarea stimei de sine, a abilităților sociale și comportamentului. Obiectivele acesteia sunt: creșterea forței musculare, îmbunătățirea coordonării, ameliorarea funcționalității și abilității motorii, ameliorarea rezistenței la efort.
 - Terapia de grup are ca scop ameliorarea dorinței bolnavului de a se mișca prin imitarea celorlalte persoane, creșterea interacțiunii cu colegii și creșterea integrării copilului.
- Terapia nutrițională – se recomandă dieta fără gluten și fără cazeină, suplimente cu vitamina B6 și Mg
- Medicina alternativă vizează utilizarea de diete speciale și medicații chelatoare. Aproximativ 1/3 din copii sunt tratați prin această metodă, cu evoluție clinică favorabilă, datorită faptului că unii dintre aceștia prezintă și alergii alimentare, ce se însoțesc uneori cu tulburări de tranzit, agitație și tulburări hipnice.

Bibliografie:

1. Autism. Cartea pentru parinti, Daniela Cucuruz (Martinescu), editura Licentia Publishing, Bucuresti, 2004;

2. Creierul Social. Autism, Neurostiinte, Terapie, dr. Otilia Secara, editura Artpress, Timisoara, 2007;
3. Autismul Infantil, Structuri Psihopatologice si Terapie Complexa. Autor: lector dr. Cristina Muresan, editura Presa Universitara Clujeana, 2004;
4. Aspecte generale ale patologiei autiste, Oana Muraru, editura Universitatii Suceava, 2005;
5. Educatia copilului meu in 25 de tehnici (care nu dau gres), Meg F. Schneider, editura Humanitas, Bucuresti, 2006;
6. The Autism book, answers to your most pressing questions, S. Jhoanna Robledo, Dawn Ham-Kucharski, Avery, New York, USA 2005;
7. Autism and Asperger syndrome edited by Uta Frith, Cambridge University Press, 2006;
8. Children with Autism, A Parent's Guide, edited by Michael D. Powers, Woodbine House, 2000;
9. Terapie tulburarilor de limbaj, Interventii logopedice, Ecaterina Vrasmas si Cornelia Stanica, Editura Didactica si Pedagogica, R.A., Bucuresti, 1997.

OPȚIONAL INTEGRAT *DIALOG EUROPEAN: ELEMENTE DE CULTURĂ ROMÂNĂ ȘI FRANCEZĂ*

Prof. Mihaela TĂNASE

Școala Gimnazială "Episcop Dionisie Romano" Buzău, jud. Buzău

Reflectând complexitatea lumii actuale și pluriperspectivismul acesteia, opționalul integrat poate fi o cale didactică inovatoare de apropiere a elevului de realitatea vieții, realitate care adună cunoașterea într-un corolar de situații și experiențe unice. Integrarea curriculară presupune stimularea învățării prin crearea unor contexte reale de viață, prin rezolvarea practică a unor probleme cotidiene, discutarea unor teme de actualitate sau prin valorificarea unor preocupări specifice vârstei elevilor.

Opționalul integrat "Dialog european: elemente de cultură română și franceză" a pornit de la ideea că legătura de limbă și civilizație dintre cele două țări trebuie să rămână vie în conștiința elevilor. După cum se observă în ultimul timp, influențele mai noi ale civilizației globale, cu amprenta ei de tip anglo-saxon, ne-au făcut să uităm trecutul nostru din ultimele două secole, care ne-a unit destinul de cel al Franței, ne-a dat o identitate culturală, o limbă modernă și o literatură de nivel european. În acest scop, al reconectării și reamintirii identității noastre francofile și francofone, am structurat acest opțional prin inter-relaționarea a două discipline de studiu pe care elevii le aprofundează în mod obișnuit separat, prin însumarea lor într-un material didactic destinat pe de o parte, lărgirii orizontului de cultură generală, pe de altă parte, dezvoltării personale a elevului pe axa valorilor cooperării și interculturalității.

Modul de realizare a acestui opțional nu urmărește simpla acumulare de fapte, informații și cunoștințe despre cele două culturi și civilizații, ci dezvoltarea la elevi a gândirii critice, a culturii generale, a capacității de a gândi comparativ elementele de interculturalitate, indispensabile lumii globalizate în care trăim. În acest sens, centrul activităților desfășurate este elevul și asimilarea informației în sfera experiențelor sale de viață și de cunoaștere, nu conținutul informațional propriu-zis.

Competențele generale urmărite prin prezentarea conținuturilor vizează:

1. aprecierea unor elemente definitorii ale patrimoniului național și universal;
2. înțelegerea rolului identității culturale și lingvistice, în vederea dezvoltării personale armonioase, adecvată contextului social;
3. Receptivitatea față de valorile estetice și responsabilitatea pentru propria formare culturală și umană.

Derivând din competențele generale ca modalități de aprofundare a cunoștințelor și de formare a unor atitudini reflexive, critice și interpretative, competențele specifice și exemplele de activități de învățare constituie nucleul transdisciplinar al opționalului, urmate de concretizarea acestora în conținuturi tematice.

1. Competențe specifice:

1.1. cunoașterea și aprecierea celor două culturi prin apartenența lor la marea familie a limbilor romanice.

Exemple de activități de învățare:

- discutarea elementelor comune de istorie și cultură;
- exerciții de înțelegere a unor cuvinte uzuale, cu etimon latin, din cele două limbi romanice;
- realizarea de proiecte tematice despre latinitatea celor două popoare;
- exerciții de identificare a neologismelor de origine franceză în limba română.

2.Competențe specifice:

- 2.1. cunoașterea caracteristicilor geografice ale celor două țări;
- 2.2. formarea sentimentului de identitate națională și a respectului față de alte culturi;
- 2.3. înțelegerea deosebirilor de mentalitate și comportament, adecvarea la diferite situații de viață cotidiană.

Exemple de activități de învățare:

- prezentarea amplasării geografice a unor obiective turistice importante, a regiunilor istorice, a capitalelor și orașelor importante, a simbolurilor naționale, personalităților, apartenența la Uniunea Europeană etc.;
- realizarea unui ghid, a unui poster sau a unei pagini web pentru promovarea imaginii României, destinat unui grup de vizitatori;
- exerciții de folosire a unor formule elementare de adresare sau de salut în limba franceză;
- realizarea în echipă a unor prezentări power-point despre diferite obiceiuri alimentare, forme de socializare, de petrecere a timpului liber, particularități ale sistemului de învățământ, mentalități, viață de familie etc.;
- realizarea unor mini-ghiduri de conversație în limba franceză.

3.Competențe specifice:

- 3.1.lărgirea orizontului de cultură generală prin descoperirea marilor valori artistice ale celor două culturi (literatură, muzică, pictură, teatru, film);
- 3.2.dezvoltarea sensibilității artistice, a gustului estetic și a capacității de a înțelege și aprecia mesajul unei creații artistice.

Exemple de activități de învățare:

- prezentarea unor texte literare (povești, romane, povestiri) care ilustrează universul copilăriei, reflectat în cele două literaturi;
- prezentarea unor artiști valoroși, a unor lucrări reprezentative pentru creația muzicală, plastică, cinematografică a celor două culturi;
- realizarea unor proiecte tematice prin care să fie ilustrate valorile reprezentative, elementele de afinitate artistică ale celor două culturi.

CONȚINUTURI TEMATICE

Unitatea 1: Originea romanică a celor două culturi

1. Scurtă istorie a României și a Franței
2. Româna și franceza - limbi romanice surori
3. Să învățăm franceza, jucându-ne!

Unitatea 2: Călătorii prin Franța și România

1. De pe țărmul Atlanticului pe țărmul Mării Negre - Franța și România (amplasare geografică, forme de relief, orașe, provincii istorice etc.)
2. Identitate națională și europeană (imn de stat, drapel, ziua națională, personalități etc.)

Unitatea 3: Elemente de viață cotidiană

1. Lumea văzută prin proverbe
2. Mic ghid de conversație - formule de adresare și de salut
3. *Bunele maniere se învață!* - mic ghid al comportării civilizate în cele două țări

Unitatea 4: Lumea artelor

1. Basme române și franceze (fragmente din basme românești și franceze)
2. Lumea copilăriei ("Amintiri din copilărie" de I.Creangă și "Aventurile Micuțului Nicolas" de Goscinny și Sempé, "Necazuri cu școala" de Daniel Pennac și "Kinderland" de L.Corobca)
3. Fabulele - Alexandrescu și La Fontaine
4. Călătorii muzicale
2. Pictori francezi și români
3. Filme și ecranizări celebre ("Cei trei muschetari" și "Neamul Șoimăreștilor")

Sugestiile metodologice

Sugestiile metodologice prezentate în continuare sunt realizate cu scopul de a creiona căile de atingere a obiectivelor transversale, de corelare a unor domenii înrudite, dar și de formare a unor competențe "tari" - necesare în societatea contemporană - care presupun nu numai comunicare și integrare, ci și o solidă cunoaștere a identităților culturale. Astfel, principiile didactice prin care se va ghida procesul de predare-învățare-evaluare vizează asigurarea caracterului interactiv al învățării, centrarea demersului didactic pe învățarea activă și pe evaluarea continuă, asigurarea caracterului aplicativ prin formarea unor abilități și atitudini de comunicare și de conștientizare a complexității cultural-europene.

Metodele și strategiile didactice recomandate:

- activități de lectură, redactare și producere a mesajelor orale;
- comparare de texte;
- vizionare de filme și de piese de teatru;
- dramatizări;
- redactarea unor jurnale și ghiduri de călătorie;
- realizarea unor bloguri de promovare și a unor proiecte tematice;
- exerciții de pronunțare corectă etc.
- folosirea metodelor activ-participative: metode de energizare, "Votați un citat!", SINELG, "pălăriile gânditoare", lectura anticipativă, metoda cadranelor, "turul galeriei" etc.

Activitățile de învățare și evaluare vor urmări dezvoltarea competențelor, îmbunătățirea tehnicilor de învățare și încurajarea performanțelor personale și de echipă ale elevilor. Evaluarea va reprezenta o parte integrantă a predării și învățării. Se va promova, cu prioritate, abordarea modernă a evaluării ca activitate de învățare și se va pune accent pe recunoașterea competențelor dobândite de către elevi în contexte nonformale sau informale.

Ca **metode de evaluare** recomandăm conversația, explicația, observarea sistematică activității și comportamentului elevului, rezolvarea de probleme, autoevaluarea, jocul didactic, portofoliul, investigația, studiul de caz, jurnalul cu dublă intrare, diagrama Venn, proiectul etc. Ca instrumente de evaluare se vor aplica fișe de lucru în pereche sau individualizat, seturi de întrebări structurate, chestionare, teste de evaluare, portofolii etc.

Bibliografie:

1. *Enciclopedia pentru elevi*, Editura Corint Junior, București, 2008;
2. D.Lewis Richard, *Să cunoaștem mai bine popoarele lumii*, Editura Niculescu, Bucuerști, 2005;
3. Kerr Gordon *O scurtă istorie a Europei*, Editura Nomina, Pitești, 2014;
4. Pop Ioan Aurel, *Istoria românilor pentru elevi*, Editura Litera, București, 2005;
5. Funke Micheline, *Franceza în 30 de zile*, Editura Niculescu, București, 2015;
6. *Paris, tot ce trebuie să știi*, București, Editura Litera, 2013;
7. David Mariana, *Dans les yeux des enfants*, Editura Carminis, Pitești, 2010;
8. Macgregor Hellen și Chadwick Stephen, *Să cântăm în limba franceză!*, Editura Niculescu, București, 2015;
9. Perrault Charles, *Frumoasa din pădurea adormită*, Editura Litera, București, 2009;
10. Contesa de Segur, *Povești cu zâne*, Editura Regis, București;
11. Creangă Ion, *Povestiri, Povești, Amintiri*, Editura Junimea, Iași, 1983;
12. La Fontaine, *Fabule*, Editura Mondero, București, 1996;
13. *Fabule*, Editura Ion Creangă, București, 1983;
14. Pennac Daniel *Necazuri cu școala*, Editura Polirom, București, 2008;
15. Liliana Corobca, *Kinderland*, Editura Polirom, București, 2015;
16. Gosciny Rene, *Micuțul Nicolas*, Editura Arthur, București, 2015;
17. www.institutfrançais.ro.

CUPRINS

Nr. crt.	Titlul materialului publicat, autorul, școala, localitatea, județul	Pag.
1.	IMPORTANȚA EXPERIMENTULUI ÎN ÎNVĂȚARE Prof. învă. primar Mirela – Roxana CIULPAN Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” București	3
2.	OPȚIONAL EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATE <i>VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS</i> Prof. învă. preșcolar Elena ALBU Grădinița cu P.N. Nr.6 Roșiorii de Vede, jud.Teleorman	5
3.	STUDIUL LEXICULUI LIMBII ROMÂNE PRIN JOC DE ROL - PROCEDEU DE EFICIENTIZARE A ÎNVĂȚĂRII PENTRU ELEVII DE LA ȘCOLILE ȘI SECȚIILE CU PREDARE ÎN LIMBA MAGHIARĂ Prof. Alexandra- Ștefania CORDOȘ Școala Gimnazială „Dosa Daniel” Valea Izvoarelor, jud. Mureș	10
4.	PLAN DE INTERVENȚIE ÎN SITUAȚIE DE CRIZĂ EDUCAȚIONALĂ Prof. Ana-Violeta MUNTIANU Școala Gimnazială Răchiteni, jud. Iași	12
5.	STUDIU DE CAZ PRIVIND MODALITĂȚILE DE REZOLVARE A PROBLEMELOR DE COMPORTAMENT DEFECTUOS Prof. Ana-Violeta MUNTIANU Școala Gimnazială Răchiteni, jud. Iași	14
6.	PROGRAMA PENTRU OPȚIONAL <i>ELEMENTE MATEMATICE APLICATE</i> <i>ÎN ȘTIINȚE ȘI TEHNOLOGII</i> Prof. Elena-Claudia ARGEANU Liceul Special „Moldova” Tg. – Frumos, jud. Iași	17
7.	STEAM - STIMULAREA GÂNDIRII LATERALE Prof. învă. primar Ramona-Cristina CHERNICIUC Școala Gimnazială „Bogdan Vodă” Rădăuți, jud. Suceava	23
8.	JOCUL DE ROL Prof. învă. primar Mirela – Roxana CIULPAN Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” București	27
9.	FOLOSIREA PLATFORMELOR E-LEARNING ÎN PROCESUL DE PREDARE ÎNVĂȚARE- EVALUARE LA DISCIPLINELE TEHNICE- MECANICĂ Prof. ing. Elena-Stela CUCUTEANU Liceul Tehnologic „Nicolae Ciorgănescu” Târgoviște, jud. Dâmbovița	29
10.	IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR PRACTICE ÎN DEZVOLTAREA SOCIO-EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI Prof. învă. preșcolar Gabriela CERNAT Grădinița cu P. P. Nr. 3 Bragadiru, jud. Ilfov	34
11.	PAȘTELE, OBICEIURI ȘI TRADIȚII! Prof. învă. primar Laura-Elena LEAHU Școala Gimnazială „Ion Luca” Bacău Structură-Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”	37
12.	VALORIZAREA INSTRUIRII DIFERENȚIATE A ȘCOLARILOR ÎN	42

	EDUCAȚIE Prof. înv. primar Laura-Elena LEAHU Școala Gimnazială „Ion Luca” Bacău Structură-Liceul Tehnologic „Dumitru Mangeron”	
13.	ZIUA NAȚIONALĂ A LECTURII LA GRUPA MARE „DISNEY” Prof. înv. preșcolar Adina-Mihaela MARCU	45
14.	JOCUL - ACTIVITATE DOMINANTĂ LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ STUDIU DE SPECIALITATE Prof. înv. preșcolar Maria MARINESCU Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu	48
15.	METODE ACTIV-PARTICIPATIVE FOLOSITE IN PREDAREA MATEMATICII Prof. înv. preșcolar Maria MARINESCU Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu	51
16.	PLÂNSUL ȘI RETENȚIA FAȚĂ DE GRĂDINIȚĂ -STUDIU DE SPECIALITATE- Prof. înv. preșcolar Maria MARINESCU Grădinița cu P.N. Nr. 2 Cernetu	58
17.	IMPLICAREA PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIE Prof. Lucica – Cristina MOLOCI Colegiul <i>Andronic Motrescu</i> Rădăuți	61
18.	OAMENI SĂNĂTOȘI, OAMENI BOGAȚI PROIECT LOCAL prof. Daniela MUNTEANU Școala Gimnazială „Ion Băncilă”	65
19.	STUDIU DE SPECIALITATE METODELE INTERACTIVE, INSTRUIREA ASISTATĂ DE CALCULATOR ȘI EFICIENȚA LOR ÎN PREDAREA BIOLOGIEI prof. Laura-Magdalena NAGY Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza” Baia Mare	70
20.	STUDIU DE SPECIALITATE: ACUMULAREA VITAMINEI C ÎN DIFERITE ORGANE VEGETALE prof. Laura-Magdalena NAGY Școala Gimnazială "Alexandru Ioan Cuza" Baia Mare	74
21.	METODE MODERNE ÎN PREDAREA LIMBII ȘI LITERATURII ROMÂNE Prof. dr. Cristina-Gabriela NEMEȘ Liceul Tehnologic "Liviu Rebreanu" Bălan-Harghita	81
22.	OPȚIONAL SOS NATURA! Prof. înv. preșcolar Laura PĂSĂROIU Prof. înv. preșcolar Diana-Alexandra MIHĂIȚĂ Grădinița „My First English Adventure” Otopeni, Ilfov	84
23.	STUDIU DE CAZ ELEV CAPABIL DE PERFORMANȚĂ Prof. înv. primar Cornelia PÎRVULESCU Liceul Tehnologic Bălteni, jud. Gorj	89
24.	ADEVĂRUL DESPRE MARKETING ȘI EFECTELE SALE ASUPRA COPIILOR Prof. Iulia-Claudia POPA	91

	Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești, jud. Bacău	
25.	ACTIVITIES TO PRACTISE LISTENING IN THE ESL CLASSROOM Prof. Mirela-Geta POPA Liceul Tehnologic „Costache Conachi”, Pechea, jud. Galați	99
26.	STUDIUL DE CAZ PRIVIND INTEGRAREA COPIILOR CU AUTISM ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ Prof. învă. preșcolar Elena –Ionica ROȘEANU Școala Gimnazială „Dimitrie Grecescu” G.P.P. Nr. 29 Dr. Tr. Severin, jud. Mehedinți	103
27.	STUDIUL ASUPRA CUNOȘTIINȚELOR ȘI PERCEPȚIEI ELEVILOR DIN MEDIUL RURAL REFERITOR LA SĂNĂTATEA REPRODUCERII – PROIECT DESFĂȘURAT ÎN CADRUL ORELOR DE DIRIGENȚIE Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani	106
28.	UTILIZAREA EXCESIVĂ A TELEFONULUI MOBIL - STUDIUL ASUPRA PERCEPȚIEI ELEVILOR REFERITOR LA RISCURILE ȘI BENEFICIILE DIGITALIZĂRII Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani	111
29.	MEDIUL ONLINE – O CAPCANĂ SAU O NECESITATE A LUMII CONTEMPORANE? (STUDIUL ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ÎN CONTEXT PANDEMIC) Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani	116
30.	PROGRAM DE INTERVENȚIE PERSONALIZAT LA COPILUL CU AUTISM – STUDIUL DE CAZ Maistru instructor Daniela-Natașa SPOIALĂ Liceul Tehnologic Todireni, jud. Botoșani	120
31.	OPȚIONAL INTEGRAT DIALOG EUROPEAN: ELEMENTE DE CULTURĂ ROMÂNĂ ȘI FRANCEZĂ Prof. Mihaela TĂNASE Școala Gimnazială "Episcop Dionisie Romano" Buzău, jud. Buzău	123
32.	CUPRINS	127

ISSN 2810 – 3173

ISSN – L 2734 – 5939

Editura Educatia Azi